

קובץ שופר הזוהר

פרך יג

ובו שלשה ספרים נפתחים

א. זוהר ברסלב

ב. זוהר חב"ד

ג. ספרא דצניעותא

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חשוון תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

הַמְשִׁיחַ מַחְבֵּה שְׁנֵלְמַד זֹהַר הַקְּדוּשׁ

"וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ", כֵּךְ אָמַר מֹשֶׁה בְּעֵלְיוֹ הַשְּׁלוֹם לְרֹשֶׁב"י זִיע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר... וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרֵי הַזֹּהַר, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימְנָא פִּי נִשְׂא דֵף קַבֵּד: רמ"ק)

אַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יִרְד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כֹּמֶה חֲזִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכֹמֶה מְלָאכִים סְבִיבֵי וְשִׁכְנִתָּא עַלְמָה עֵטְרָא עַל בְּלָהוּ [וְשִׁכְנִינָה עַלְיוֹנָה הֵיתָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֹשֶׁב"י: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלְיָהוּ הַנְּבִיא לְרֹשֶׁב"י: וְכֹמֶה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כֵּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא... פְּרוּשׁ: כֹּמֶה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפָּרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שֶׁלְךָ [שְׂוִיָּה לְהֵם מְזוּן וְתַקּוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֹּהַר] כֵּן פְּאָשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֹּהַר"ק יִתְקַיֵּם מַה שֶּׁפְּתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהֶּ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׂוִיבֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוּתְנוּ בִּב"א (תִּיק"ז תי"ו - הַגְּרָא וּבִלְר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַע מְלֻךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּבָּ"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלֹו פְּדָאֵנִי לִי וּבְנֵי מֵהַגְּלוּת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלֻךְ אָמַר: כִּי כֹמֶה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מֵאֲמַרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קִץ לְגֵדֵל שְׁכָרוֹ, וְאִשְׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעֵזֵר וּלְקַרְבֵי בִיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כֵךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁלֵא יִתְגַּלֵּה יִתְהִיָּה גְנוּז סִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבוּכְתוֹ יְבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֹו בּוּ דְנָקָא וְלֵא בְּזוּלְתוֹ, עכ"ל.

סֵפֶר

זוהר ברסלב

לקוט גדול מספר

לקוטי מוהר"ן

ומכל ספרי ברסלב

על מעלת לימוד הזוהר זקנים עם נערים

חודש סיון תשע"ב לפ"ק

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תכן הענינים

- א..... הקדמה לספר זוהר ברסלב
- ה..... זוהר ברסלב
- ה..... ספר לקוטי מוהר"ן
- לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה
- ה..... הגעגועים של החבראי קדישא לרבי שמעון בן יוחאי
- ז..... כשמשבחים הרשב"י זכרוננו לברכה, אזי מגלה אחר כך חדושי תורה
- ח..... ספר קצור לקוטי מוהר"ן
- ח..... ענין "פתח" בזהר הקדוש
- י..... למוד אדם כשר תורת רשב"י גורם נשיקין הדדין
- י..... לקוטי הלכות
- יא..... כופרים לגמרי בכל דברי הזהר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחציפים פניהם ואומרים שכל ספר הזהר הקדוש והתקונים לא יצא מפי רבי שמעון בר יוחאי וחבריו - כל בר דעת מבין שדברי הזהר הקדוש והתקונים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבוה ונורא מאד
- יא.....

זוהר בְּרֵסֵלָב

הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, מכניסין דרך
 התשובה... ספר התקונים הקדוש..... **יד**
 בכח רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, יש כח אפלו למי שנופל
 לבחינת מקומות המטנפים לחפש ולבקש איה מקום כבודו עד
 שנתתקנין גם כן..... **טז**
 בזה השם הקדוש "רבי שמעון בן יוחאי" כלול כל מעשיו שהיה
 שלש עשרה שנים במערה וחבר ספר הזהר, וכל המעשיות
 הנזכרים מפנו..... **יז**
 אי אפשר להמשיך על עצמו עקר קדשת שבת כי אם בכח
 הצדיקי אמת שהם בחינת שבת..... **יח**
 שמחת הלולא דרשב"י בשביל ההשארה הקדושה שהשאיר
 לנו הזהר הקדוש לדורי דורות..... **יח**
 רשב"י המשיך תקונים כאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל
 מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם ותברך מכל מקום
 שהוא..... **כא**
 כל תקוותינו עתה הוא על אלו הצדיקים שנתגלה
 קבורתם..... **כב**
 שמחים על שבאים על קברו בהילולא של רבי שמעון בן יוחאי,
 כי עתה עקר התקון על ידי קברי צדיקים כאלו, על ידי שבאים
 על קבריהם הקדושים, כי כבר עשו פעולות נוראות כאלו מאז

וְעַד עֵתָהּ, שְׂיִכּוּלִים לְבוֹא עַל קַבְרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים,
 הַרְשָׁע שְׂבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקַן עַל יְדֵי זֶה **נג**
 יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם שׁוּם
 תַּקּוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי נְשִׁמַּת הַצַּדִּיק **נד**
 הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל הִילוּלָא דְרִשְׁבִּי, שְׂאֵז עוֹלִין וְנִתְתַּקְנִין וְחוֹזְרִין
 בְּתִשׁוּבָה כְּמָה רְחוּקִים **נה**
 יֵשׁ לָנוּ לְרֹדֵף בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפֶּשׁ אַחֵר חֲכָמַת הַקְּבִלָּה שֶׁהוּא דָרוֹךְ
 הָאֱמֶת **נו**
 רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וְסַתְרֵי תוֹרָה הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה **נז**
 רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְחַבְרֵיו הָיוּ עֶקֶר הַתַּקּוּן שֶׁל תַּלְמִידי רַבֵּי
 עֲקִיבָא, עַל יְדֵי שְׂגָלָה סֶפֶר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתַּקּוּנִים **נט**
 רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָיָה הַתַּקּוּן שֶׁל הָעֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע אֲלָף
 תַּלְמִידי רַבֵּי עֲקִיבָא **ל**
 דִּיקָא עַל יְדֵי רִשְׁבִּי נִתְנוֹסְפוּ כְּמָה מְאוֹת סְפָסְלֵי בְּבֵית
 הַמְּדַרְשׁ **ל**
 רַבֵּי "שְׂמַעוֹן" בֶּן יוֹחָאֵי בְּחִינַת "וְשְׂמַעוּ" הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת . **ל**
 יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם שׁוּם
 תַּקּוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי נְשִׁמַּת הַצַּדִּיק **לא**

זוהר בְּרֵסֵלָב

הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָה שֶׁל הִילוּלָא דְרִשְׁבִּי, שְׂאֵז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין
 וְחוֹזְרִין בְּתִשׁוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים. **לג**

ל"ג בְּעֵמֶר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. **לג**

ללמד זֶהר עַל צִיּוֹן הַרְשֵׁב"י בְּמֵרוֹן. **לד**

אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נּוֹרְאָה כְּזֹאת לְהַדְפִּיס סְפָרִים
 קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם. **לד**

הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּצַדִּיקָתוֹ בְּסְפָרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם
 בְּחִינַת קִיּוּם הַתּוֹרָה, בְּנֹדָאֵי אֵין קֶץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד,
 אֲשֶׁרִי לוֹ. **לו**

סֵפֶר הַמְדוּת. **לז**

עֲמֻקוֹת בְּסוּד מְאֻפָּשֶׁר פְּקִידַת עֲקָרוֹת וְרַפּוּי חוּלִים. **לז**

שיחות הַר"ן. **לח**

מִי שֶׁלֹּא נִמְשָׁךְ אַחֵר סְפָרֵי הַזֶּהר וְסְפָרֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה,
 בְּהִכָּרַח שְׂאֵינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוּשׁ בְּאַמַּת, וּבְאַמַּת יֵשׁ
 לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ לוֹ כַּח לְשִׁבְרֵי אֶת מְזִגוֹ הָרַע. **לח**

רַבֵּינוּ נִחְמָן מִבְּרֵסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, הַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה
 פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר. **לט**

בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'. (סֵפֶר
 שיחות הַר"ן אוֹת קכח). **מ**

על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות
 אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם ... **לט**
 רבי שמעון בר יוחאי קדש כל כך את לשון התרגום, עד שאפלו
 שאר דברים הנכתבים בלשון התרגום, יש להם פח לעורר
 להשם יתברך **מא**
 דע, שעל ידי למוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני למודים של
 התורה הקדושה **מב**
 דרך הלמוד מרבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן - ללמד
 במהירות ובזריזות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו **מג**
 אין צריכין בלמוד רק האמירה לבד לומר הדברים כסדר וממילא
 יבין - מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל **מג**
 ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי
 הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם **מה**
 לגמור בכל שנה כל ספרי הזהר ותקונים וזהר חדש, וכל ספרי
 קבלה מהאר"י זכרוננו לברכה **מו**
 על ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה
 הקדושה **מז**
 הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם
 יתברך **מח**

זוהר בְּרִסְלָב

נִמְצְאִים כְּמָה מְאֻמְרִים בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי לְתַלְמִידָיו אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ **מט**

מֵהַנְּגוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֻדְשׁ אֵלוֹל וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב כְּשֶׁמֵּתְאֲחֲרִים, נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה. **נ**

חַיֵּי מוֹהֲרָן **נא**

סוּדוֹת הַקְּבֵלָה, קֶדֶם רִשְׁבִּי וְהָאֲרִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הָיוּ בְּסוּד גְּדוֹל, וְאַחַר כֵּן שׁוּב לֹא הָיָה סוּד, וְהִתִּירוּ לְגָלוֹת הַסוּד **נא**

כָּל הַמְּסֻפְרִים וּמְנַיְנִים שְׁבַזְהַר, מְדַקְדָּק בְּמַנְיָן בְּדַקְדוּק גְּדוֹל עַל פִּי שִׁמוֹת שֶׁהָיָה קְבֵלָה בְּיָדָם. **נב**

הַזֵּהר קְדוּשׁ וְנוֹרָא, אֵךְ אֵין עֲרֻכּוֹ כְּהַתְּקוּנִים. **נג**

סִפְרֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ וְסִפְרֵי הָאֲרִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הֵם כְּלָם מִיְסוּדִים עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוּשׁ. **נד**

סֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲרִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה כָּל דְּבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי אִישׁ עַד מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, מֵה שְׁחֻדְשׁוֹ בָּהֶם הָיָה בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָ מְאֹד, וּמְחַזְּקִין וּמְקִיְמִין מְאֹד אֶת אֲמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. **נה**

מַחֲמַת שְׁאֵין סִפְרֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ בְּאִשְׁכְּנָז, עַל כֵּן הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי דֵיִיטְשׁ. **נו**

אין ללמד ספרים של דרושים ומוסר כי אם אותם ההולכים על
 פי דברי רבותינו זכרונם לברכה **נז**
 איך לוקחין חבֵּרָא כְּמוֹ שֶׁהִיא אֶצֶל רֶשֶׁב"י, וְהֵייתִי גַם כֵּן תּוֹחֵב
 רֵאשִׁי בֵּינֵיהֶם **נח**
 שִׁבְחֵי מוֹהַר"ן **נט**
 כְּשִׁלּוּמֵדִים כָּל יוֹם דֶּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שָׁנִים סְפוּרוֹת זֹכִים
 לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֶּהר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ - זֶה מִחֲדִיר
 בְּאֲדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנֵעָם וּבִזְיוֹ מִיָּחָד, כִּנְרָאָה בְּחוּשׁ **נט**
 רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן בְּמֵרוֹן - צְוֶה שֵׁם לְבָנֵי
 הַנְּעוּרִים לֹמֵר זֶהר **ס**
 לְמַד בְּקִטְנוּתוֹ סִפְרֵי הַזֶּהר וְתִקּוּנֵיהֶם וְכָל כְּתָבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ
 לְבִרְכָה **סא**
 בְּלִמּוּד זֶהר וְכְתָבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, הִיָּה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד
 שִׁזְכָּה לְהֵבִין **סא**
 הִיָּה מִתְמִיד בְּכָל כְּתָבֵי הָאֶר"י וְסִפְרֵי הַזֶּהר וְתִקּוּנֵיהֶם. **סב**
 יְמֵי מוֹהַר"נ"ת **סג**
 רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן בְּמֵרוֹן **סג**
 עֲלִים לְתֵרוּפָה **סג**
 לְנִסְעַ מְאֲרָבַע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְל"ג בְּעֵמֶר לְמֵרוֹן, הוּא חֲתָנָה יָפָה
 - בָּאִים אֲנָשִׁים מְקַצָּה אֲרָצוֹת וּמְפַזְרִים הוֹן רַב **סג**

זוהר בְּרֵסֵלָב

- מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה עֲנִין נִפְלָא סד
- יְמֵי שְׁמוּאֵל סה
- אַצֵּל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַרְשֵׁב"י מְרַגִּישִׁים מִמֶּשׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן סה
- מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַהֲתַעֲוֹרוֹת שֵׁישׁ בִּל"ג בְּעַמֵּר בְּמַרוֹן, לֹא רָאָה הַהֲתַעֲוֹרוֹת מִיָּמָיו סה
- מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ בִּל"ג בְּעַמֵּר בְּמַרוֹן, לֹא רָאָה שְׂמֻחָה וְחַיּוֹת מִיָּמָיו סו
- כְּדַאי לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקַק וּלְהַטְרִיחַ כָּל יָמָיו, וְלִמְסֹר נַפְשׁוֹ לְרֵאוֹת וּלְהַשְׁתַּתַּף לְהִיּוֹת בִּל"ג בְּעַמֵּר בְּמַרוֹן סו
- הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְשֵׁב"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה מְלַמֵּד בְּנִסִּים לְמַעֲלָה מִהַטְּבַע סז
- הַמְּקוֹם שֶׁם הוּא לְמַעֲלָה מִהַמְּקוֹם, וְהַזְּמַן שֶׁם הוּא לְמַעֲלָה מִהַזְּמַן סז
- אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְבוֹא לְשֵׁם תַּמִּיד, וּמְכַל שְׂכֵן בְּעַרְב ל"ג בְּעַמֵּר וּל"ג בְּעַמֵּר סח
- אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שֶׁלֹּא רָאָה כָּל זֹאת בְּעֵינָיו, וְאַף כְּשֶׁנִּמְשַׁל בְּפֶה וּבִכְתָב אֶלְף פְּעָמִים, אֶף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים בְּעַצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל זֶה, אִזּוֹ רוֹאִים שְׂאִין דְּגָמָה כָּלֵל לְמָה שֶׁהוּא בְּאַמֶּת סח
- לְקוּטֵי עֲצוֹת הַמְּשַׁלֵּשׁ סט
- הַמְּחַלְקֵת עַל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים סט

- כָּמָה גָּדוֹל הַשָּׂכָר בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְהַפֶּסֶד בְּהַעֲדוֹר
 לְמוֹדָה **ע**
- לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפּוֹר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ חֵק וְלֹא
 יַעֲבֹר **עו**
- עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרַת הַח"ן בְּחַיִּיּוֹת דִּקְדוּשָׁה נִבְרָא אֹר שִׁיכוֹלִים
 לְרֵאוֹת שְׂרָפִי מַעֲלָה **עו**
- לְלַמֵּד לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה מֵאֲמַר אֶחָד מֵהַזְהָר הַקְּדוֹשׁ אִו
 מֵהַתְּקוּנִים **עח**
- בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ, תִּלְמֹד מֵאֲמַר אֶחָד מֵתְּקוּנֵי
 זְהָר **עח**
- מִכְּתַב בְּרֻכָּה לְסִפּוֹר זְוֵהר בְּרֻסְלַב **פ**

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זֹהָר בְּרִסְלָב

יְשָׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיְגִילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזָכוֹת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה, הֲרִינוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ "זֹהָר בְּרִסְלָב - הַחֲדָשׁ וְהַשֵּׁלֶם - הַמְּנַקֵּד", [הוֹצָאָה שְׁנֵיָה עִם הוֹסְפוֹת וְתִיקוּנִים] קִבֵּץ גָּדוֹל מִכָּל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְתַלְמִידוֹ הַגָּדוֹל מוֹהֲרַנ"ת וְתַלְמִידֵיהֶם זי"ע, וְנוֹסֵף עָלָיו לְקוֹט מְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו, עִם מֵאֲמָרִים נִבְחָרִים מִהַזֹּהָר הַקְדוֹשׁ, בְּעֵנֶן חַיִּיב לַמּוֹד הַזֶּה הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, לְכָל אִישׁ יְהוּדִי.

יִתֵּן הַשֵּׁם שְׂיִמְצָא סֵפֶר זֶה חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי צְבוּר הַיְרָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם, וַיֵּאִירוּ דְבָרֵי הַסֵּפֶר אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל

מקום שהם, לדבק ולילף בְּדַרְכֵי הַצְּדִיקִים
הַקְּדוֹשִׁים, לזכות ולהחזיק בְּעֵץ הַחַיִּים,
וזכותם של הצדיקים הנזכרים בספר, יגנו על
כָּל יִשְׂרָאֵל, להצילם ולהחיותם, עֲדֵי יָבוֹא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וַיִּשְׁלַח מִשָּׁאֵלָיו דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא
דְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם, אֲמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה
לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה
ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו
עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל פח
זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל
הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב
תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב
שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר
לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו
ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיא מהימנא

הקדמה לספר זוהר ברסלב

”בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא
ברחמי” בביאת גואל צדק במהרה בימינו,
אמן.

מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8
בית שמש
טל: 0548436784

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר.
כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- הכמות מצומצמת
- המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- הוזלה משמעותית לכמויות.
- להזמנות: 026500828
- תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
- הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

הופיע חק לישראל - הזוהר הקדוש mp3 - השיעור היומי מפי הרב אריה ברדה בשפה העברית בלשון הקודש בשיתוף מפעל הזוהר העולמי - 70 שיעורים. וזה השיעור היומי הקדוש ביותר וזה מיועד מילד ועד זקן בא בימים - וגם לכל הנשים:
טל. 054-4577956.

עולם הזוהר הקדוש ורקיעים עליונים ואורות נוצצים לכל הזוהר הקדוש... כל עולם הזוהר הקדוש שהם: **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** ב-36 דיסקים, שכל דיסק 10 שעות... שהם 360 שעות שמיעה של גן עדן... והם 1062 שיעורים של רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן... מקול הרשב"י ובהגשתו מפי הרב אריה ברדה... ובנוסף יש 1000 צדיקים אומרים על הזוהר הקדוש והטהור של עם ישראל שמאירים את כל העולם... בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
להזמנות דיסקים: אפשר להשיג אך ורק בטלפון: 054-4577956

אלבום הגדול בעולם. ענק!!! 2.5 מיליון מילים ב-36 דיסקים, כל דיסק 10 שעות עריכה ♦ סאונד ♦ נעימות ♦ קריינות רדיופונית ♦ **מארז הזוהר הקדוש** מפי הרב אריה ברדה, 1062 שיעורים כל שיעור 20 דקות מרתקות ועוצרי נשימה... גן עדן של **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** בהשתתפות מפעל הזוהר העולמי...
והכל ב-mp3.

ספר לקוטי מוהר"ן

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, אוֹתוֹת יוֹחֵאִי - עַל יְדֵי
זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחֵאִי שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאִי,
לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה

לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת הַשֵּׁם הַתְּגָלוֹת נִפְלָא
מִסוּד גְּדֻלַּת הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחֵאִי זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאִי הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח
תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדוֹ. כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה (שַׁבָּת קלח:):
'כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לְכָרֶם בִּיבְנָה אָמְרוּ:
עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי

שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח. שְׁנֵאמַר: "כִּי
 לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". וְכַמְבָּאָר בַּזֹּהַר (נִשְׂא
 קַכְד:): 'בְּהַאי חַבּוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר יִפְקוּן
 בֵּה מִן גְּלוּתָא'.

וְעֵתָהּ בּוֹא וּרְאֵה וְהִבֵּן נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל
 תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. כִּי עַל כֵּן סָמַךְ רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי עֲצָמוֹ עַל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". כִּי בְּאֵמַת בְּזֵה הַפְּסוּק
 בְּעֲצָמוֹ מְרַמֵּז וְנִסְתָּר סוּד הַזֶּה, שֶׁעַל יְדֵי זִרְעוֹ
 שֶׁל יוֹחַאי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי, עַל
 יָדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוּפֵי
 תְּבוֹת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
 זִרְעוֹ" הֵם אוֹתִיּוֹת יוֹחַאי, וְזֶה שְׁמֵרֵמֵז
 וּמְגַלֵּה הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, מִפִּי
 זִרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ
 שֶׁהוּא מְרַמֵּז וְנִסְתָּר בְּזֵה הַפְּסוּק, שֶׁהוּא הַתְּנָא
 יוֹחַאי. כִּי עַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחַאי שְׁמֵרֵמֵז בְּזֵה

הַפְּסוּק בְּסוּפֵי תְבוֹת כְּנֻזָּר לְעִיל, שֶׁהוּא רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל יָדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה,
כִּי בַזְהַר דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא כְּנֻזָּר לְעִיל.

וְדַע, שֶׁסּוּד רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּעֶצְמוֹ הוּא מְרִמֵּז
בְּפִסּוּק אַחֵר. כִּי דַע כִּי הַתֵּנָא הַקְּדוּשׁ
רַבִּי שִׁמְעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד): עִיר
וְקַדִּישׁ מִן שְׁמֵיָא נְחַת, רְאִישֵׁי תְבוֹת
שִׁמְעוֹן וְכו'.

(ספר לקוטי מוהר"ן - בתחלת הספר)

הַגְּעוּעוּעִים שֶׁל הַחֲבֵרִיא קַדִּישָׁא לְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי

בַּזְהַר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁשֶׁבְּחוּ הַחֲבֵרִיא אֶת
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֵיתָא וְוִי לְדָרָא
כִּד יִסְתַּלַּק, פּוּק עֵינַן וְתִשְׁכַּח, וְהוּא בְּחִינַת
(שְׁמוֹת ל"א): "שִׁבְת וַיִּנְפֹּשׁ", 'כִּיּוֹן שִׁשְׁבַת וַי
אֲבָדָה נְפֹשׁ' (בִּיצָה טז). הֵינּוּ שְׁמִחַמַת גְּדֹל
הַתַּעֲנוּג שֶׁל הַנְּפֹשׁ יִתְרָה שֶׁבָא בְּשַׁבַּת, עַל כֵּן

מִתְחִילִים תִּכְרַף לְהִתְגַּעְגַּע וּלְהִצְטַעַר עַל אַבְדַּת
הַנֶּפֶשׁ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת. כֵּן הַחֲבַרְיָא, מִחֲמַת גְּדֹל
הַתְּעַנּוּגִים וְהַשְּׁעֲשׂוּעִים שֶׁקָּבְלוּ מִרַבָּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל כֵּן תִּכְרַף וּמִיד הִתְחִילוּ
לְהִתְגַּעְגַּע, וְעָלָה עַל לְבָם צַעַר הַהִסְתַּלְקוּת
שֶׁיְהִיָּה לָהֶם.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

כְּשֶׁמִּשְׁבַּחִים הָרֶשֶׁב"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, אֲזִי
מְגַלָּה אַחַר כֵּךְ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה

בְּכָל מְקוֹם שֶׁשִּׁבְחוּ הַחֲבַרְיָא אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאִי עַל שֶׁגָּלָה לָהֶם סוּד נִפְלָא,
תִּמְצָא שְׁאַחַר כֵּךְ אָמַר לָהֶם עוֹד חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ספר קצור לקוטי מוהר"ן

לְהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּינוּ נַחְמָן מִבְּרִסְלָב

נִדְפָס שְׁנַת תרע"א בּוֹלְגִירְיָא

עַל יְדֵי לְמוֹד הַזוהר הַקְּדוּשׁ נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל
הַלְמוּדִים שֶׁל הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

גם הלשון הקדוש של הזוהר מסגל מאד, ומעורר מאד לעבודת השם יתברך.

רשב"י קדש כל כף את לשון תרגום, עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם יתברך.

בשמקנאין קנאת השם צבאות נחשב כמו צדקה. (קצור לקוטי מוהר"ן, קעז-קעח-קעט-קפ)

בדורות הראשונים כשהיו יודעים יום מיתתם, היו עוסקים בתורה כל היום ולא היה שליטה להבעל דבר עליהם, ועכשו מצינו בני אדם שמתו באמצע למודם, דע שאם הלמוד פהגן בודאי אין לו שום כח אבל אם אין הלמוד כראוי, בפרט למוד גמרא אם אין הלמוד כראוי אזי הוא מקבל יותר כח מהלמוד, כי תלמוד בגימטריא אותיות של

שְׁמָה לִילִית, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח בְּלִמּוּד הַתְּלִמּוּד
אוּ לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ, אוּ לְהַפְךָ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם.

(ליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה רי"ד)

ענין "פֶּתַח" בְּזוהר הַקְּדוֹשׁ

אָמַר עַל מָה שְׁמוּבָא בְּזוהר הַקְּדוֹשׁ:
פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא
בְּזוהר בְּשֵׁאֵר הַחֲבָרִיא קַדִּישָׁא, אָמַר: פֶּתַח
רַבִּי יִצְחָק, כְּשֶׁהָיָה רַק פּוֹתַח אֶת פִּיּוֹ,
תִּכְרַף וּמְיָד הָיָה אוֹמֵר וּמַגִּילָה תוֹרָה.

(ספר לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קיח)

לְמוֹד אָדָם כָּשֶׁר תּוֹרַת רִשְׁבִּי גוֹרֵם נְשִׁיקִין הַדְּדִין
א. כְּשֶׁאָדָם כָּשֶׁר לּוֹמֵד תּוֹרַת הַתְּנָא, אֵז הַתְּנָא
נוֹשֵׁק אוֹתוֹ וְהוּא נוֹשֵׁק אֶת הַתְּנָא וְגוֹרֵם
תְּעֵנוּג גָּדוֹל לְהַתְּנָא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁפֹתוֹתֵיהֶם

דוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר, וְזֶהוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת נְשִׁיקָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחָנוּ כו'.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב)

לְקוּטֵי הַלְכוֹת

סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת לְמוֹרֵינוּ הַרְה"ק רַבֵּי נֵתַן מִבְּרֶסֶלֶב
כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּכָל דְּבָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
וּבְכָל דְּרָכֵי הַקְּבָלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים שְׁכָל סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים
לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בַּר יוֹחָאֵי וְחִבְרִיּוֹ
- כָּל בַּר דַּעַת מִבֵּין שְׂדֵבְרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
וְהַתְּקוּנִים אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת כִּי אִם עַל פִּי

רוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד

הַכֹּל רוֹאִים וּמְבִינִים כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ
בְּקֶדְקֶדוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְגַלּוֹת תּוֹרָה
קְדוֹשָׁה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת כִּי אִם מִן הַשָּׁמַיִם, עַל

יְדֵי נְבוֹאֵת פָּנִים בְּפָנִים שֶׁהוּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ.
 וּבְפֶרֶט כָּל הַסּוּדוֹת הָעֲצוּמוֹת וְהַנְּשֹׁגְבוֹת
 שֶׁכָּבַר הִתְחִילוֹ לְגִלוֹת הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים
 הַקְּדוּמוֹנִים אֲשֶׁר תִּסְמַר שְׁעֵרוֹת הָאָדָם, וְרוּאִים
 עֵינָן בְּעֵין כִּי רוּחַ הַשֵּׁם דִּבֵּר בָּם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
 לְגִלוֹת כְּזֹאת בְּשִׁכְלֵנו אֲנוֹשֵׁי בְּשׁוּם אִפְן.

וְכָל הַשְּׁבָעִים פָּנִים שֶׁהִתְחִילוֹ לְגִלוֹת מֵעַט
 דְּמַעַט מֵהֶם, וְכָל מֵה שֶׁיִּגַע מֹשֶׁה
 רַבֵּנוּ בְּאַרְבָּעִים יָמִים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, לְחָם
 לֹא אָכַל וַיָּמִים לֹא שָׁתָה, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע
 מֵעוֹלָם שֶׁיְהִיָּה נִמְצָא אִישׁ כְּזֶה בְּקִדְשָׁה
 כְּזֹאת שֶׁלֹּא יֵאָכַל וְלֹא יִשְׁתָּה אַרְבָּעִים
 יָמִים רְצוּפִים וְכָל הַנּוֹרְאוֹת הָעֲצוּמוֹת
 אֵלֶּה וְהָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים וְכָל הַמּוֹרָא
 הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה וְכוּ'. הַכֹּל כְּאֲשֶׁר
 לְכָל הֵם רוֹצִים לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים וְלוֹמַר
 שֶׁהַכֹּל מְרַמָּז עַל דְּבָרֵי חֻכְמוֹת הַיּוֹנִים

אָרִיסְטוֹ וַחֲבָרְיוֹ יִמַּח שְׁמֵם וְכוּ'. וְכֹל זֶה הוּא
בְּחִינַת בְּלָעַם בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁרֵשׁ חֲכַמַת
הַטֶּבַע וְכוּ'.

עַד שֶׁזֶה סָמוּךְ גְּלוֹ נְבִלוֹתָם לְעֵין כֹּל
וּמִדְּפִיסִים בְּקִרְחֵיהֶם הָרָעִים, שְׁכּוֹפְרִים
לְגַמְרֵי בְּכֹל דְּבָרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּבְכֹל דְּרָכֵי
הַקְּבָלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים שְׁכָל סֵפֶר
הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבִּי
שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וַחֲבָרְיוֹ, וְהַדְּפִיסוּ אֵיזָה קֶרַח
עַל זֶה וְכוּ'. אֲשֶׁר כָּל בֶּר דַּעַת מִבֵּין שְׂדֵבְרֵי
הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת
כִּי אִם עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד
שֶׁהוֹפִיעַ עַל צַדִּיק קְדוֹשׁ כְּמוֹתוֹ שֶׁהוּא רַבִּי
שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וּבְנוֹ שִׁישְׁבוּ שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנִים בְּמַעְרָה וְכוּ'.

וְכֵן כְּתָבִי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
בְּשִׁכָל אָנוּשֵׁי לְגַלּוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלּוֹת

כָּאֵלֶּה וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לַעֲקֹר וְלִסְתֹר חַס וְשָׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כָּאֵלֶּה, לֹא תִּהְיֶה כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל.

וְכֵן כְּתָבִי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּהַקְדַּמַת הָעֵץ חַיִּים', שְׁפָל מִי שְׂיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמַּת, יַעֲיֵד שְׂאִי אֶפְשָׁר בְּשִׁכְלֵי אֲנוּשֵׁי לְגִלוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלוֹת כָּאֵלֶּה וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לַעֲקֹר וְלִסְתֹר חַס וְשָׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כָּאֵלֶּה, לֹא תִּהְיֶה כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת מברסלב, ה' ברכות השחר הלכה ה, אות עב)

הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, מִכְּנִיסִין דְּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה... סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשׁ

הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׂמִכְנִיסִין דְּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם

יוֹדְעִים הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאָמַר
 סְתוּם שְׁרֵב"י גָּלָה עָלָיו ע' פְּנִים
 שְׁנוּהֶגִין לַעֲסֹק בָּהֶם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּאֵלוֹ
 וְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים
 הַקְּדוֹשׁ.

לְהַכְנִים דְּרָךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה, אֵין יוֹדֵעַ כִּי
 אִם הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּם,
 כִּי כָּל צְדִיק אֲמֵתִי הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ,
 הוּא יוֹדֵעַ הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאָמַר
 סְתוּם שְׁרַבִּי שְׂמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי גָּלָה
 עָלָיו שְׁבַעִים אַנְפִּין שְׁנוּהֶגִין לַעֲסֹק
 בָּהֶם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּאֵלוֹ וְעִשְׂרֵת יָמֵי
 תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, כִּי
 כָּל דְּרָךְ הַתְּשׁוּבָה בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הוּא
 עַל יְדֵי בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית מֵאָמַר סְתוּם.

(ספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת זצ"ל ה' ראש השנה הלכה ו)

בְּכַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחֲבֵרָיו, יֵשׁ כַּח
 אֶפְלוֹ לְמִי שְׁנוּפֵל לְבַחֲיַנְתָּ מְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים
 לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עַד
 שְׁנַת־תְּקַנִּין גַּם כֵּן

בְּכַח הַצְּדִיקִים כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאִי וְחֲבֵרָיו, יֵשׁ כַּח אֶפְלוֹ לְמִי
 שְׁנוּפֵל לְמְקוֹם שְׁנוּפֵל לְבַחֲיַנְתָּ מְקוֹמוֹת
 הַמְטַנְפִּים, יֵשׁ לוֹ כַּח לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ אֵיךְ
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ וְכוּ' עַד שְׁעוּלָה לְבַחֲיַנְתָּ
 אֵיךְ, מֵאַחַר שְׁכָבָר הָיוּ צְדִיקִים אֲמַתִּיִּים
 שְׁזָכוּ לָאוֹר הַזֶּה, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח
 לְהַנּוֹפְלִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ עַד שְׁנַת־תְּקַנִּין
 גַּם כֵּן, כִּי בְּאֵמַת עֶקֶר כַּחֵם עַל יְדֵי
 הַצְּדִיק הָאֵמַת שְׁזָכָה לְבַחֲיַנְתָּ אֵיךְ בְּקֹדֶשׁהּ,
 שְׁזָהוּ בַּחֲיַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
 שְׁזָכָה לְרֹזִין סְתִימִין שְׁהֵם בַּחֲיַנְתָּ אֵיךְ.

בְּזֶה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ "רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי"
 כָּלוּל כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁהָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 בַּמַּעֲרָה וְחֵבֵר סֵפֶר הַזֶּהָר, וְכֹל הַמַּעֲשִׂוֹת
 הַנִּזְכָּרִים מִמֶּנּוּ.

זֶה בְּחִינַת מַעֲלַת זְכוּרֹן שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, כִּי
 בַּהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק, בּוֹ
 נִכְלָל כָּל מַהוּת הַצַּדִּיק, כָּל צְדָקָתוֹ וְתוֹרָתוֹ
 וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְכֹל מַעֲלוֹתָיו וּמַדְרָגוֹתָיו, כִּי
 הַשֵּׁם הוּא נִפְשׁוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.

וְעַל כֵּן עַל יְדֵי שְׁמֵזְכִירֵין שֵׁם הַצַּדִּיק, אָנוּ
 מִמְּשִׁיכֵין עָלֵינוּ קְדֻשָּׁתוֹ וְזִכוּתוֹ, וְעַל יְדֵי
 זֶה נִזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְקְדֻשָּׁה וְטַהָרָה וְלָשׁוּב
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

לְמַשָּׁל כְּשֶׁאָנוּ מְזַכְרִין שֵׁם הַתַּנָּא רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, בְּזֶה הַשֵּׁם כָּלוּל
 כָּל מַעֲשֵׂי זֶה הַתַּנָּא שֶׁהָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 בַּמַּעֲרָה וְחֵבֵר סֵפֶר הַזֶּהָר, וְכֹל הַמַּעֲשִׂוֹת

הַנִּזְכָּרִים מִמֶּנּוּ, כָּלָם כְּלוּלִים בְּזוֹהַר הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְכֵן בְּשֵׁאֲרֵי
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

(ספר לקוטי הלכות - הלכות סעודה הלכה ד אות ו)

אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֵקֶר קְדֻשָׁת
שַׁבָּת כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִי אֱמֶת שֶׁהֵם
בְּחִינַת שַׁבָּת

עֵקֶר קְדֻשָׁת שַׁבָּת אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִי אֱמֶת, שֶׁהֵם
בְּחִינַת שַׁבָּת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּרַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי, אַנְתָּ שַׁבָּת דְּכוּלָּהּ יוֹמֵי וְכוּ'.

(ספר לקוטי הלכות הלכות שַׁבָּת הלכה ז אות ג)

שְׁמִיחַת הִילולָא דְרַשְׁבִּי בְּשִׁבִיל הַהִשְׁאָרָה
הַקָּדוֹשָׁה שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ
לְדוּרֵי דוֹרוֹת

וְזֶהוּ בְּחִינַת הִילולָא דְרַשְׁבִּי שְׁעוֹשִׂין בְּל"ג
בְּעֵמָר שְׂאֵז נִסְתַּלַּק, כִּי עֵקֶר הַשְׁמִיחָה מֵהַ

שזכינו שהשאיר לנו השארה קדושה כזאת
 שהם ספר הזהר הקדוש שעל ידי זה נזכה
 להשגות אלקות, כי כל ספר הזהר הם תקונים
 וכלים שהמשיכו ברב השגתם הקדושה,
 שעל ידי זה נזכה להשגות אלקות, שזהו כל
 דרכי הקבלה הקדושה שגלו רבי שמעון בר
 יוחאי ותלמידיו.

ועל כן בזהר דא יפקון מן גלותא,
 ויקים "כימי צאתך מארץ מצרים
 אראנו נפלאות" (מיכה ז), הינו כמו
 ביציאת מצרים שהיתה הגאלה על ידי
 משה רבינו על ידי שגלה לנו אז
 השגות אלקות בדרכים נפלאים, כמו כן
 עתה בגלות האחרון הזה שקשה וכבד
 יותר, אבל ברחמיו יגאלנו על ידי כל
 הסתרי תורה שגלו התנא רבי שמעון
 בן יוחאי וחבריו, שהם כלים וצמצומים

לְהַשְׁגֵּת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר רְפוּאֵת
הַנֶּפֶשׁ וּגְאָלְתָּהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת.

וְעַל כֵּן עוֹשִׂין בְּל"ג בְּעֶמֶר שְׂמֻחָה גְּדוּלָּה,
דִּהְיִנוּ בַּיּוֹם הַסְּתַלְקוֹת הַתְּנָא רַבִּי שְׂמַעוֹן
בַּר יוֹחָאִי, עַל שְׁזָכִינוּ שְׁהַשְׂאִיר לָנוּ הַשְּׂאָרָה
כְּזֹאת שְׁתִּשְׂאָר לְדוּרֵי דוֹרוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה
נִזְכָּה לְהַשְׁיִגּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמַּת.

כִּי אַף עַל פִּי שְׁעַדִּין אֵין אָנוּ יוֹדְעִין
וּמְבִינִים כָּלֵל סְתָרֵי הַתּוֹרָה שְׂגָלָה רַבִּי
שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי בְּזוֹהַר וְתַקּוּנִים, אַף עַל
פִּי כֵּן הוּא תַקּוּן גְּדוּל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כָּבֵד
עָשָׂה וְהַכִּין לָנוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְתַקּוּנִים
גְּדוּלִים עַל יְדֵי דִרְכֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׂגָלָה,
שְׁעַל יַד זֶה מִי שְׁרוּצָה לְהַתִּיגֵעַ לְבִקְשׁ
אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוֹכֵל לָבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכָּלִים וְהַתַּקּוּנִים
שְׂגָלָה.

וְעַל כֵּן גַם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי
 זָכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
 שְׁהוֹסִיף לְגַלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכו', וְכֵן
 בְּדוּרוֹתָיו זָכִינוּ לְמָה שְׁזָכִינוּ עַל יְדֵי גְדוּלַי
 הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מִימֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁיו. (ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

רַשְׁב"י הַמְּשִׁיף תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה, שְׁבַכְל דּוֹר
 וְדוֹר עַד הַסּוּף, שְׁכָל מִי שִׁירְצָה לָשׁוּב יוֹכֵל
 לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא
 ... כָּל הַשְּׂמִיחָה הִיא מֵה שְׁזָכִינוּ שֶׁהָיָה צְדִיק
 וְקָדוֹשׁ כְּזֶה שֶׁגָּלָה תוֹרָה נוֹרָאָה כְּזֹאת
 וְתִקֵּן תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַד
 שֶׁעַל יְדֵי זֶה אָנוּ בְּטוּחִים שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה
 מִפִּי זְרַעֲנוּ, וְזֶה גַּמַּר דִּיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ,
 שְׂאֵז דִּיקָא תִקֵּן הַפְּגָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֶקִיבָא
 שִׁמְתוּ קֵדָם זְמַנָּם, וְגָלָה אֵז הָאֲדָרָא זוּטָא,
 מְלַבֵּד מֵה שֶׁגָּלָה כָּל יְמֵי חַיָּיו הָאֲדָרָא רַבָּא

וּסְפָרָא דְצְנִיעוּתָא וְכָל סֵפֶר זֶה־רַק הַקְדוּשׁ,
 שְׁעַל יְדֵי כָּל זֶה הַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה
 שְׁבָכְל דְּוֹר וְדוֹר עַד הַסּוֹף, שְׁכָּל מִי שִׁירְצָה
 לָשׁוּב יוֹכֵל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְכָל
 מְקוֹם שֶׁהוּא עַל יְדֵי תְּקוּן הַצְּמֻצוּמִים שֶׁתִּקַּן
 בְּחַיָּיו וּבְפָרְט בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקְדוּשׁ, כִּי
 גְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

**כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עֵתָה הוּא עַל אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים
 שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם**

וְעֵתָה כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עַל יְדֵי אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים
 שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם, שֶׁהֵם יַעֲזֹרוּ
 אֶת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא שֶׁיִּתְחַבְּרוּ יַחַד
 לְעֵסֶק בְּתְקוּנָנוּ, כִּי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלִינוּ
 הַשְּׁלוֹם לֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ, כִּי
 מִי לָנוּ גְדוֹל מִמֹּשֶׁה שְׁלֹא נִתְעַסַּק בּוֹ
 אֶלָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדוֹ, וְעַל

כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא עַל קְבוּרָתוֹ, כִּי הוּא
בְּבַחֲיַנַּת אוֹר אֵין סוּף נִגְדָנוּ וְכוּ'.

שְׂמִיחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ בַּהִלּוּלָא שֶׁל
רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, כִּי עֲתָה עֶקֶר הַתְּקוּן
עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כָּאֵלוֹ, עַל יְדֵי שְׂבָאִים
עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּבֵר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת
נִוְרָאוֹת כָּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עֲתָה, שְׂיִכּוּלִים
לָבוֹא עַל קְבָרָם אֶפְלוֹ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים,
הַרְשָׁע שְׂבַרְשָׁעִים, וְלַהֲתַתְּקוֹן עַל יְדֵי זֶה

וְעַל כֵּן עֲתָה עוֹשִׂין הִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהוּא מִתְּלִמְיַדֵי רַבִּי עֶקִיבָא,
שְׂשִׂמְחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ, כִּי עֲתָה עֶקֶר
הַתְּקוּן עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כָּאֵלוֹ וְכוּ', שְׂאָנוּ
זוֹכִים לְתַקֵּן הַצְּמֻצוּמִים וְכוּ' עַל יְדֵי שְׂבָאִים
עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּבֵר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת
נִוְרָאוֹת כָּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עֲתָה, שְׂיִכּוּלִים לָבוֹא

עַל קְבָרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, הַרְשַׁע
שְׁבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקַן עַל יְדֵי זֶה.

(ספר לקוטי הלכות הנפלות המנחה הלכה ז אות נו)

יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
שִׁיְהִיָּה לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל
יְדֵי נְשִׁמַּת הַצְּדִיק

כִּי יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּפְלוּ כָּל
כֶּף כָּמוֹ שֶׁנִּפְלוּ, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה
לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי
נְשִׁמַּת הַצְּדִיק, וְדִיקָא עַל יְדֵי מִיתָתוֹ, וְעַל
כֵּן אֵיתָא בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ (אַחֲרֵי עֵא:) דְּצְדִיקָא
שְׁכִיחֵי יְתִיר בְּתַר אֶסְתַּלְקוּתִיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא
יְתִיר מִבְּחִיּוּהִי.

זֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קְבָרֵי צְדִיקִים
אֲמַתִּיִּים שֶׁהוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד וּמוֹעִיל
מְאֹד מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, לְזִכּוֹת לְצִאת

מֵהֲרַע שְׁלוֹ וְלָשׁוּב לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כֶּךָ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, עַד שֶׁנֶּאֱחָז בָּהֶם הָרַע כָּל כֶּךָ, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם בְּשׁוּם אֶפֶן לָשׁוּב לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ, רַק עַל יְדֵי שֶׁבָּאִין עַל קִבְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וְאֵז נִכְלָלִין בְּנִשְׁמַת הַצְּדִיק שְׁמֵת, שֶׁהוּא עוֹסֵק תָּמִיד לְבָרַר בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל שֶׁגָּדוֹל בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיָּו, הוּא יָכוֹל לְבָרַר אֶפְלוּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד מְאֹד. וְזֶה בְּחִינַת הִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי שֶׁעוֹשִׂין בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ דִּיקָא, כִּי דִּיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הוּא מְתַקֵּן וּמְחַזֵּיר בְּתַשׁוּבָה נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת יוֹתֵר, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה הַשְּׂמִחָה בְּיוֹתֵר.

הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁבֵּ"י, שְׂאֵז עוֹלִין וְנִתְתַקְּנִין וְחוֹזְרִין בְּתַשׁוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁבֵּ"י בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּל"ג

בְּעֶמֶר, שָׂאז עוֹלִין וְנִתְקַנִּין וְחוֹזְרִין בְּתִשׁוּבָה
 כַּמָּה רְחוּקִים, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת הַשְּׂתַטְחוֹת עַל
 קַבְרֵי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִגְדְּלַת
 הַשְּׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד. (סְפָר לְקוּטֵי הַלְכוֹת ה' נְזִיקִין הַלְכָה ג)

יֵשׁ לָנוּ לְרִדְף בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ אַחַר
 חֲכַמַת הַקְּבָלָה שֶׁהוּא דֶרֶךְ הָאֱמֶת

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂיֵשׁ לָנוּ לְרִדְף בְּכָל
 לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאֹד אַחַר חֲכַמַת
 הָאֱמוּנָה הוּא חֲכַמַת דֶרֶךְ הַקְּבָלָה שֶׁהוּא
 דֶרֶךְ הָאֱמֶת. (הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, מְאִירוֹת עֵינַיִם פְּרִשְׁת רְאָה).

מִי שֶׁמְשִׁים עֵינָיו וְלִבּוֹ הֵיטֵב עַל כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה, בְּכָל סְפָרֵי
 תַנ"ךְ וְש"ס וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ
 וְכֹתְבֵי הָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה וְסְפָרֵי הַצְּדִיקִים
 אֲמֵתִים שֶׁבְּדוֹרָנוּ, כָּלֵם יַעֲדוּן וַיִּגִּידוּן כִּי
 הַשֵּׁם אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

... וְכֵן כָּל הַחַדוּשִׁים הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים
 שֶׁגָּלוּ גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים בְּנֵי עֲלִיָּה כָּלָם
 יַעֲדוּן וַיִּגִּדוּן וּמַגְלִין אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכָל
 הַחֶפֶץ בְּאַמֶּת, כִּי כָּל מוֹדָה עַל הָאֱמֶת יִבִּין
 וַיִּרְאֶה בְּעֵינָיו שְׂכָלוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁכַּל אֲנוּשֵׁי
 לְגַלוֹת חַדוּשִׁים כְּאֵלֶּה בְּשׁוּם אֶפֶן, כִּי אִם
 מֵאֵת הַשֵּׁם צְבָאוֹת יֵצְאוּ, וְהוּא יִתְבַּרְךָ
 בְּחֶסֶדוֹ הוֹפִיעַ עֲלֵיהֶם וְהוֹדִיעָם כָּל הַנִּפְלְאוֹת
 וְהַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה. נִמְצָא, שֶׁהַתּוֹרָה הוּא
 עֵדוּת עַל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל כֵּן נִקְרְאת
 הַתּוֹרָה "עֵדוּת". (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת פֶּסַח הַלְכָה ט)

**רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְסִתְרֵי תּוֹרָה הוּא
 בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה**

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה, כִּי מִבְּאֵר בְּדַבְרֵי רַבִּינוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבָרְכָה שְׁרַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד)

עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמֵי אֲרָצוֹת, שֶׁהוּא רֵאשִׁי
 תְּבוּת שְׁמַעוֹן, עִיר וְקַדִּישׁ דִּיקָא בְּחִינַת
 הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה, כִּי עִיר הוּא הַפֶּךְ הַשְּׁנָה.

וְעַל כֵּן הוּא גְּלוּהוּ בְּיוֹתֵר כָּל רְזִין דְּאוֹרֵיתָא
 וְסִתְרֵי תוֹרָה כִּי לִיהוּ יְהִיבֵי רְשׁוּתָא,
 כִּי סִתְרֵי תוֹרָה הֵם בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה, כִּי פְּשֻׁטֵי אוֹרֵיתָא הֵם בְּבְחִינַת
 שְׁנָה, וְסִתְרֵי אוֹרֵיתָא הֵם בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה שְׁנַתְּגַלוּ עַל יְדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי שֶׁהוּא עִיר וְקַדִּישׁ, עִיר דִּיקָא, הַפֶּךְ
 הַשְּׁנָה.

וּמַחֲמַת שְׁרֵשְׁבִי הִיא בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה, בְּבְחִינַת אוֹר הַפְּנִים, עַל כֵּן
 הַתְּפָאֵר בְּאִידְרָא (זוהר נְשֵׂא קֶלֶב:) דְּהָא חֲמִינָא
 דְּאֲנַפְּאֵי נְהִירִין וְכוּ', בְּבְחִינַת אוֹר הַפְּנִים.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ג)

רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר
התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי
שגלה ספר זוהר הקדוש והתקונים

עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא
היה על ידי רבי שמעון בן יוחאי
וחבריו... כי רבי שמעון בן יוחאי עסק
בזה ביותר לתקן הצמצומים, לתקן בחינת
כלים להמשיך אור האין סוף לגלות
אלקותו בעולם, שזהו בחינת כל ספר
זהר הקדוש בפרט האדרא רבא ואדרא
זוטא. שעל ידי זה המשיך ותקן וגלה
צמצומים נפלאים שהם בחינת מצחא ועינין
ותקוני דיקנא קדישא וכו', שכלם בחינת
צמצומים נוראים להשיג על ידי זה אור
האין סוף פידוע ומובן לכל מחצדי חקלא.
ועל כן אמר בזהר דא יפקון מן גלותא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָיָה הַתְּקוּן שֶׁל
הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלָף תַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָיָה הַתְּקוּן שֶׁל
הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלָף תַּלְמִידֵי רַבִּי
עֲקִיבָא שְׁמִתּוֹ בְּשָׁבִיל שְׁלֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה
בָּזֶה, עַל כֵּן אָמַר (זוהר נשא קכח.): אֲנִן
בְּחֻבֵיבוֹתָא תְּלִין.

דִּיקָא עַל יְדֵי רַשְׁבִּי נִתְּוֹסְפוּ כַּמָּה מֵאוֹת
סְפָסְלֵי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ

וְעַל כֵּן נִתְּגַלְגַּל עַל יְדֵי רַשְׁבִּי דִּיקָא הַזְּכוּת
שֶׁנִּתְּוֹסְפוּ כַּמָּה מֵאוֹת סְפָסְלֵי בְּבֵית
הַמְּדַרְשׁ בְּמַעֲשֵׂה דִרְבָּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

רַבִּי "שְׁמַעוֹן" בֶּן יוֹחָאֵי בְּחִינַת "וְשְׁמַעוֹן"
הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינּוֹת

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי "שְׁמַא גָּרִים" (בְּרֻכּוֹת

ז'(:), כי שמעון בחינת (אסתר ט, ד) "ושמעו הולך בכל המדינות".

(ספר לקוטי הלכות הלקות סימני בהמה וחיה טהורה הלכה ד)

יש נשמות נפולות מאד מאד, שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק

כי יש נשמות נפולות מאד מאד שנפלו כל כך כמו שנפלו, עד שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם, כי אם על ידי נשמת הצדיק, ודיקא על ידי מיתתו, ועל כן איתא בזוהר הקדוש (אחרי עא:) דצדיקא שכחי יתיר בתר אסתלקותיה בהאי עלמא יתיר מבחיוהי.

זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים אמתיים שהוא דבר גדול מאד ומועיל

מֵאֵד מְאֵד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְזִכּוֹת לְצֵאת
 מִהָרַע שְׁלוֹ וְלָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי יֵשׁ
 בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כָּךְ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, עַד
 שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָהֶם הָרַע כָּל כָּךְ, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר
 לָהֶם בְּשׁוּם אֶפֶן לָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְרַק
 עַל יְדֵי שְׂבָאִין עַל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים,
 וְאִז נִכְלָלִין בְּנִשְׁמַת הַצְּדִיק שְׂמַת, שֶׁהוּא
 עוֹסֵק תָּמִיד לְבָרַר בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ
 הַגָּדוֹל שֶׁגָּדוֹל בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיּוֹ, הוּא
 יָכוֹל לְבָרַר אֶפְלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מֵאֵד
 מְאֵד.

זֶה בְּחִינַת הִלּוּלָא דְרַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאֵי שֶׁעוֹשִׂין בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ
 דִּיקָא, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הוּא
 מְתַקֵּן וּמְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה נִפְשׁוֹת רַבּוֹת
 יוֹתֵר, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה הַשְּׂמִיחָה
 בְּיוֹתֵר.

השְׂמִיחָה הַגְּדוּלָה שֶׁל הַיְלּוּלָא דְרֵשֶׁב"י,
שָׂאז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין בְּתִשְׁבּוּבָה
כַּמָּה רְחוּקִים

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְׂמִיחָה הַגְּדוּלָה שֶׁל הַיְלּוּלָא
דְרֵשֶׁב"י בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקָּדוֹשׁ
בְּל"ג בְּעֶמְר, שָׂאז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין
בְּתִשְׁבּוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים, שְׂזֶהוּ בְּחִינַת
הַשְׂתַּטְחוּת עַל קְבְרֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם,
שְׂעַל יְדֵי זֶה נִגְדְּלֵת הַשְׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד.

(ספר לקוטי הלכות ה' נזיקין הלכה ג)

ל"ג בְּעֶמְר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֶתךָ

ל"ג בְּעֶמְר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרֶתךָ, בְּחִינַת סְתָרֵי תוֹרָה, בְּחִינַת
אֵיה, שְׂעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְתִשְׁבּוּבָה שְׂלִמָה
אֲמֵן וְאֲמֵן. (ספר לקוטי הלכות ה' גבית חוב מהיתומים הלכה ג)

לְלַמַּד זֶהָר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמֵרוֹן

וְכֵן נוֹהֲגִין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁעַל כָּל קָבֵר
 שֶׁל כָּל תַּנָּא אוֹ נְבִיא אוֹמְרִים אֵיזָה
 פְּסוּקִים אוֹ מֵאֲמָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא
 אוֹ הַתַּנָּא. וְכִבֵּר נִדְפַס שֵׁם עַל זֶה
 סֵפֶר אֶחָד מְלֻקָּט מִמֵּאֲמָרִים שֶׁל הַתַּנָּאִים
 הַקְּבוּרִים לוֹמַר אוֹתָם עַל קְבָרָם, כִּי
 שֵׁם עַל צִיּוֹן קְבָרָם הַקְּדוֹשׁ מְסֻגָּל מְאֹד
 לְלַמַּד תּוֹרָתָם הַקְּדוֹשָׁה, כִּי שֵׁם יִזְכֶּה
 לְשִׁמְעַ דְּבוּרֵי הַקְּדוֹשִׁים, כִּי שֵׁם בְּחִינַת
 אֲוִיר הַנִּח וְהַזָּךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה
 נִשְׁמָע דְּבַרְיָהֶם בְּלִבּוֹ וַיָּשׁוּב לְהַשִּׁים יְתַבָּרָךְ.

(ספר לקוטי הלכות ה'הלכות סימני בהמה וחיה טהורה הלכה ד')

אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נּוֹרָאָה
 כְּזֹאת לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוֹשִׁים לְשֵׁם שְׁמַיִם
 אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נּוֹרָאָה כְּזֹאת

לְהִדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם,
 כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְדָּקוֹת שְׁנוֹתֵינוּ,
 זוֹכִין לְקַח הַנְּפֻשׁוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה
 בְּחִינַת אֲוֵרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, מְכַל
 שְׁכָן כְּשְׁנוֹתֵינוּ צְדָקָה בְּשָׂבִיל זֶה
 בְּעֶצְמוֹ כְּדֵי לְהִדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים,
 שֶׁהִדְפִּסְתָּ סְפָרִים אֵלּוּ בְּעֶצְמָן הֵם
 בְּחִינַת לְקִיחַת הַנְּפֻשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת
 וְהַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שְׁבוּדָאֵי אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ
 שְׁזָכָה לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהָאִיר
 חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה,
 שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה
 וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות הלכות קדושין הלכה ג, אות כב)

הַמְזִכָּה אֶת הַרְבִּים בְּצַדִּיקְתּוֹ בְּסִפְרִים
 חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה,
 בּוֹדֵאֵי אֵין קֵץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת
 לְעַד, אֲשֶׁרִי לוֹ

אוֹהֵב כֶּסֶף לֹא יֵשֵׁבֶע כֶּסֶף וּמִי אוֹהֵב
 בְּהֶמוֹן לֹא תְבוֹאָה (קִהְלֵת ה), דְּרָשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, וּמוֹבָא בְּפִרוּשׁ
 רַש"י: שֶׁאֶפְלוּ מִי שְׂאוֹהֵב מְצוֹת לֹא יֵשֵׁבֶע
 וְכו', כִּי אִם כְּשֵׁיִשׁ בָּהֶם מְצוּהָ שְׁתַּתְקִים
 לְעַד כְּגוֹן כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וּבְנִין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְכו', מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁפּוֹעֵל בְּצַדִּיקְתּוֹ
 לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים
 שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכָל אֶחָד, בּוֹדֵאֵי
 אֵין קֵץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד, כִּי
 בְּכָל פַּעַם בְּכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים מְזַכָּה אֶת
 יִשְׂרָאֵל שְׁתַּתְקִים הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ אֲשֶׁרִי
 לוֹ.

זוה (תהלים קו) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט שֶׁהוּא
הַתּוֹרָה שֶׁשׁוֹמְרֶיהָ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח עַל יַדֵּי
שְׁמִזְזָה אֶת הַרְבֵּים בְּסִפְרֵים קְדוֹשִׁים. וְזֶהוּ
(שם) עוֹשֵׂי צְדָקָה בְּכָל עֵת, כִּי בְּכָל עֵת עוֹשֶׂה
צְדָקָה, כִּי לֹמְדִים בְּסִפְרֵים שְׁמִכְנִיסִין קִיּוּם
הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר לקוטי הלכות הלכות ברפת השחר הלכה ה, אות לו)

ספר המדות

עֲמֻקּוֹת בְּסוּד מְאֻפָּשֶׁר פְּקִידַת עֲקָרוֹת
וְרַפּוּי חוֹלִים

עַל יַדֵּי עֵיוֹן עֲמֻק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְכוּלִים
לְפַקֵּד עֲקָרוֹת וְלַרְפְּאוֹת חוֹלֵי אֵת חֶזֶק.

(ספר המדות אות סוד, מבעל לקוטי מוהר"ן זכרוננו לחיי העולם הבא)

שיחות הר"ן

מִי שֶׁלֹא נִמְשָׁךְ אַחַר סִפְרֵי הַזְהַר וְסִפְרֵי
 הָאֲר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, בְּהִכָּרַח שְׂאִינוּ יְכוּל
 לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת יֵשׁ
 לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ לוֹ כַּח לְשַׁבֵּר אֶת מִזְגוֹ הָרַע
 מֵה שְׂאָנוּ רוּאִים, שְׂיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂאִין
 דְּעֵתָם נִמְשָׁכֶת אַחַר סִפְרֵים קְדוּשִׁים
 וְנוֹרָאִים מְאֹד כְּגוֹן סִפְרֵי הַזְהַר וְסִפְרֵי הָאֲר"י
 זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה וְכִיּוֹצֵא, אֶף עַל פִּי שְׂיֵשׁ
 בָּהֶם חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד הַמְּאִירִים
 עֵינַיִם וּמְתוּקִים כְּדַבֵּשׁ, וְהֵם נִמְשָׁכִים דִּיקָא
 אַחַר עֲנִינִים אַחֲרֵים כְּגוֹן חֲקִירוֹת, דַּע כִּי
 זֶהוּ מִחֲמַת מִזְגָם, כִּי מִזְגָם בְּטַבְעָם הוּא
 מְזַג רַע מִן הַתּוֹלְדָה שְׁנוּלְדוֹ בְּמִזְג רַע
 שְׂאִינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ
 בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ
 לוֹ כַּח לְשַׁבֵּר אֶת מִזְגוֹ הָרַע, אֲבָל מֵאַחַר

שְׁנוּלַד בְּמִזְג רַע כְּזָה, הוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל
מְרִירוֹת גְּדוֹל לְשִׁבְר אֶת מִזְגוֹ וְטַבְּעוֹ הָרַע.
וְאֲשֵׁרִי לְאָדָם שְׁנוּלַד בְּקִדְשָׁה.

(ספר שיחות הר"ן מברסלב, מ')

רַבִּינוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן,
הַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְח גְּדֻלַּת
קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זְהַר

רַבִּינוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן,
יֵדַע כָּל דְּבָרֵי הַ"עֵץ חַיִּים" וְ"פְרֵי עֵץ
הַחַיִּים" וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה
מִסְפָּר הַזְּהַר וְהָעֵקֶר מֵהַתְּקוּנִים. וְהַמּוֹבֵן
מִדְּבָרָיו הָיָה שְׂזָה הָיָה בִּימֵי נְעוּרָיו. וְהַפְּלִיג
מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְח גְּדֻלַּת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי
זְהַר. וְהָיָה רָגִיל לְעֶסֶק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל
הַשָּׁנָה, אֶפְלוּ שְׁלֹא בִּימֵי אֱלוּל.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן אוֹת קכח)

עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים
סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר עֲצָם
רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם

שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פַּעַם אֶחָד שֶׁדָּבַר
בְּהַפְלָגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרָאוֹת
תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים
הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר
הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים
לְבָאֵר עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁשׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא
יְכִילִם הָעֵינִן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת
הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת
לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיזוֹתָיו וְכוּ'.
וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שֶׁנִּכְלָל בּוֹ
כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית

לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרָא יְכוּלִין גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת
סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כַּנִּזְכָּר לְעֵיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וּלְשַׁעַר קִצַּת גְּבֵהוֹת
עֲמֻקּוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל
תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ
אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים"
שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרָאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ,
מֵה גָדְלוֹ סוּדוּתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר
וּלְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי קִדֵּשׁ כָּל כַּף אֶת
לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שֶׁאֶפְלוּ שְׂאֵר דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח
לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יְתִבְרַךְ

רַבִּינוּ אֹמֵר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן (אות ק"ט), שְׂרַבִּי
שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי קִדֵּשׁ כָּל כַּף אֶת

לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שֶׁאֶפְלוּ שְׂאֵר דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח
לְעוֹרֵר לְהַשִּׁיב יְתִבְרֵךְ, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.
וַיִּתְּכֵן שְׁלֵכֵן סִדֵּר בַּעַל הָאֲקָדָמוֹת אֶת
פְּיֻטּוֹ הַנִּפְלָא בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּגִלּוֹל
הַהִתְעוֹרְרוֹת שֵׁישׁ בְּלִשׁוֹן הַזֶּה, כִּי
רָשָׁב"י הַכְּנִיס הַהִתְעוֹרְרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּלִשׁוֹן
הַתְּרַגּוּם.

**דַּע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֲשֵׁק לְכָל
מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה**

וְעוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ (שָׁם אוֹת
ק"ח): "וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד
הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֲשֵׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֲרִי
לָנוּ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַגִּיעַ לְצִמְאוֹן לְדַבֵּר
הַשֵּׁם.

דַּרְךְ הַלְמוּד מֵרַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב זְכוּתוֹ
 יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן - לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּבְזָרִיזוֹת
 וְלִבְלֵי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ

סֵפֶר עֲמֻנוֹ הַרְבֵּה בְּעֵנִין זֶה, שְׁטוֹב לְלַמֵּד
 בְּמַהִירוֹת וְלִבְלֵי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ,
 רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁיטוֹת בְּזָרִיזוֹת, וְלִבְלֵי לְבַלְבֵּל
 דַּעְתוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מֵעֵנִין לְעֵנִין, רַק יִרְאֶה
 לְהִבִּין הַדָּבָר בְּפִשְׁיטוֹת בְּמִקוּמוֹ. וְאִם לְפִעֲמִים
 אֵינוֹ יָכוֹל לְהִבִּין דָּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמֵד הַרְבֵּה שָׁם,
 וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הָעֵנִין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרֹב
 יֵדַע אַחֵר כִּף מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה,
 כְּשִׁילְמַד כְּסֻדָּר בְּזָרִיזוֹת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

אֵין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד לֹאמֹר
 הַדְּבָרִים כְּסֻדָּר וּמִמִּילָא יָבִין - מֵעֵלֶת רַבּוּי
 הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד,
 לֹאמֹר הַדְּבָרִים כְּסֻדָּר, וּמִמִּילָא יָבִין.

וְלֹא יִבְלֵב וְדַעְתּוֹ בְּתַחֲלֵת לְמוֹדוֹ שְׁיִרְצָה לְהַבִּין תְּכַף, וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יִבִּין כָּלֵל, רַק יִכְנִיס מֵחוּ בְּהַלְמוֹד וַיֹּאמֶר כְּסֻדֵּר בְּזַרְיזוֹת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תְּכַף יִבִּין אַחֵר כֶּף, וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׁאַף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעַמֵּד עַל כְּוִנָּתוֹ, מַה בְּכַף? כִּי מֵעַלְת רַבּוּי הַלְמוֹד עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְכִמּוֹ שְׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה (שַׁבָּת סג.): 'לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבֹּר וְאַף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַה קָאָמַר' שְׁנֵאמַר (תְּהֵלִים קי"ט כ): "גְּרָסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה" וְכוּ'.

כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוֹד שְׁיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לְעֵבֵר כַּמָּה פְּעָמִים אֵלּוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוֹמֵד, לְגַמְרָם וּלְחַזֵּר לְהַתְחִיל וּלְגַמְרָם פַּעַם אַחֵר פַּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין בַּפַּעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבִּין בְּתַחֲלָה, כֹּל מַה שְּׁאַפְשֹׁר לְהַבִּין וְלְעַמֵּד עַל דְּבָרֵיהֶם.

וְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֹד בְּעֵנִין זֶה, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר
 דְּבָרִים אֵלּוּ בְּכֹתֵב הַיָּטֵב, אֲבָל בְּאַמַּת
 הוּא דֶּרֶךְ עֵצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵנִין הַלְמוּד. כִּי
 עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד
 לְגַמֵּר כַּמָּה וְכַמָּה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהַבִּין
 הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדִקְדוּק
 גְּדוֹל, כִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד, וְכַמָּה
 בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי
 הַדִּקְדוּקִים שְׁלָהֶם, וּמְאוּמָה לֹא נִשְׁאַר בְּיָדָם.

לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים כָּלָם,
 וְתַנ"ךְ וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזְהָר וְקַבְלָה וּשְׁאָר

סְפָרִים כָּלָם

אֲבָל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמַהֲרָת פִּנְזָכֵר
 לְעֵיל בְּלֵי דִקְדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה
 תִּתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גִּמְרָא
 וּפּוֹסְקִים כָּלָם, וְתַנ"ךְ וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזְהָר
 וְקַבְלָה וּשְׁאָר סְפָרִים כָּלָם. וּכְבָר מְבָאֵר (שִׁיחוֹת

הַר"ן כ"ח) שִׁיחַתּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה,
שֶׁטוֹב לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר בְּחַיּוֹ בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵים
וְזוהר חֲדָשׁ, וְכָל סְפָרֵי קַבָּלָה מִהָאָר"י
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

וּפְעַם אֶחָד חָשַׁב רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה
מֵה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
עַד שֶׁאֵין הַיּוֹם מִסְפִּיק, דִּהְיֵנוּ לְגַמֵּר בְּכָל
שָׁנָה ש"ס עִם הָרִי"ף וְהָרָא"ש, וְאַרְבָּעָה
שְׁלַחַן עָרוֹף הַגְּדוֹלִים, וְכָל הַמְּדַרְשִׁים כָּלֵם,
וְכָל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵים וְזוהר חֲדָשׁ, וְכָל
סְפָרֵי קַבָּלָה מִהָאָר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה. גַּם
צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקִצַּת עֵיוֹן,
וְעוֹד חָשַׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לוֹמַר
תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה
הַרְבֵּה.

וְאִזּוֹ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנִּין זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד
בְּמַהֲיָרוֹת גְּדוֹל וּבְזָרִיזוֹת וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל
דַּעְתוֹ בְּדִקְדוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנִּין לְעַנִּין. וְהַדְּבָרִים
הֵלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים.

גַּם לֹא הָיָה מְצוּהָ לַחֲזֹר תַּכְפֵּף עַל לְמוּדוֹ, רַק
רְצוֹנוֹ תָּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוֹסֵק
שְׁלוּמֵד כְּסֹדֶר מֵרֵאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזָרִיזוֹת, וְאַחַר
כֵּן יִתְחִיל פַּעַם שְׁנִי וַיִּגְמַר אוֹתוֹ כָּלוּ. וְכֵן פַּעַם
אַחַר פַּעַם.

גַּם אָמַר לְבַל יְהִי נִבְהָל מְזֶה שְׁהִזְהִיר
שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד כָּל כֶּף בְּכָל יוֹם... וְלֹא
עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֵּר וְאִי אַתָּה בֶּן חוֹרִין
לְהַבְטִיל מִמְּנָה' (אָבוֹת ב טז).

(ספר שיחות הר"ן מברסלב אות עו)

עַל יְדֵי לְמוּד הַזֹּהַר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי
לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
יְדוּעַ שֶׁלְמוּד הַזֹּהַר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד.

וְדַע, שְׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה
 חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

הַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ

הַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, דִּהְיִנוּ הַשֵּׁבַח
 שְׁמִשְׁבַּח וּמְפָאֵר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דִּהְיִנוּ
 הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בַּזֶּהר לֹא זָכָא וְכוּ' עַל
 כָּל מִצְוָה וְעִבּוּדָה, וְלִהְפֹךְ הַצְעָקָה שְׁצוּעָק
 וי וְכוּ', וי לִיָּה וי לְנִשְׁמַתִּיהָ, עַל הַסֵּר
 מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד
 אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יְתַבְרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

נִמְצָאִים כִּמָּה מְאֹמְרִים בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
שֶׁגָּלָה רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי לְתַלְמִידָיו
אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו

אָמַר, שֶׁנִּמְצָאִים כִּמָּה מְאֹמְרִים בַּזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ שֶׁגָּלָה רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי לְתַלְמִידָיו אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו. וְזֶה
עֲנִין "וּבַחֲבוּרָא קְדָמָא" שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ בְּפֶרֶשֶׁת פְּנִיחָס (חֶלֶק ג' רִיט:) וּבְשֵׁאֵר
מְקוֹמוֹת. כִּי הָעוֹלָם אֵינָם מְבִינִים מֵהוּ
עֲנִין "וּבַחֲבוּרָא קְדָמָא", אֲךָ הָאֱמֶת שֶׁהוּא
גָּלָה לָהֶם כִּמָּה תוֹרוֹת אַחַר פְּטִירָתוֹ, וְמָה
שֶׁגָּלָה לָהֶם קֹדֶם קָרָא חֲבוּרָא קְדָמָא.
וּבְזֶה מֵיֵשֵׁב הֵיטֵב מֵה שֶׁנִּמְצָאִים בְּסִפְרֵי
הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנִים פְּרוּשׁ עַל מֵימְרוֹת
הָאֲמוּרָאִים שֶׁהָיוּ אַחַר רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי זְמַן מְרֻבָּה. אֲךָ בְּאֱמֶת אֵלּוֹ הַמְּאֹמְרִים
גָּלָה רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי אַחַר פְּטִירָתוֹ,

וְאִז כָּבֵר הָיוּ אֵלֹהֵי הָאֱמוּנָאִים בְּעוֹלָם.
אֲחֵר כִּךְ מְצֵאתִי עֲנִיָּן זֶה בְּאִיזָה סֵפֶר.

(סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרִסְלָב אוֹת רַעַח)

מִהֲנַגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלֹהִים
וּמִהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב כְּשֶׁמֵּתְאָחֲרִים, נַעֲשֶׂה
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

פַּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵעֲנִיָּן אֱלֹהִים, וְאָמַר
שָׁמָּה שְׁנוּהֲגִין לוֹמַר תְּקוּנִים בְּאֱלֹהִים,
שֶׁהֲנַגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים וְגַם מִהַחֲלִישׁוֹת
הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אִז, מִחֲמַת שְׁכָל
אֶחָד מֵתְאָחֵר אִז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר
מִרְגִּילוֹתוֹ, מְכַל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

(שִׁיחוֹת הַר"ן רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרִסְלָב, קכ"ז)

חיי מוהר"ן

סודות הקבלה, קדם רשב"י והאר"י זכרוננו
 לברכה היו בסוד גדול, ואחר כך שוב לא
 היתה סוד, והתירו לגלות הסוד

יש כמה דברים שהם בתחלה סוד ואחר כך
 שוב אינו סוד כגון קצת סודות הקבלה
 שקדם רבי שמעון בר יוחאי והאר"י זכרוננו
 לברכה היו אלו הדברים בסוד גדול, ולא
 היו מדברים מזה כי אם בסוד גדול מאד,
 ואחר כך בימי רבי שמעון בר יוחאי והאר"י
 זכרוננו לברכה, שוב לא היתה סוד, והתירו
 לגלות הסוד קצת.

וכן יש כמה וכמה דברים
 שהם עכשו סוד ואחר כך
 בימים הבאים לא יהיו סוד.

(חיי מוהר"ן מברסלב, תי"ט)

כָּל הַמְּסַפְּרִים וּמְנַיְנִים שְׂבִזְהַר, מְדַקְדָּק
בְּמַנְיָן בְּדַקְדּוּק גְּדוּל עַל פִּי שִׁמוֹת שְׁהִיָּה
קַבְּלָה בְּיָדָם

אָמַר מִי שְׂבָקִי בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ כָּל דְּבָרֵי הַזְּהַר
הֵם אֶחָד, הֵינּוּ לְהַמְּשִׁיף שְׁפַע, לְהַמְּשִׁיף
מִשַּׁח רְבוֹת קוֹדֶשׁא, וְלִקְשֹׁר הָעוֹלָמוֹת.
וְלִפְעָמִים מִחֲבַר שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוֹ וְלִפְעָמִים
שְׁנֵי דְבָרִים אַחֲרֵים כְּפִי הָעֲנִיָּן. וַיֵּשׁ כַּמָּה
דְּבָרִים שְׁהִיוּ לָהֶם בְּקַבְּלָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ, כִּי
כָּל דְּבָרֵי הַקְּבָלָה הֵם בְּקַבְּלָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ
עַד מִשָּׁה רַבִּינוֹ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם. גַּם הָיָה לָהֶם
סְפָרִים סְפָרָא דְרַב הַמְּנוּנָא וְכוּ'. גַּם יֵשׁ כַּמָּה
וְכַמָּה דְבָרִים שְׂגָלוֹ הֵם.

גַּם כָּל הָעֲנִיְנִים הַמְּבֹאָרִים בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ
בְּמִסְפָּר בְּמַנְיָן כְּגוֹן בְּעֲנִיְנֵי הַהִיכָלוֹת
וְכִיּוּצָא, שְׁנַאֲמַר בִּזְהַר שֵׁשׁ כָּף וְכָף פְּתָחִים,
וְכִיּוּצָא בְּאֵלוֹ הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בִּזְהַר

בְּמִסְפָּר בְּמִנִּין, וּמְדַקְדֵּק בְּמִנִּין בְּדִקְדוּק גָּדוֹל,
 כְּגוֹן כֶּךָ וְכךָ אֲלֵפִים וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּע וְכִיּוּצָא,
 כֹּל זֶה הָיָה עַל פִּי שִׁמוֹת שֶׁהָיָה קִבְּלָהּ בְּיָדָם
 שֶׁהָיוּ לָהֶם כְּלָלִים וְלִמּוּד יְדוּעַ עַל זֶה, כְּגוֹן
 שֵׁם שֶׁל מ"ב וְכוּ'. וְכֹל אֵלּוּ הַמִּסְפָּרִים
 הַנֶּאֱמָרִים בַּזוהר הֵם כְּפִי אוֹתָהּ הַבְּחִינָה שֶׁל
 אוֹתוֹ הָעֲנִיָּן שֶׁהָיוּ יוֹדְעִין שֶׁהוּא עַל פִּי שֵׁם זֶה
 אוֹ עַל פִּי כְּלָלִיּוֹת שֶׁלִּפְעָמִים נִכְלָלִין וְנִצְטָרְפִין
 הַשְּׁמוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ וְעַל פִּי מִסְפָּר הַשְּׁמוֹת
 וְכִלְלוֹתָן הֵם הַמִּסְפָּרִים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל.

(חיי מוהר"ן מברסלב, תנח)

הַזוהר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲךָ אֵין עָרְכוֹ כְּהַתְקוּנִים
 פְּעַם אַחַת אָמַר כְּמַתְמִיָּה, אֲצֵל הָעוֹלָם הַכֹּל
 שְׁוִין, סֵפֶר הַזוהר וְהַתְקוּנִים. וְהַמּוֹבָן
 מְדַבְּרִיו הָיָה, שֶׁבְּאַמַּת יֵשׁ חִלּוּק גָּדוֹל וְעָצוּם
 בֵּין סֵפֶר הַזוהר הַקְדוֹשׁ וּבֵין סֵפֶר הַתְקוּנִים,
 אֵף עַל פִּי שֶׁסֵּפֶר הַזוהר הוּא קְדוֹשׁ וְנוֹרָא

מָאד, אֵין לוֹ שׁוּם עֵרֶךְ נֶגְדַּ קְדֻשַׁת וְסוּדוֹת שְׁל
 סֵפֶר הַתְּקוּנִים. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שנ"ט)

סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה וְהַבְּעֵל שֵׁם טוֹב זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה, הֵם
 כָּלֶם מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ הַקְּדֻשׁ

סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה וְהַבְּעֵל שֵׁם טוֹב זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה, וְכִיּוֹצֵא, הֵם כָּלֶם מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ
 הַקְּדֻשׁ, וּמְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מָאד לְעִבּוּדָתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת. ... וְצָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מָאד
 בְּתַכְלִית הָרְחוּק מִסְפָּרֵי הַמְּחַקְרִים, ... וְאִסּוּר
 גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד אוֹתָם, כִּי הֵם פּוֹגְמִים
 וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם כָּלֶל וְהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת, כִּי
 לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב וְכוּ'. וְצָרִיךְ לְבָרַח מֵהֶם
 לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ
 לְגַמְרֵי חָס וְשָׁלוֹם. וּמְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה דְרַבִּינוֹ

זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לֹמֵר, כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה
עַל אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אֶת נְאֻמָּן בֵּיתוֹ הוּא מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל
הַמְּבוֹכוֹת, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְצָוָה עָלֵינוּ
לְהֶאֱמִין בַּיהוָה בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וְהַמְצְוֹת כַּפְּשׁוּטָן. אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לִילָךְ בְּתַמִּימוֹת וְכוּ'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תז)

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֵר"י זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה כָּל דְּבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי
אִישׁ עַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, מֵהַ
שְׁחִדְּשׁוּ בָהֶם הָיָה בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ בְּמַדְרֵגָה
גְּבוּהָ מְאֹד, וּמְחַזְקִין וּמְקַיְּמִין מְאֹד אֶת
אֱמוּנַתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
שְׁחַבְּרוּ הָרֵשֶׁב"י וְחַבְּרִיא זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ וְעַל פִּי אֵלֵיהֶוּ זְכוּרֵנוּ

לְבָרְכָהּ, כָּל דְּבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי אִישׁ
 עַד מִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם. וְמָה שֶּׁחֲדָשׁוּ
 בָּהֶם הָיָה בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּמַדְרָגָה גְבוּהָ מְאֹד,
 וּמְחַזְקִין וּמְקִיְמִין מְאֹד אֶת אֲמוֹנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהִתְחִילָה מֵאַבְרָהָם אֲבֵינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם וְכוּ',
 וּמְזַרְזִים מְאֹד לְקַיֵּם תּוֹרַת מִשָּׁה בְּכָל פְּרָטִיָּה
 וְדְקָדוּקָיָה, וְלְהַבְדִּיל סְפָרֵי הַחֲקִירָה הֵם בְּהַפֵּךְ
 מִכָּל זֶה כִּידוּעַ וּמְפָרְסָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ
 מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בָּהֶם, וּבוֹחֵר בְּאַמַּת
 לְאַמַּתּוֹ.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תח, תכן דבריו)

מִחֲמַת שְׂאִין סְפָרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ בְּאַשְׁכְּנֹז,
 עַל כֵּן הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי
 דִּיִּטְשׁ (גְּרַמְנִיָּה)

עֲנָה וְאָמַר זֶה אֵין אַתָּה יוֹדַע שְׂבַאֲשְׁכְּנֹז אֵינָם
 נִמְצָאִים סְפָרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ. וְאַף עַל פִּי
 שֶׁנִּדְפְּסוּ שֵׁם סְפָרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ, עִם כָּל זֶה
 אֵינָם מְצוּיִים שֵׁם רַק נִמְכְּרוּ לְמַדִּינַתְנוּ,

וּמַחֲמַת שְׂאִין שָׁם סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, עַל כֵּן
 הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי דֵי־יִטָּשׁ
 (גְּרַמְנִיָּה). כִּי הַלְבוּשִׁים הֵם בְּחִינַת מְקִיפִים,
 וּמַחֲמַת זֶה צְרִיכִים לְדַקְדֵּק מְאֹד לְהַחֲזִיק
 הַמְלַבְּוֹשִׁים בְּנִקְיוֹת וּלְכַבֵּדָם כְּרְאוּי. וּפְסֻק
 בְּאִמְצַע וְלֹא גָלָה כָּלֵל מֶה שְׂיָכוֹת יֵשׁ
 לְמַלְבוּשֵׁי דֵי־יִטָּשׁ לְמָה שְׂאִין נִמְצְאִים שָׁם
 סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, תכ"ב)

**אֵין לְלַמַּד סְפָרִים שֶׁל דְּרוּשִׁים וּמוֹסָר כִּי
 אִם אוֹתָם הַהוֹלְכִים עַל פִּי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוֹרָנוֹם לְבָרְכָה**

**אָמַר שְׂאִין לְלַמַּד סְפָרִים שֶׁל דְּרוּשִׁים וּמוֹסָר
 כִּי אִם אוֹתָם הַהוֹלְכִים עַל פִּי דְבָרֵי
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוֹם לְבָרְכָה, בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים
 וְסְפָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאֲר"י זְכוֹרָנוּ
 לְבָרְכָה, וְכֵן כָּל הַסְּפָרִים שֶׁחִבְרוּ הַצַּדִּיקִים
 הַסְּמוּכִים לְדוֹרוֹתֵינוּ שֶׁהֵם בְּנוּיִים עַל יְסוּדוֹת**

הַרְרֵי קִדְשׁ עַל פִּי דְבָרֵי הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָהּ. שֶׁהֵם סִפְרֵי הָרַב
הַקְּדוֹשׁ מְפֹלְנָאָה, וְסֵפֶר לְקוּטֵי אֲמָרִים.
וְחָשַׁב עוֹד כַּמָּה סִפְרִים כְּאֵלֶּה שֶׁטוֹב
לְלַמְּדֵם. וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין מֵאֵלָיו עַל פִּי
דְּבָרִים הָאֵלֶּה מֵאִיזָה סִפְרִים לְרַחֵק,
וּבְאִיזָה סִפְרִים יִתְחַזֵּק וְיֵאֱחָז בָּהֶם. הֵינּוּ
אוֹתָם שֶׁהֵם בְּנוּיִים רַק עַל פִּי הַגְּמָרָא
וּמְדַרְשֵׁים וְסִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲר"י
זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָהּ וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֹנוֹ
לְבָרְכָהּ, אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֱחָז בָּהֶם.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תי)

**אֵיךְ לֹקְחִין חֲבֵרָא כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל רִשְׁב"י,
וְהֵייתִי גַם כֵּן תוֹחֵב רֵאשִׁי בִּינֵיהֶם**

**פַּעַם אַחַת דִּבֵּר עִמִּי וְאָמַר כְּמַתְגַּעְגַּע: אֵיךְ
לֹקְחִין חֲבֵרָא כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל רַבִּי**

שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וְכִיּוֹצָא, וְאַנִּי הֵיִיתִי גַם כֵּן
תּוֹחֵב רַאשֵׁי בֵינֵיהֶם וְכוּ'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות רפה)

שבחי מוהר"ן

כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דִּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ
שָׁנִים סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֹּהַר
וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֹּהַר חֲדָשׁ - זֶה מַחְדִּיר
בְּאָדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו
מִיְחָד, כַּנִּרְאָה בְּחֹשׁ

וְאֵף אֵלוֹ שְׂאִינָם בְּעֵלֵי סֵדֵר כָּל כָּךְ, בְּכָל זֹאת
צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְלַמֵּד מִדֵּי יוֹם לְפַחוֹת דִּף
אֶחָד שֶׁל זֶהר, כְּגוֹן לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמָּטָה, אוֹ בְּזִמָּן מְסִיָּם אַחֵר. וּבְאִפְסָן כַּזֶּה,
כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דִּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שָׁנִים
סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֹּהַר וְעַל תְּקוּנֵי

זֶהר וְהִזְהֵר חֲדָשׁ, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה עֲנִינִים שְׁמִבִּינִים
 בָּהֶם מְעֵט, וּבִפְרָט בְּדַבְרֵי אַגְדָּה שְׁבָהֶם,
 הַמְּאִירִים אֶת הַיְהוּדוֹת. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים
 פַּעַם שְׁנִיָּה, זֹכִים לְהִבִּין מְעֵט יוֹתֵר. וְזֶה
 מִחֲדִיר בְּאָדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שָׁמַיִם בְּנֹעַם וּבְזִיו
 מִיְחָד, כַּנִּרְאָה בְּחֹוֹשׁ.

רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן
 בְּמֵרוֹן - צֹוֶה שֵׁם לְבָנֵי הַנְּעוּרִים לֹאמֹר זֶהר
 בְּבוֹאֶם לְמַעַרְת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֲזִי בְנֵי
 הַנְּעוּרִים עָסְקוּ בַתְּפִלָּה וּבַלְמוּד זֶהר
 כְּאֲשֶׁר פָּקַד עֲלֵיהֶם הוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וּמִמֶּנּוּ
 לֹא רָאוּ שׁוֹם דָּבָר, רַק הָיָה שְׂמִיחַ עַד מְאֹד.
 וּבְכָל עֵת בָּא אֶצֶל הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ וְאָמַר לוֹ:
 אֲשֶׁרִיךְ וְכוּ', וּבְלִילָה הַלֵּךְ מִחֲדָר לְחֲדָר,
 וְהִזְהִיר אוֹתָם לֹאמֹר זֶהר וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא, וְהוּא
 בְּעֵצְמוֹ לֹא אָמַר כָּלוּם, רַק הָיָה הוֹלֵךְ וּמְנַגֵּן
 בְּעֵצְמוֹ וְהָיָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד אוֹר הַיּוֹם,

וְכַשֶּׁהָאִיר הַיּוֹם עָמַד בְּטִלִית וְתַפְלִין וְהַתְּפִלָּה
כַּמָּה שָׁעוֹת. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות יט)

לְמַד בְּקִטְנוּתוֹ סִפְרֵי הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים וְכָל
כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה

הָיָה מִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד וְלָמַד, וְלָמַד הַרְבֵּה
מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְ"עֵינַי יַעֲקֹב",
וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֹנוּ
לְבִרְכָה, וְשָׂאֵר סִפְרֵים הַרְבֵּה מְאֹד וְסִפְרֵי
מוֹסֵר הַרְבֵּה מְאֹד. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות ז)

בְּלִמּוּד זֹהַר וְכְתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה,
הָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד שְׁזָכָה לְהַבִּין

סִפְרֵי שְׁכָל לְמּוּדוֹ בָּא לוֹ בִּיגִיעָה גְּדוּלָה, כִּי
בְּתַחֲלָה הָיָה לוֹמֵד מְשֻׁנּוּת, וְלֹא הָיָה
יִמְבִּין לְמּוּדוֹ, וְהָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם
יְתַבָּרֵךְ שְׂאִיר עֵינָיו. וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה כָּל
כֶּף עַד שְׁזָכָה שְׂיוּכָל לְלַמֵּד מְשֻׁנּוּת, וְכֵן אַחַר

כַּף לְמַד שְׁאָר סְפָרִים וְלֹא הָיָה מִבֵּין גַּם כֵּן
וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה גַּם כֵּן הִרְבֵּה מְאֹד עַד
שְׁזָכָה לְהִבְיָנָם. וְכֵן בְּלִמּוּד זֹהָר וְכִתְבֵי הָאָר"י
זָכְרוּנוּ לְבִרְכָה הָיָה בּוֹכָה גַּם כֵּן הִרְבֵּה עַד
שְׁזָכָה לְהִבְיָן.
(סֵפֶר שְׁבַחֵי הַר"ן מִפְּרָסְלָב אוֹת ח)

הָיָה מִתְמַיֵד בְּכָל כִּתְבֵי הָאָר"י וְסִפְרֵי
הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים.

הָיָה מִתְמַיֵד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים
וְתַנ"ךְ וְעֵינַי יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים
וְכו', וְקִצְתָּ הָיָה בְּלִי שְׁעוֹר, וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי
תַנ"ךְ וְעֵינַי יַעֲקֹב וְכָל כִּתְבֵי הָאָר"י וְסִפְרֵי
הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים.
(שְׁבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִפְּרָסְלָב ז')

ימי מוהרנ"ת

רבי נתן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן
במרון

ובאנו למרון סמוך לחצות היום, ונכנסנו
להמדרש הנורא של רבי שמעון בן
יוחאי ובנו רבי אלעזר, ואמרנו שם תהלים
ותחנוות ובקשות על קבריהם הנוראים.

(ימי מוהרנ"ת מברסלב)

עלים לתרופה

לנסע מארבע פנות העולם ל"ג בעמר
למרון, הוא חתנה יפה - באים אנשים
מקצה ארצות ומפזרים הון רב

אתמול לפנות ערב, תהלה לקל, באתי
מההילולא קדישא, בני שיחיו,
מה אוכל לשער לכם גדל יקרת הדבר הזה,

אֲבָרְךָ בְּכָל לַבֵּי לַיהוָה יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַד כֹּה
 עֲזַרְנִי, סִי אִיז אַ פִּיִּינַע חֲתָנָה מְעַן
 מְעַג פֶּאָרִיין (הָיָה חֲתָנָה יָפָה, יְכוּלִים
 לְנִסֵּעַ) מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְרֹאוֹת
 הָעֵינַיִן הַזֶּה, וְגַדְל תְּקַף הָאֲמוּנָה קְדוּשָׁה
 שֵׁישׁ לְכָל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵינוּ
 בְּזֶה, בָּאִים אֲנָשִׁים מְקַצֵּה אַרְצוֹת, וְגַם
 מְטַשְׁעֵרְקֵעֵסִיעַ הָיוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים מְכַבְּדִים,
 וּמְפַזְרִים הוּן רַב, וְאֵינָם בּוֹכִים כָּלֵל
 רַק שְׂמֵחִים כָּל הַלַּיְלָה, וְתַכְף בְּבִקְרָה
 נוֹסְעִים לְדַרְכָּם.

מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׂמַעוֹן, זֶה עֵינַיִן נִפְלָא

... וְהֵילָדִים מִתְגַּלְּחִים פֹּה שְׂקוּרִין
 "חֲאֵלְאֵקִיין", וְהָעֵינַיִן הַזֶּה הוּא דְבַר
 נִפְלָא, כִּי יֵשׁ לָהֶם שִׁירִים לְזֶה, וּמְרַקְדִים עִם
 הֵילָדִים בְּתַנוּעוֹת נִפְלָאִים, מִמָּשׁ כְּלָתָה נִפְשֵׁי
 בְּנַעַם הַדְּבַר הַזֶּה, וְהֵילָדִים דְּפֹה הִמָּה

מְחַכְמִים נִפְלְאִים לֹא נִרְאָה כְּזֹאת, הַכֹּל עִם
אִיז אַ [זֶה] עֲנִין נִפְלֵא מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמֵעוֹן.

(עלים לתרופה, רבי יצחק בן מוהרנ"ת מברסלב, נקבר בצפת סמוך ונראה למדן
הבית יוסף זכר צדיק לברכה)

ימי שמואל

אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַרְשָׁב"י מְרַגְּשִׁים מִמֶּשׁ
טַעַם גֵּן עֵדֶן

אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, מִמֶּשׁ אִין
דְּגַמְתוּ הַחַיּוֹת שְׁמַרְגְּשִׁים שָׁם וְהַתְּעוֹרְרוֹת
שֵׁשׁ שָׁם, מִמֶּשׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן.

מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת שֵׁשׁ בְּל"ג
בְּעַמֵּר בְּמֵרוֹן, לֹא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת מִיָּמָיו
אִין עֵרֶךְ לַהַתְּעוֹרְרוֹת שְׁבַעֲרַב ל"ג בְּעַמֵּר
וּבְל"ג בְּעַמֵּר בְּמֵרוֹן, וּמִמֶּשׁ מִי שֶׁלֹּא
רָאָה זֹאת לֹא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת מִיָּמָיו.

מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַשְּׂמֻחָה שֵׁשׁ בְּל"ג בְּעֶמֶר
בְּמֵרוֹן, לֹא רָאָה שְׂמֻחָה וְחִיּוֹת מִיָּמָיו

וְהַקּוֹלוֹת וְהַתְּפִלוֹת אֵינָם פּוֹסְקִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים
וְהַלֵּילוֹת אַף רְגַע, וְכָל הַזְּמַן הַזֶּה

בְּחֶצֶר מַחוּץ לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, הַשְּׂמֻחָה וְהַחֲדוּהָ
וְהַהִילּוּלֵא אֵין לְשַׁעַר וְלַהֲעֲרִיף כָּלֵל, שְׂמֻחָה

כְּזוֹ אֵין דְּגַמְתָּהּ, וְהַכְּלִי זָמַר מְנַגְנִין מִיּוֹם עָרַב
ל"ג בְּצַהֲרִים וְעוֹד קֶדֶם, עַד לַיִל אַחַר ל"ג

בְּעֶמֶר בְּלִי הַפְּסִק רְגַע, וְכֵן הָרְקוּד אֵינוֹ נִפְסָק
אַף רְגַע, וּבַפְּרָט בְּעֵת הַהֲדַלְקָה עַל הַגֵּג, אֵין

לְשַׁעַר הַשְּׂמֻחָה, מִמָּשׁ מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַשְּׂמֻחָה
הַזֶּה, לֹא רָאָה שְׂמֻחָה וְחִיּוֹת מִיָּמָיו.

כְּדָאֵי לְכֶסֶף וְלַהֲשַׁתּוּקָא וְלַהֲטְרִיחַ כָּל יָמָיו,
וְלַמָּסַר נַפְשׁוֹ לְרֵאוֹת וְלַהֲשַׁתְּתֵיף לְהִיּוֹת

בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמֵרוֹן

מֵה נֹאמַר וּמֵה נִדְבֵר, כְּדָאֵי לְכֶסֶף וְלַהֲשַׁתּוּקָא
וְלַהֲטְרִיחַ כָּל יָמָיו, וְלַמָּסַר נַפְשׁוֹ לְרֵאוֹת

וְלֹהֵשֶׁתֶּתֶף בְּזֶה, מִבְּפָנִים בְּכִיּוֹת וּתְשׁוּבוֹת
 וְהִתְעוֹרְרוֹת, שְׂאֵף בְּיוֹם כְּפוּר לֹא נִשְׁמַע בְּשׁוֹם
 מְקוֹם כְּזֹאת, וּמִבְּחוּץ שְׂמַחוֹת וְחִדּוֹת וּנְגִינֹת
 וְזִמְרוֹת וְרִקוּדִין, שְׂבִשׁוֹם חֲתָנוֹת וּשְׂמַחוֹת
 שֶׁל מְלָכִים לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת,
 אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְזֶה.

**הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְשֵׁב"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מְלָמֵד
 בְּנִסִּים לְמַעְלָה מִהַטְּבַע**

וְגַם הַמְּקוֹם שֶׁם מְלָמֵד בְּנִסִּים לְמַעְלָה
 מִהַטְּבַע, כִּי כִּפָּה נִסִּים וּמוֹפְתִים רָאִינוּ
 בְּעֵינֵינוּ, מְלַבֵּד מֵה שֶׁשְׂמַעְנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וְאַבוֹת
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁסִּפְרוּ לָנוּ.

**הַמְּקוֹם שֶׁם הוּא לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן
 שֶׁם הוּא לְמַעְלָה מִהַזְמַן**

**מִמַּשׁ הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא בְּחִינַת לְמַעְלָה
 מִהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן שֶׁם לְמַעְלָה מִהַזְמַן.**

אֲשֶׁר־י הַזּוֹכֶה לְבוֹא לְשֵׁם תָּמִיד, וּמִכָּל שָׁכֵן
בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמֶר וּל"ג בְּעֶמֶר

אֲשֶׁר־י הַזּוֹכֶה לְבוֹא לְשֵׁם תָּמִיד, וּמִכָּל שָׁכֵן
בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמֶר וּל"ג בְּעֶמֶר.

אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שֶׁלֹּא רָאָה כָּל זֹאת
בְּעֵינָיו, וְאֵף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בִּפְהַ וּבִכְתָּב אֶלְךָ
פְּעָמִים, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים בְּעֶצְמוֹ
וְרוֹאִים כָּל זֶה, אִזּוֹ רוֹאִים שְׂאִין דְּגַמָּה כָּל־
לְמָה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת

וּבְבִקֹּר אַחַר הַתְּפִלָּה מִתְחִיל הַמְצָוָה
לְגַלַּח רָאשֵׁי הַיְלָדִים וְלַעֲשׂוֹת
לָהֶם פְּאוֹת, וּמְזַמְרִים וּמְרַקְדִים עִמָּהֶם,
אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שֶׁלֹּא רָאָה כָּל
זֹאת בְּעֵינָיו, וְאֵף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בִּפְהַ וּבִכְתָּב
אֶלְךָ פְּעָמִים, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים
בְּעֶצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל הַנִּזְכָּר לְעֵיל, אִזּוֹ

רואים שאין דגמה כלל למה שהוא
באמת.

(ימי שמואל להחסיד הצדיק הקדוש רבי שמואל הורוביץ זכר צדיק לברכה,
נכד השל"ה הקדוש)

לקוטי עצות המשלש

המחלקת על הצדיקים הגדולים

בכל דור ודור מתרבה ומתגרה מחלקת
על הצדיקים, ועל פי רב עקר
המחלקת על אלו הצדיקים העוסקים
לקרב נפשות הרחוקים ביותר להשם
יתברך, מחמת שמדת הדין מתגרה
מאד באלו הנפשות הנזכר לעיל. על
כן נכנס טינא בלב העולם, ולפעמים
נכנס גם בלב גדולי הצדיקים לחלק

עַל הַצְּדִיקִים הַנּוֹזְכִים לְעֵיל, הַמְּקַרְבִּים
אוֹתָם, עַד שְׂמֻדָּה לָהֶם שְׂאִינָם מִתְנַהֲגִים
כְּרְאוּי. וְזֶה נִמְשָׁךְ וּמְשַׁתְּלָשֵׁל מִבְּחִינַת
הַמַּחְלָקֶת שְׁחֻלְקוֹ הַשְּׂבָטִים עַל יוֹסֵף
הַצְּדִיק.

(רבינו נחמן מברסלב זיע"א, לקוטי עצות המשלש, חלק גרים והתקרבות רחוקים, ט"ז)

לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת וְזוהר הַקְּדוֹשׁ וּגְמָרָא.

(הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

כִּמְה גָּדוֹל הַשְּׂכָר בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד
וְהַהֶפְסֵד בְּהַעֲדָר לְמוּדָה

[א] עֲצָם לְמוּד הַזוהר בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת.

[ב] שָׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַנְּסֻתָר פּוֹעֶלֶת יוֹתֵר
מִחֻדָּשׁ יָמִים בַּנְּגִלָה דְּתוֹרָה.

[ג] בְּהַבְנַת מְאָמֵר אֶחָד בַּזוהר מְתַקְנִים בְּמָרוֹם
בְּשָׁעָה אַחַת יוֹתֵר מִלְמוּד פְּשֻׁטוֹת הַתּוֹרָה
בְּשָׁנָה תְּמִימָה.

וַיִּלְעָלְמָא דְאַנּוּן אֲטִימִין לְבָא וּסְתִימִין
עֵינִין דְּלֹא מְסַתְּכְלִין בְּרִזֵּי דְאֹרִייתָא.

(זֹהַר חֶלֶק א' דף כ"ח.)

אִינּוּן דְּעֵבְדִין לְאֹרִייתָא יְבֻשָּׁה, וְלֹא בְּעָאן
לְאַשְׁתְּדִלָּא בְּחֻכְמָה דְּקַבְּלָה, דְּגֵרְמִין
דְּאַסְתְּלֵק נְבִיעוּ דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי י' מִינָה,
וְאַשְׁתְּאַרְת ב' יְבִישָׁה, וַיִּלּוּן דְּגֵרְמִין עֲנִיּוּתָא
וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהָרֵג וְאַבְדֵן בְּעֵלְמָא.

(תְּקוּנַי זֹהַר תְּקוּנָא ל' דף ע"ג.)

זֶה הַמְּאָמֵר הַבִּיאוּ מוֹרְנוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאַל
זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסַפֵּר עֵץ חַיִּים,
לְהוֹדִיעַ כֹּמֶה גְדוֹל הַחַיּוּב הַמְטִיל עַל הַלּוֹמְדִים
הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם לְלַמֵּד קַבְּלָה, וְעֲנִשָּׁם
כֹּמֶה גְדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה
אַחַת בְּלִמּוּד הַקַּבְּלָה מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד
חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה. (כֶּסֶף מֶלֶךְ לְתִקּוּנַי זֹהַר שָׁם)

מֵאֵן דְּגָרִים דְּאֶסְתֵּלֵק קַבְלָה וְחֲכַמְתָּא
 מֵאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵייתָא
 דְּבִכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוּן, וְאִמְרִין
 דְּלֹא אֵית אֵילָא פֶּשֶׁט בְּאוֹרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא,
 בְּוֹדָאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלֵק נְבִיעוּ מִהֵהוּא נָהָר
 וּמִהֵהוּא גֵן, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְּלֹא אֶתְבְּרִי
 בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב
 וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיָּה כְּאֵלוּ
 אַחֲזַר עֵלְמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא
 בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵךְ גְּלוּתָא.

(תקוני זוהר תקון מ"ג דף פ"ב.)

אִם הָיָה עִם הָאָרֶץ יוֹתֵר טוֹב לוֹ, כִּי אֵינּוּ פּוֹגֵם
 אִם אֵינּוּ לוֹמֵד קַבְלָה, כִּי אֵינּוּ לְטִיל
 בַּפְּרִדִּס קֶדֶם שְׂמִילָא כְּרִסוּ בְּבִשְׂרָ וַיִּין, אֲבָל
 מֵאֵן דְּאוֹלִיף תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה,
 עֲנָשׁוּ כָּל כֶּךָ גְּדוֹל אִם לֹא יִלְמַד קַבְלָה,
 וְאֶדְרָבָה פּוֹגֵם בְּלְמוּדוֹ, וְטַב לִיָּה דְּלֹא יוֹלִיף
 לִיָּה, כִּי אַחֲזַר עֵלְמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, לְשִׁבְרִת

הכלים שמגביר הקלפה כשהנהר והגן יבשה, דמנע הטפה רזי תורה מהם כו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתראשל, גורם ארך גלותא כו', כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צרך להאריך בראיות לזה המפרשים מפני גבורות הקדוש עליון האר"י זכרוננו לברכה.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זכרוננו לחיי העולם הבא למדקדק בו, כי קיים לן תורה מגנה ומצילה אפלו בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב ליה דלא יוליף כלל, אלא ודאי למודו כל השנה אינו פלום אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה, כי

שקול הוא כנגד כלם. וזה שאמר וגרים דלא
 ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון
 בהון כל אחד כפי יכלתו אפלו יום לשנה,
 תורתו כלה עושה פרות למעלה, וכל שכן אם
 קובע עת להשם שעה אחד בכל לילה אז
 מבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא
 דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים
 ראשונה במלכותא דרקיעא. ודי בהערה זו
 למי שחננו השם בינה והשכל.

(פסא מלך לתקוני זוהר תקון מ"ג אות ס')

רבי לוי יצחק בנדר עליו השלום (מחסידי
 ברסלב) אמר לי פעם, שמאז שבא לארץ
 ישראל במשך שלשים שנה, הספיק לעבר את
 הזוהר למעלה משלשים פעמים.

היה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה
 חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון
 בפרשה שיש בה עשרים דפים זהר, היה

מחלק לשבעה החלקים, והיה לומר כשלה
 דפים ליום, ואלו פרשה של ארבעה דפים
 בלבד, היה לומר מעט יותר מעמוד זוהר ליום

הרב החשוב רבי לוי יצחק בנדר עליו
 השלום אמר לי פעם, שמאז שבא
 לארץ ישראל במשך שלשים שנה, הספיק
 לעבור את הזוהר למעלה משלשים פעמים!
 היות שמדי שנה בשנה היה מסיים את
 כל הזוהר. בגדל הישוב הדעת שבו,
 וסדרו הקפדני - סדר לעצמו את למוד
 הזוהר באפן כזה, שיוכל לסיים מדי שבוע
 בשבוע את הזוהר של הפרשה הזו, והיה
 מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים,
 ובכל יום למד חלק אחד, פגון בפרשה
 שיש בה עשרים דפים זהר, היה מחלק
 לשבעה החלקים, והיה לומר כשלה
 דפים ליום, ואלו פרשה של ארבעה דפים

בְּלִבְד, הִיָּה לִוְמֵד מְעַט יוֹתֵר מֵעֲמוּד זֶה־
לְיוֹם. (ונכתב בספר להגאון רבי יעקב מאיר שְׁכָטְעֵר)

לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפְר הַזֶּה־
הַקְּדוֹשׁ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל לְבְנֵי תוֹרָה וְיִרְאֵי הַשֵּׁם,
לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפְר
הַזֶּה־ הַקְּדוֹשׁ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּדֵי לְטַהֵר אֶת
הַנֶּפֶשׁ וְלְהַחִישׁ אֶת גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ.

(הגאון הצדיק המקבל רבי יעקב מאיר שְׁכָטְעֵר שליט"א – נדפס בלוח עמוד
היומי על ידי מרכז מתוק מדבש שנתניסד על ידי הגאון הצדיק המקבל רבי
דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרַת הַח"ן בְּחִיּוֹת דְּקִדְשָׁה
נִבְרָא אֹר שְׂיִכּוּלִים לְרְאוֹת שְׂרָפֵי מַעְלָה

אִיתָא מֵרַבֵּינוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוֹר צְדִיק
וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, שְׁהִרְאָה לְרַבֵּי רַבֵּי
בְּעַר עֲנִיָן בְּקַבְלָה, וְאָמַר הָרַבֵּי רַבֵּי בְּעַר

הַפֶּשֶׁט וְכוּן הָאֱמֶת, וְאָמַר לוֹ הַבַּעַל
 שֵׁם טוֹב זָכָר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה,
 אִם כִּי הַפֶּשֶׁט הוּא אֱמֶת, אָכֵן אֵין
 שׁוּם חַיּוֹת בְּהַדְבָּרִים, וְכִשְׁאָמַר לוֹ הַפֶּשֶׁט
 בְּחַיּוֹת קְדוּשָׁה נִתְמַלֵּא הַחֹדֶר מִלְּאֲכִים,
 שְׂמֵצָד שֶׁהָיָה בְּחַיּוֹת פִּי הַשֵּׁם נַעֲשֶׂה מְכַל
 דְּבוּר מִלְּאָדָּה. (פְּרִי צַדִּיק פְּרָשֶׁת וַיִּגַּשׁ דָּף ק"ה טוֹר ב')

וְעַיִן סֵפֶר דְּבַרֵי יִשְׂרָאֵל (מוֹדֵזִין) כָּלְלִי
 אוֹרֵיתָא (דָּף י"ב טוֹר ד'), וְזֶה
 לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ: מְפָרְסֵם הַמַּעֲשֶׂה מִן
 הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ עִם הַרְבֵּי
 רַבֵּי בָּעַר, מֵהַמְּאָמַר מִסְפָּר עֵץ חַיִּים,
 שֶׁהָיָה בּוֹ כַּמָּה שְׁמוֹת מִלְּאֲכִים, וּמִיָּד
 שְׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זָכָר צַדִּיק
 וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה הַמְּאָמַר, נִתְמַלֵּא כָּל הַבַּיִת
 אוֹרָה, וְרָאוּ בְּחוּשׁ מִמֶּשׁ אֶת הַמְּלְאֲכִים
 הַנִּזְכָּרִים.

לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אֶחָד מֵהַזֶּהָר
הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים

וּבְלִקוּטֵי תוֹרָה מֵהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִטְּשָׁעֲרָנוּבִּיל
זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ (בְּהַדְרָכָה ז'), מִבִּיא
מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ: לְלַמֵּד
לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אֶחָד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
אוֹ מֵהַתְּקוּנִים.

בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּוֶשׁ, תִּלְמַד מֵאָמַר
אֶחָד מֵהַתְּקוּנֵי זֶהָר

וּבְמִכְתָּב מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ
רַבֵּי דָוִד מִנִּיקוּלַיִיאָב זְכוּתוֹ יִגָּן
עָלֵינוּ כְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֲבָל אֵי עֶצְךָ וִיהִי
אֶלְקִים אִתְּךָ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּוֶשׁ,
תִּלְמַד מֵאָמַר אֶחָד מֵהַתְּקוּנֵי זֶהָר וְכוּ'". וְעוֹד
רַבִּים אֲשֶׁר מִפְּלִיגִים בְּגִדּוֹל לְמוֹד וּקְרִיאַת
הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּעִקְבַּתָּא דְמִשְׁיַחָא

דא, כּמָה תּוּעֵלֶת יֵשׁ בָּהּ לַנֶּפֶשׁ לְהַאֲרִיחַ,
לְתַקְנָהּ וּלְזַכָּתָהּ, וּבְזוּהַר דָּא יִפְקֹוּן בֵּינָה
מַגְלוּתָא "בְּרַחֲמֵי".

מכתב ברכה לספר זוהר ברסלב הוצאה ראשונה

בס"ד,

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

ברוך שהחיינו וקיימנו והיגענו לזמן הזה, להוציא לפועל את רצון רבינו הקדוש והטהור ננמ"ח, [נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה], שיעסקו הכל בלימוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, אשר כידוע כל ספרי רבינו מלאים ומפיקים מזן אל זן, זוהר הקדוש וכתבי האר"י זי"ע.

ואמת שזוהי תורה לשמה, ורק בה אפשר להינצל מבלבולי הזמן, ולנצח במלחמת היצר. כמו שאמרו בזוהר הקדוש: שכל היהודים צריכים לשאוג ככפירים ביער לבקש את ה' יתברך, וזהו

בדיוק דברי רבינו בהרבה מקומות, ואלו העוסקים כל היום רק בלימוד הגמרא אינם בטוחים על נפשם להינצל ממלחמת היצר, כמו שכתב רבינו בליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה רי"ד).

וכל מי שבשם ברסלב יכונה חייב לעסוק כל יום בלימוד הזוהר הקדוש, ולעשות סיום בכל שנה ולהביא מתנה לרבינו הקדוש סיומי זוהר הקדוש, תיקוני זוהר, ואידרות. ומי שרק עכשיו מתחיל ללמוד זוהר הקדוש ונוסע לציון, שילמד תיכף ומיד ספרא דצניעותא ואדרא דמשכנא, שלוקח רק 18 דקות, וזה חשוב כמו שלמד כל הזוהר הקדוש בקיצור, [כמו שכתוב בהקדמת ספר ספרא דצניעותא בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, בית שמש] ובזה תשמח את רבינו זי"ע, ותזכה לקבל את התיקון האמיתי, וימליץ עליך רבינו שתשמע תפילתך וימלאו מן השמים כל משאלות לבך לטובה ולברכה.

וידוע שנשמת רבינו קשורה לנשמת רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, ועוד כתב רבינו בליקוטי מוהר"ן שעיקר ההתקשרות לצדיקים זה להיות אצל הרשב"י זי"ע.

ומוהרנ"ת ב"ליקוטי הלכות" כתב: שעיקר סיבת השמחה שיש לנו אצל הרשב"י בל"ג בעומר [ובכל השנה], זה בעבור המתנה שהשאיר לנו את ספר הזוהר הקדוש, שעל ידו אנחנו מתקשרים לנשמתו ממש, גם בדורינו השפל, וממנה חיות נפשינו בטוב.

ברכת יישר כוח עצומה למפעל הזוהר העולמי, והעומד בראשה **מורינו האדמו"ר מהאלמין שליט"א** אשר משמים קא זכו ליה לזכות את כל ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ובוודאי כל זה בא לו בזכות לימודו הקבוע בספרי רבינו זי"ע עוד בימי בחרותו כשלמד בישיבת סאטמאר בארצות הברית, וכבר אז

לחם את מלחמת רבינו כנגד כל הטועים והמטעים, וקיבל הורמנא דמלכא מאדמו"ר רבינו יואל זי"ע, שסיפר על עצמו שבימי חורפו כד הוי כבר שיתסרי [בן שש עשרה] למד את כל ספרי רבינו [כל זה שמענו בעת שמחת מרדכי ואסתר, במשתה היין, בשמחת חברים באמצע הריקודים "הצילנו מקליפת המן עמלק", ותיכף זכינו לשמוע תורה, כמו שכתב השפת אמת בפירושו על תהילים [פרק ע"ח פסוק ל"ו] וזה לשונו: וזהו שאומרים "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו" ובזה הגמר עומד עמלק, ולכן בכל עת שיש מחיית עמלק יש קבלת התורה, וזה שכתוב וקיבל היהודים אשר החלו וכו', כי בפורים היה גמר תיקון העשיה, עכ"ל.

בברכת "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע".

יצחק קליין

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה פן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
 וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידיך.

בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

ובל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח כולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכרטיס אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

ספר זוהר חב"ד

בו יבוא לקוט נפלא ונורא מכל
ספרי אדמורי חב"ד זי"ע,
ונוסף עליו תשובות מרבני חב"ד
בגודל חיוב לימוד זוהר הקדוש תמידים
בסדרן לכל איש ישראל

חודש סיון תשע"ב לפ"ק
יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

א. הקדמה לספר זוהר חב"ד.....

ה. זוהר חב"ד.....

האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק: בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר.....

קריאת דברי הזהר הקדוש מועיל - אף דלא ידע מאי קאמר.....

כל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי מה שהיא יכולה להשיג ולידע - וכך מי שיכול להשיג ולידע הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט, צריך לבוא בגלגול עד שישגי וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג.....

ז. מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו מבין.....

יא. למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר.....
בדבקות נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוזהר ומדבר בהם, הרי הם מעלים את הנפש.....

יב. את הנפש.....

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

למוד בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מִקֶּשֶׁר בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנְּשֻׁמָּה
 לְבַחֲחִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלוֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. יג
 יְדִיעַת מְצִיאֹת הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת הִיא מְצוּהָ רָמָה וְנִשְׂאָה וּמְקִיִּים עַל
 יְדֵי זֶה מְצוֹת וְיַדְעַת הַיּוֹם גּו'. יח
 למוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא בְּכֻלּוֹ "שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא" יט
 הִנֵּה למוֹד הַזֶּהר וּפְתֻבֵי הָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הוּא בְּכֻלּוֹ שְׁלִישׁ
 בְּמִקְרָא. כג
 כְּמוֹ שֶׁהַמְּלַח נוֹתֵן טַעַם בַּבָּשָׂר כֵּן למוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן
 טַעַם בְּנִגְלָה דְתּוֹרָה. כד
 מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ הִלְכוֹת וְאֵין בְּיָדוֹ מִדְּרָשׁ [סוּדוֹת הַתּוֹרָה], לֹא
 טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאֵת חֲטָא. כו
 עַל יְדֵי שְׂרִיאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת
 הַשֵּׁם. כז
 מַעֲלַת עֲנִין "לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ" [למוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה] עַל "שְׁמֹן
 תּוֹרֶק" [למוֹד נִגְלָה דְתּוֹרָה] כח
 הַזֶּהר סִגְלָה אֶף שְׂאֵינוֹ מִבֵּין. לא
 בְּשִׁבְתָּ יִלְמַד כָּל הַיּוֹם זֶהר. לא
 עַל יְדֵי טְעִימַת יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, מִתְעוֹרֵר הָאָדָם
 בְּאַהֲבָה נִפְלְאָה שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדְּעַת וְהַשְּׂגָה. לב

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

3

- לג להנצל ממחשבות זרות בעת התפלה
- לד סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו בזהר הקדוש
- לה לקט משיחות הרבי מליובאוויטש זצ"ל
- לב למוד הזהר מרומם את הנפש - למוד המדרש מעורר את הלב
- לז - ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי"
- לו בקשר לכנוסי הילדים, למוד הזהר
- לז הגאון רבי מנחם זעמבא זכר צדיק לברכה: גם בלי הבנה מקיים מצוות למוד
- לח מרנא ורננא הוד כ"ק אדמו"ר הזקן הרב בעל התניא
- לח עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים
- לט יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד כלל
- מ בעסקו בתורה נעשה יחוד אמתי עם התורה ואורייתא וקודשא בריך הוא כלא חד ממש
- מא ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים
- מב מרנא ורננא הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע
- מב מליובאוויטש
- מב נודע לכל באי שערי אור תורת אמת
- מג כללא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

- מד לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים.....
- מד הָעֵקֶר וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת.....
- מי שֶׁלֹּא לומד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּהְיֵנוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.....
- מז עֵקֶר הַמִּצְוָה דְקָרִיאַת שְׁמַע הוּא שְׂיָבוֹא כַּח הָאֲמוּנָה.....
- מח שֶׁהִיא מִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה הַכוֹלֶלֶת כָּל הַמִּצְוֹת.....
- נ יָדַע נְאֻמָּנָה שְׁמַתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ מִמֶּשׁ.....
- נא אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֵר לְהַדִּיחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים.....
- נב זֶהוּ גְדֹל עֲצָם הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרִנְסָה.....
- נג יִשְׁמַע חָכָם וְיוֹסִיף דַּעַת וְתַבּוּנָה לְמִצָּא בִּיגִיעָתוֹ בַּזְהַר.....
- נה כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים.....
- נז וְיִהְיֶה בְּכָל לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב.....
- גם כִּי סְתוּמִים וְחֲתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִּמְנַע מִקְרִיאָתָם.....
- נח לְמוּד תְּנַהֲלִים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ אֲפֹלוּ בְּאֵין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֵי הַשֵּׁם.....
- נט אֶף אִם אֵינוּ מִבֵּין בָּהֶם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזְהַר וְתִקְוֹנִים.....
- ס לְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּךְ הַנְּשָׁמָה.....

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

5

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר
ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה..... **ס**
למוד הזהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי
קאמר..... **סא**
האיך לא יתלהב לב האדם לקבוע שעור קבוע בכל יום בזהר
הקדוש..... **סב**
לשון הזהר הקדוש הוא מסגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה
שאמר..... **סב**
בשם אדמור הזקן [בעל התניא] נשמתו בגנזי מרומים: ספר
הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי
קאמר..... **סג**
אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל
לנשמה..... **סד**
בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים..... **סד**
מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסק בחכמת הקבלה..... **סו**
אפלו מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת - ומבטח
שהוא בן עולם הבא..... **סז**
קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות..... **סח**
קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש
של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן..... **ע**

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

נְעָרִים קְטָנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם **עא**
 כָּל אַחֲנֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ יַחַד
 עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קָטָן וְגָדוֹל שָׁם הוּא **עא**
 מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּעַ חֲבוּרוֹת לְלִמּוּד הַזֶּהר
 בְּפֶרֶט לַעֲת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ לְפָרַח עֲלֵינוּ
 לְהִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה הַמְסַגֵּל לְבִיאת מְשִׁיחַ
 צְדִקְנוֹ **עב**
 כָּל יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁל רִשְׁב"י, אֶחָד גָּאוֹן,
 אֶחָד רַב גָּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קָטָן שֶׁהִגִּיעַ
 לְחַנוּךְ **עג**
 מִקְטָנִים עַד גְּדוֹלִים חִיבִים לְלַמֵּד זֶהר הַקְדוּשׁ **עג**
 הַלְוָאֵי לֹא הָיוּ מְקַלְיֵן גְּדוּלֵי הַדוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְדוּשָׁה -
 וְהַלְוָאֵי הָיוּ מְלַמְדִּין דְּרוֹךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק בְּחֲכָמָה הַלְזוּ .. **עד**
 מִי יִתֵּן שִׁיתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֵּאֵן קְדוּשִׁים כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּגִי 9-10
 שָׁנִים, סֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, וְיִהְיֶה בּוֹדָאֵי הַגְּאֻלָּה בְּקָרוֹב בְּלֵי שׁוּם
 חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ **עה**
 צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד
 שִׁיגְאֵלְנוּ **עה**

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

יִשְׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיִּגְּלוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזָכוֹת רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
ע"ה, הֵרִינוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה הַסֵּפֶר
הַקְדוֹשׁ "זוֹהַר חַב"ד - הַחֲדָשׁ וְהַשְּׁלֵם -
הַמְּנַקֵּד", (הוֹצָאָה שְׁנֵי עִם הוֹסְפוֹת וְתִיקוּנִים) קִבֵּץ
גָּדוֹל מְכֹל סִפְרֵי נְשִׂיאָנוּ זִי"ע וְתַלְמִידֵיהֶם
שְׁלִיט"א, וְנוֹסֵף עָלָיו לְקוּט מְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם
טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו, עִם מְאַמְרִים נִבְחָרִים
מִהַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ, בְּעֵנֵן חַיִּיב לְמוֹד הַזוֹהַר
הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, לְכֹל אִישׁ יְהוּדִי.

עוֹד הוֹסְפֵנוּ בַּמִּהְדוּרָה הַמְּפֹאָרַת הַנוֹכְחִית,
דְּבָרִים חֲדָשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, כְּגוֹן שְׂאֵלוֹת
וְתַשׁוּבוֹת עַל אַמִּירַת הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ וְלְמוֹדוֹ,
"כָּלְלִים יְסוּדִיִּים וְעֵקֶרֶיִים בְּעֵנֵן אַמִּירַת וְלְמוֹד

הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ כְּשֵׁאִין מְבִינִים כָּלוּם, וּבִפְרָט לְיַלְדֵי קִטְנִים". "זֹהַר לְזִקְנִים עִם נְעָרִים" – מֵאֲדַמּוּרֵי חַב"ד עִם קִבְּץ נְדִיר הַמְּלַקֵּט מִדְּבָרֵי גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, עֲבָדוֹת מְרֻתָּקוֹת וְעוֹד.

יִתֵּן הַשֵּׁם שְׂיִמְצָא סֵפֶר זֶה חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי צְבוּר הַיְּרֵאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם, וְיֵאִירוּ דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, לְדַבֵּק וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, לְזִכּוֹת וּלְהַחֲזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, וּזְכוּתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים הַנּוֹזְכָרִים בַּסֵּפֶר, יִגְנוּ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְהַצִּילָם וּלְהַחֲיוֹתָם, עַדֵי יְבוֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְיִשְׁלִים מִשְׁאֲלֵינוּ דְּלִבָּאֵי וּלְבָא דְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

וְזֹאת לְמוֹדַעֵי, שְׂסַפְּרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְּפִיס כַּמָּה שְׂרוּצָה בְּאֵילוֹ שְׂפָה וּלְשׁוֹן שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְּבִים זְכוּתוֹ

עוֹמְדֵת לְעֵד וְזוֹכָה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגֵדֵל כַּח
זְכוּת הַרְבֵּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְסִיעִים לְמַפְעַל
הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם
רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דִּקְדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה
בְּקָרוֹב שְׂיַעֲרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה
לְטָהָר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל
נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֵדְנוּ, וּתְקִים הַבְּטָחַת הַרְעִיָּא
מִהֵימְנָא "בְּהֵאֵי סֵפֶר הַזֹּהָר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאת גּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

מַפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי

מחפשים תורם להדפסת אלפי זוהר חב"ד

האם יש מחשב שיוכל לחשבן הזכות הגדולה

שיכולים לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

גראט - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.
בי"ה, ז' אדי"ש תשמ"ו
ברוקלין, נ. י.

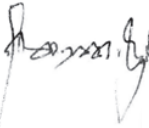
הרה"ג והרה"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' שלוח יודא שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה ע"ד הכנס בנס האברך ניסן
משה שי' לגיל מצות,

הנה יה"ר מהשי"ת אשר מבן שלש עשרה למצוה
יגדל לבן חמש עשרה וכו' כפסק המשנה (אבות פרק
ה'), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בתורה, בתורת
הנגלה וכן בתורת החסידות ויהדר בקיום המצות.
והשי"ת יצליחו להיות חסיד ירא שמים ולמדן.

ויררו ממנו ומכל יו"ח שי' רוב נחת יהודי
אמיתי חסידותי.

בברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, י"ז אד"ר תשד"מ
ברוקלין

בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח
זי"ע.

הרה"ג הווי"ח אי"א נוי"נ עוסק בצי"צ
כו' מו"ה שלום יודא שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת החוי' (מדריך לכשרות ולחיזוק הדת), ות"ח.

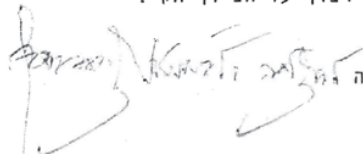
ודבר בעתו -

בחדש אדר ראשון - חדש העיבור המטלים שנה זו,

ובסמיכות לפורים קטן, ומפורסם מאמו דא"ח דפ"ק

שנת פרזת, והמעשה הוא העיקר.

הפ"נ שבמכ' יקראו בעת רצון על הציון הק'.

בכבוד ובברכה

זוהר חב"ד

בו יבוא לקוט נפלא ונורא מכל ספרי אדמורי
חב"ד זי"ע, ונוסף עליו תשובות מרבני חב"ד בגודל
חיוב לימוד הזוהר הקדוש תמידים כסדרן לכל
איש ישראל.

**האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק:
בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר**

**מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו
בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה
שאינו מבין אפלו הכי הוא סגלה.** (רבי שניאור זלמן

מלאדי, אדמור הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)

**קריאת דברי הזוהר הקדוש מועיל - אף
דלא ידע מאי קאמר**

**וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל
התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום**

המח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי
הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד סד)

אך אם מוציא בשפתיו אף על פי שאינו
מבין אפלו פרוש המלות מפני שהוא עם
הארץ הרי זה מקיים מצות ולמדתם, ולפיכך
כל עם הארץ מברך ברפת התורה בשחר
לפני הפסוקים וכן כשעולה לספר תורה.

במה דברים אמורים בתורה שבכתב
אבל בתורה שבעל פה אם אינו
מבין הפרוש אינו נחשב למוד כלל
ואף על פי כן יש לאדם לעסק בכל
התורה גם בדברים שלא יוכל להבין
ולעתיד לבוא (זהר וישב דף קפה) יזכה
להבין ולהשיג כל התורה שעסק בה
בעולם הזה ולא השיגה מקצור דעתו.

(שלחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה פרק ב' הלכה י"ב, י"ג)

כָּל נֶפֶשׁ צָרִיכָה לְתִקּוּנָה לְעֵסֶק בְּפִרְדֵּס
כְּפִי מַה שֶּׁהִיא יְכוּלָה לְהַשְׁיֵג וְלִידַע - וְכָל
מִי שֶׁיְכוּל לְהַשְׁיֵג וְלִידַע הַרְבֵּה וְנִתְעַצֵּל
וְלֹא הַשְׁיֵג וְיִדַע אֲלֵא מְעַט, צָרִיךְ לָבוֹא
בְּגִלְגּוּל עַד שֶׁיַּשְׁיֵג וְיִדַע כָּל מַה שֶּׁאֲפָשֶׁר
לְנַשְׁמָתוֹ לְהַשְׁיֵג

וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמֵי הָאֱמֶת שְׁכָל נֶפֶשׁ צָרִיכָה
לְתִקּוּנָה לְעֵסֶק בְּפִרְדֵּס כְּפִי מַה שֶּׁהִיא
יְכוּלָה לְהַשְׁיֵג וְלִידַע וְכָל מִי שֶׁיְכוּל לְהַשְׁיֵג
וְלִידַע הַרְבֵּה וְנִתְעַצֵּל וְלֹא הַשְׁיֵג וְיִדַע אֲלֵא
מְעַט צָרִיךְ לָבוֹא בְּגִלְגּוּל עַד שֶׁיַּשְׁיֵג וְיִדַע כָּל
מַה שֶּׁאֲפָשֶׁר לְנַשְׁמָתוֹ לְהַשְׁיֵג מִיַּדֵּעַת הַתּוֹרָה
וְהֵן בְּפֶשֶׁטִי הַהֲלָכוֹת הֵן בְּרִמְזִים וְדַרְשׁוֹת
וְסוּדוֹת כִּי כָּל מַה שֶּׁנִּשְׁמָתוֹ יְכוּלָה לְהַשְׁיֵג
וְלִידַע מִיַּדֵּעַת הַתּוֹרָה זֶהוּ תִקּוּן שְׁלִמוֹתָהּ וְאִי
אֲפָשֶׁר לָהּ לְהִתְתַּקֵּן וְלְהַשְׁתַּלֵּם בְּצִרּוֹר הַחַיִּים
אֶת הַשֵּׁם בְּמִקּוּרָה אֲשֶׁר חוּבָה מִשָּׁם בְּלִתִּי
יַדֵּעָה זֶה וְלָכֵן אָמְרוּ חֲכָמִים אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא

ח | בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר זוהר חב"ד

לְכַאן וְתִלְמוּדוֹ בְיָדוֹ כְּדֵי שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לָבוֹא
בְּגִלְגוּל לְעוֹלָם הַזֶּה.

(שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַרְבַּ הַלְכוֹת תִּלְמוּד תּוֹרָה פָּרָק א' סִימָן ד')

מִי שֶׁהוּא בֶּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוּדוֹ
בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ אֲף שְׁאִינוּ מִבֵּין

וּבְנֵדוֹן שְׁאֵר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֶה הָאֶפֶן: מִי
שֶׁהוּא בֶּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב
לְמוּדוֹ בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ אֲף שְׁאִינוּ מִבֵּין, כִּי מָה
אֲכַפֵּת לִי שְׁאִינוּ מִבֵּין אֲפִלּוּ הֵכִי הִיא סְגָלָה.
וְגַם יִלְמַד עֵין יַעֲקֹב וְסֵפֶר מְנוֹרַת הַמָּאוֹר

א. רב למודו בזהר הקדוש וכו': נראה דהטעם שפכתב להלן "אפלו הכי היא סגלה" הוא טעם נמי על עצם הלמוד בזהר ולא רק על הלומד ואינו מבין. וכבר מבאר בספרים באריכות שיש סגלה מיחדת בספר הזהר. ועין בזה ב"שם הגדולים" מערכת ספר "בהיר" שפכתב בשם גורי האריז"ל "ונראה כי דוקא למוד הזה יש בו סגלה יותר על למוד משנה ותלמוד ומקרא". ועין עוד במגדל עז (עמוד תל"ח) באריכות.

וּסְפָרֵי יְרֵאִים. מְלַבֵּד שְׁעוּרֵינָהּ הַקְצוּבִין לְלִמּוּד
תַּנּוּ"ךְ וּמְדַרְשֵׁי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה כְּמוֹ
עֵין יַעֲקֹב וּבִסְפֹר הַזֹּהַר בְּתוֹכָהּת מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל
שְׁבוּ¹⁰¹, וּבִסְפָרֵי הַמוֹסֵר הַמִּיחָדִים עַל פִּי
חֻכְמַת הָאֱמֶת כְּסֹפֵר הָרֵאשִׁית חֻכְמָה וְהַשְּׁל"ה
וְכֵהֲאֵי גֵוּוֹנָא. וּבְשִׁבְתָּ זְמַן לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר¹⁰²
עִם פְּרוּשִׁים וּבְאוּרִים בְּעִיּוֹן מְעַט בְּסִפְרֵי

ב. וּבִסְפֹר הַזֹּהַר בְּתוֹכָהּת מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל שְׁבוּ: וּבִסְפָרֵי
מוֹסֵר הַמִּיחָדִים עַל פִּי חֻכְמַת הָאֱמֶת כְּסֹפֵר רֵאשִׁית
חֻכְמָה וְהַשְּׁל"ה וְכֵהֲאֵי גֵוּוֹנָא בְּסִימָן שְׁלִפְנֵי זֶה כְּתַב
רַבֵּינוּ שְׁבַעַל עֵסֶק יִלְמַד בְּסֹפֵר הַזֹּהַר מִשׁוּם סִגְלָה
וְאִפְלוּ כְּשִׂאֵינוּ מִבִּין, אֲבָל כָּאֵן הוּא מְחַלֵּק בֵּין חֵלֶק
הַמוֹסֵר שְׁבַזֹּהַר לְחֵלֶק הַקְּבֵלָה שְׁבוּ, וְחֵלֶק הַמוֹסֵר הוּא
כְּמוֹ אֲגָדוֹת חֻכְמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה שְׁצָרִיךְ לְלַמְּדָם כְּדֵי
לְלַמַּד מֵהֶם מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל.

ג. וּבְשִׁבְתָּ זְמַן לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר: עֵין בְּגִטִּין (ס.): ר' יוֹחָנָן
וְרִישׁ לְקִישׁ מְעֵינֵי בְּסִפְרָא דְאֲגָדָתָא בְּשִׁבְתָּא,
וּבְהִגָּהוֹת ר' יַעֲקֹב עֵמְדִין כְּתַב, בְּסֹפֵר שֶׁל עֵץ חַיִּים
וְחֻכְמֵי הָאֱמֶת שְׁאֵנוּ קוּרִין קְבֵלָה. וְלֹא הָיוּ מְעֵינֵין

בימות החל אלא בדינים והלכות וכו', ובשבת לא היו עוסקים בדינים והלכות וכו' והיו מעינים בשבת בדברי אגדה שמושכת הלב מפני ענג שבת, וקדשות היום מסייעת להשפיל ולהבין בחכמה הנעלמה קדש קדשים היא וכו'.

עוד למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט וכו' עין בסימן שלפני זה שלא הזכיר רבנו למוד זה וכמו שכתוב לעיל. ונראה דשם מיירי באדם שאינו מסגל להבין דברים בעיון ואינו שיף ללמוד בספרי קבלה, ולכן כתב שם שיש סגלה מיחדת בקריאת ספר הזהר אף שאינו מבין, מה שאין פן הכא מיירי במי שמסגל ללמד בעיון. וחיוב זה של למוד הקבלה נזכר בהלכות תלמוד תורה (פרק א' סימן ד') בסופו: "ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרד"ס וכו' וסודות וכו'".

ולכאורה צריך עיון דבהלכות תלמוד תורה שם משמע דלמוד ההלכות קודם ללמוד אגדה וקבלה, וכאן הלא מיירי במי שעדין לא גמר ללמד הלכה. ונראה דצריך לומר כמו שכתבנו לעיל לגבי למוד אגדה, דמה שכתב רבינו שלמוד ההלכה קודם, הינו שרב זמנו יהיה בהלכה, אבל בודאי שצריך לעסק במקצת זמנו בקבלה...

הַקְּבָלָה בְּהַרְמָ"ז וְסֵפֶר מְקוֹדֵשׁ מֶלֶךְ... עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל, שנת תשס"ה)

לְמוֹד סֵפֶר הַזוֹהַר כְּשֵׁאִינוּ מִבֵּין מַאי קָאֵמֵר
אַבְל בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פָּה אִם אֵינוּ מִבֵּין
הַפְּרוּשׁ: לְעֵנִין לְמוֹד סֵפֶר הַזוֹהַר
כְּשֵׁאִינוּ מִבֵּין מַאי קָאֵמֵר. עֵין צְפָרְן שְׁמִיר
סִימָן ב' אוּ מ"ד: לְמוֹד סֵפֶר הַזוֹהַר מְרוּמָם עַל
כָּל לְמוֹד בְּשִׁגָּם לֹא יֵדַע מַאי קָאֵמֵר וְאִף
שִׁטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ. וְהֶאָרִיךְ בְּזֵה בְּמַגִּדֵל עִז
(כְּפֶר חֲב"ד תִּשְׁמ) עֲמוּד תִּלַּח מִכְּמָה וְכִמָּה
מְקוֹרוֹת שְׁאֶפִילוּ לֹא יֵדַע מַאי קָאֵמֵר מְכַל
מְקוֹם נַחֲשָׁב לְמוֹד. וְעֵין לְהֵלֵן הָעֶרְהָ 9
מִמַּעֲבַר יִבְק.

וְאוּלַי לְפִי מַה שְׁכַתְּבָנוּ לְעִיל (סִימָן א' הָעֶרְהָ
52/א מְלִקוּטֵי תוֹרָה), שְׁלְמוֹד הַזוֹהַר
בְּכִלֵּל שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא. מוּבָן שְׁדִינוּ כְּמִקְרָא

לְגַמְרֵי, וְיִוצֵא אֶפְּלוֹ אֵינוֹ מִבֵּין פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.
וְכַדְלָעִיל (הַעֲרָה 2/7) לְעַנֵּן אַגְדוֹת.

(הַעֲרוֹת עַל שׁו"ע הַרֵב הַגְּאוֹן רַבִּי זְלַמֶּן, לְהַרְבֵּ מְדַכֵּי שְׁמוּאֵל אֲשֶׁכְנֵזִי רַאב"ד כֶּפֶר חַב"ד, ד' 2/ה)

**בְּדַבְּקוֹת נֶפֶשׁ הָאָדָם בְּצֵרוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֶף
שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ וּמִבֵּין הָעַנֵּן בְּעֵין הַשֶּׁכֶל
רַק שֶׁהוֹגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם, הֲרִי הֵם מֵעֲלִים
אֶת הַנֶּפֶשׁ**

**כָּל צֵרוּפֵי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהֶם יִתְרוֹן
וּמַעֲלָה יִתְרָה זֹו, שֶׁבְּדַבְּקוֹת נֶפֶשׁ הָאָדָם
בְּצֵרוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֶף שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ וּמִבֵּין הָעַנֵּן
בְּעֵין הַשֶּׁכֶל רַק שֶׁהוֹגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם (לְאַפּוֹקִי
הַרְהוּר דְּלָאוּ כְּדַבּוּר דְּמִי) הֲרִי הֵם מֵעֲלִים אֶת
הַנֶּפֶשׁ לְמָקוֹם שֶׁלֹּא הִיְתָה הַנֶּפֶשׁ מַגֵּעַת שֶׁם
מִצַּד שְׂרָשָׁה, כִּי שְׂרָשׁ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא
הַגְּבָה לְמַעֲלָה מִשְׂרָשׁ הַנֶּפֶשׁ.**

(תּוֹרָה אוֹר לְבַעַל הַתְּנַיָּא, פ' בְּשַׁלַּח ד"ה אֲשִׁירָה לַה')

למוד בחינת פנימיות התורה מקשר
 בחינת פנימיות הנשמה לבחינת פנימיות
 אלוקותו יתברך

א. להבין... תכן ענין למוד פנימיות התורה,
 שהאריכו בזהר ותקונים ובעץ חיים
 בחיוב למוד זה, וכמו שכתב גם כן בספר
 ראשית חכמה בהקדמה, ובש"ל"ה במסכת
 שבעות שלו בפרק גר מצוה הפליג במעלת
 למוד זה.

ב. ויובן ענין זה בהקדים תחלה ענין שלישי
 במקרא. כי הנה ענין הלמוד במקרא אינו
 על דרך למוד משנה ותלמוד, שהעקר הוא
 להשיג החכמה שבהן שעל ידי זה יתקשר
 שכל האדם בחכמה זו שבתורה כו', אלא
 דצריך גם כן להוציא הדברים בדבור פה
 דוקא, אבל מכל מקום אם אומר ההלכה
 ואינו מבין אינו נחשב לו ללמוד כלל
 כמו שכתב במקום אחר סימן נ', מה

שְׂאִין כֵּן בְּעֶסֶק הַמְקָרָא וְתוֹרָה שְׂבִכְתָּב אִם
 מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין
 אֲפִילוּ פִּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ
 הַרִי זֶה מְקִיִּים מְצוֹת וּלְמִדָּתָם, שְׁלִפְיֶכָךְ
 כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשִׁחַר
 לְפָנָי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפּוֹר תּוֹרָה,
 וְכֵן כָּתוּב בְּפָרָדֶס (שֶׁעַר כ"ז פָּרָק א') גְּבִי
 לְמוֹד הַמְקָרָא שְׁגַם מִי שֶׁלֹּא יִבֵּין לְחֵבֵר
 הַתְּבוֹת גַּם הוּא, אִם יַעֲסֹק בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה
 שְׁכָרוּ אֹתוֹ וּפְעָלָתוֹ לְפָנָיו כּוֹ', וְאֲדַרְבָּה
 כָּתָב: וְהַלּוֹמֵד בַּתּוֹרָה לְדַעַת כְּמִי שֶׁלּוֹמֵד
 בְּסִפּוֹר זְכוּרֹנוֹת כּוֹ' הַלּוֹאֵי שֶׁלֹּא יִפְסִיד כּוֹ',
 עֵינֵי שָׁם.

ג. וְהַעֲנִין, כִּי הֵנָּה מֵהַשָּׂבָא שֶׁבַּת מֵהַתּוֹרָה שְׂבִכְתָּב
 בְּהַתְּגַלוֹת בַּתּוֹרָה שְׂבִעַל פָּה, דְּהֵינּוּ יְדִיעַת
 אֵיךְ וּמָה לַעֲשׂוֹת הַצִּיצִית וְהַתְּפִלִּין כּוֹ' עַל
 דְּרֶךְ מְשָׁל, זֶהוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת אֹרֹךְ אֵינֵן סוּף
 בְּבַחֲיִנַת חֲכָמָה וְחֲכָמָה עֲלָאָה נְתִלְבְּשָׁה

בְּחִכְמָה תִּתְּאָה עַד שְׁנַת־לְבָשָׁה בְּחִכְמָה
 דְּבִרְיָאָה יִצִּירָה וּמִשָּׁם נִתְּלַבְּשָׁה בְּהִלְכוֹת
 דְּתוֹרָה שְׂבַעֲל פָּה עַד שְׁנַת־לְבָשָׁה הַחִכְמָה
 לְהִיּוֹת מְשֻׁג וְנִתְּפָס בְּשֹׁכֵל אָנוּשִׁי. אָמֵנָם יֵשׁ
 בְּתוֹרָה דְּבָרִים שְׁלֹא נִתְּנוּ לְהִתְּלַבֵּשׁ לְמִטָּה
 בְּחִכְמָה וְשֹׁכֵל כָּלֵל, וְכִמוֹ (וַיֵּשֶׁב לֹט, א) וַיִּוְסֶף
 הוֹרֵד מִצְרַיִמָּה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפָר (וְעַיִן בְּפִרוּשׁ
 הַמְּשֻׁנּוֹת לְהַרְמַב"ם פָּרָק חֶלֶק (ב"הִי־סוּד הַשְּׁמִינִי"),
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וַאֲיֵן הַפְּרֵשׁ בֵּינָם וּבְנֵי חָם כּוֹשׁ
 וּמִצְרַיִם (נח י, ו), וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל (וַיִּשְׁלַח
 לוֹ, לֹט), וְתִמְנַע הִיְתָה פִּילְגֶשׁ (וַיִּשְׁלַח לוֹ, יב),
 וּבֵין אֲנֹכִי ה' אֶלְקִיךָ (יְתָרוֹ כ, ב), וְשִׁמְעַיִשְׂרָאֵל
 (וְאֶתְחַנֵּן ו, ד), כִּי הֵכֵל מִפִּי הַגְּבוּרָה), שְׂבַח־יִנֹּת
 הַהַמְּשֻׁכָּה מֵאוֹר אֵין סוּף הַמְּרַמֵּז בְּאוֹתִיּוֹת אֵלוֹ
 וְסִפּוֹר זֶה לֹא יוּכַל לְהִתְּלַבֵּשׁ כָּלֵל בְּחִכְמָה
 וְשֹׁכֵל, וְלָכֵן הַהַמְּשֻׁכָּה הִיא רַק עַל יְדֵי
 הָאוֹתִיּוֹת וְהַפְּסוּקִים בְּלִבָּד, כִּי נֶעוּץ סוּפָן
 בְּתַחֲלָתָן כּו'.

ד. וְלִכֵּן גַּם מֵה שְׁלֵא נִתְלַבֵּשׁ בַּחֲכָמָה, דְּהִינּוּ שֶׁהוּא מִבְּחִינַת כְּתָר שְׁלִמְעָלָה מִהַחֲכָמָה... אַף עַל פִּי כֵן נִמְשָׁךְ הוּא גַם כֵּן עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב. וְלִכֵּן נִקְרָא מִקְרָא, שְׁקוֹרָא וּמִמְשִׁיךְ הַתְּגִלוֹת אוֹר אֵין סוֹף עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת אַף שְׁאִינוּ מְשִׁיג כָּלֵל. וְעֵינַן מֵה שֶׁכְּתַבְתִּי מֵעַנִּין אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה אֵיךְ שֶׁשָּׂרְשָׁן לְמַעְלָה מִהַחֲכָמָה... בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה, שֶׁהָעֵטְרָה נֶעֱשֶׂה מֵאַבְנִים טוֹבוֹת הוּא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה (וּכְמֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל כָּל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא... וְלִכֵּן אַף עִם הָאָרֶץ שְׁאִינוּ מִבִּין פֶּרוֹשׁ הַמְּלוֹת מִמְשִׁיךְ, מֵה שְׁאִין כֵּן בַּתּוֹרָה שֶׁבַעֲלָפָה שְׁנַתְּלַבֵּשָׁה בַּחֲכָמָה, לְכֹךְ כְּשֶׁאִינוּ מִבִּין אֵינוּ מִמְשִׁיךְ, אֲבָל בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב מִמְשִׁיךְ אַף שְׁאִינוּ מִבִּין וְאֵינוּ תְּלוּי כָּל כֹּף בְּהַבְנַת הַפֶּרוֹשׁ יַעֲן מְקוֹר הַמְּשָׁכָה זו הוּא מְלִמְעָלָה מִהַחֲכָמָה כּו', וְהִינּוּ עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת. וְלִכֵּן נִקְרָא תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב מִקְרָא, שְׁקוֹרָאִים וּמִמְשִׁיכִים עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת...).

ה. וְהִנֵּה בְּכֹל לְמוֹד הַמְּקָרָא הוּא גַם כֵּן לְמוֹד
הָאֲגָדוֹת, שְׁהָרִי רַב הָאֲגָדוֹת הֵם עַל
הַפְּסוּקִים וּמַעַט מוֹסֵר וְגַם הֵם אֵין מְשֻׁגְגִים
וּבְכֹל לְמִקְרָא יִחָשֵׁב.

ו. וְהִנֵּה בְּכֹל לְמִקְרָא הוּא גַם כֵּן לְמוֹד
פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁהָרִי מְדַרְשׁ הַזוהר הוּא
עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, וְעוֹד שְׁגַם בְּלְמוֹד רְזִין
דְּאוּרֵיתָא אֵינוֹ מְשִׁיג רַק הַמְּצִיאוֹת
מֵהַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת וְלֹא הַמְּהוּת, אִם כֵּן אֵינוֹ
דוֹמֵה לְמִשְׁנֵה וְתִלְמוּד שְׁמִשְׁיג מֵהוּת חֲכָמָתוֹ
יִתְבָּרֵךְ וּבְלְמוֹד הַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת אֵינוֹ מְשִׁיג כָּלֵל
מֵהוּת חֲכָמָה זו... אֶלָּא רַק יְדִיעַת הַמְּצִיאוֹת.
וְאֵף עַל פִּי כֵן דְּבַר גְּדוֹל הוּא מְאֹד כִּיּוֹן דְּאֵי
אֶפְשָׁר לְהֵיוֹת בְּזֵה הַשְּׁגַת הַמְּהוּת, וְהָרִי זֶה
כְּמוֹ שְׁבַמְּקָרָא אֵף עַל פִּי שְׁאֵי אֶפְשָׁר לְהֵיוֹת
הַשְּׁגָה בְּבַחֲיִנַת חֲכָמָה כִּיּוֹן שְׁשֻׁרְשָׁה לְמַעְלָה
מֵהַחֲכָמָה לָכֵן גַּם מֵהַשְּׁאוּמֵר הָאוֹתִיּוֹת דְּבַר
גְּדוֹל וְעָצוּם הוּא... כְּמוֹ כֵּן יְדִיעַת הַמְּצִיאוֹת

מהפנימיות אף על פי שאינו משיג כלל
המהות דבר גדול הוא עד להפליא...

ז. והנה כיון שהתורה היא הממצע המקשר
ומחבר נשמות ישראל להקדוש ברוך
הוא, והממצע יש בו שני בחינות, סתים
וגלוי, אם כן בחינת הפנימיות הנקרא סתים
הוא המקשר ומחבר בחינת פנימיות של
הנשמה לבחינת פנימיות אלהותו יתברך.

(לקוטי תורה לבעל התניא, פ' ויקרא דף ה' טור ב' ואילן)

ידיעת מציאות ההשתלשלות היא מצוה
רמה ונשאה ומקים על ידי זה מצות וידעת
היום גו'

עוד יש לומר בענין מעלת העסק בפנימיות,
על פי מה שכתוב באגרת הקדש להבין
מה שכתוב בפרי עץ חיים, דלמוד פנימיות
פונת המצוות לא גרע מלמוד הלכותיה,
ואדרבה כו', אף שאינו משיג המהות, עד

כאן לשונו. ורצה לומר, מפני שהמצוה משג מהותה לכן ידיעת סודות המצוה אף שאינו משיג המהות לא גרע כו'. ואף שכתוב שם: מה שאין כן בסדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו כלמוד המצוות שמשגי ותופס המהות כו', הרי מסיק אחר כך: אלא שידיעת המציאות מההשתלשלות היא גם כן מצוה רמה ונשארה ואדרבה עולה על כלנה, כמו שנאמר וידעת היום (ואתחנן ד, לט), דע את אלקי אביך כו' (דברי הימים א' כח, ט), ומביאה ללב שלם כו', שהוא העקר... אם כן הרי בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקיים מצוות וידעת כו', ולא גרע מלמוד ההלכות.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג')

למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא" ועל פי זה יתרץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפירוש מימרא זו דלעולם

יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ
 בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד... (עבודת זרה יט, ב),
 אָמַנְם לְפִי מָה שֶׁכָּתַב אֶתִּי שִׁפּוּר, דְּבַתְחִלַּת
 לְמוֹדוֹ שֶׁל אָדָם יִשְׁלַשׁ הַשְּׁלִישׁ בְּמִקְרָא
 מִמָּשׁ לְבַדּוֹ, דְּאָף עַל גַּב שְׁלֵתַלְמוּד צָרִיךְ
 זְמַן יוֹתֵר, מִכָּל מָקוֹם יֵשׁ לוֹ לְמַהֵר לְלַמֵּד
 הַמִּקְרָא בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר שֶׁהַגְּדִיל בְּחֻכְמָה יֵשׁ
 לוֹ לְקַיֵּם הַשְּׁלִישׁ בְּמִקְרָא בַּתּוֹרָה שֶׁבְּכָתַב
 עִם מָה שֶׁיִּלְמַד אַחֵר כֵּן מִפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 וְהַאֲגָדוֹת, שְׁזֵה נִכְלָל הַכֹּל בְּשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא
 כְּנִזְכּוֹר לְעֵיל. וְאַפְשָׁר דְּגַם לְמוֹד מְדַרְשׁ
 רַבָּה וְשָׂאֵר הַמְדַרְשִׁים הוּא בְּכֹלֵל הַשְּׁלִישׁ
 בְּמִקְרָא...

וְאֵף שְׁבִהֲלָכוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה מְבֹאֵר
 דְּמְדַרְשׁ תּוֹרָה שֶׁהוּא סִפְרָא וְסִפְרֵי
 וְכֵהֵאִי גִוּוֹנָא הֵן בְּכֹלֵל שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה,
 הֵינּוּ מִפְּנֵי שֶׁהֵן הֲלָכוֹת וְגוֹפֵי הַתּוֹרָה
 כְּמוֹ הַמִּשְׁנָה, מָה שֶׁאֵין כֵּן לְמוֹד

הַרְבוֹת שֶׁהֵן אַגְדוֹת שֶׁעַל הַמִּקְרָא וּמוֹסַר הַשֵּׁם
אֶפְשָׁר שָׂזָה נְכֹלָל בְּשִׁלִּישׁ בְּמִקְרָא...

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג' ואילוף)

ב. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניף כו' שמן תורק כו' על דרך המדרש הנ"ל שזוהו ענין לעולם ישלש אדם תלמודו שלישי במקרא שלישי במשנה ושליש בתלמוד (ההמשך נעתק להלן אות ט"ז)... הנה למוד הזהר וכתבי האריז"ל הוא בכלל שלישי במקרא... שהרי מדרש הזהר וכן מדרש רבה ושאר המדרשות הן פרוש המקרא, ופרש רש"י בפרק קמא דברכות (דף י"א ע"ב) שמדרש הוא קרוב למקרא כו', עיין שם. ואף שבהלכות תלמוד תורה מבאר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הן בכלל שלישי במשנה, הינו על כל פנים מפני שהן פרוש דיני וגופי התורה כמו המשנה ממש, אבל בלמוד סודות הזהר אין השגה אפלו

לגדולי החכמים רק ידיעת המציאות
 מההשתלשלות ולא השגת המהות כלל, והרי
 זה כעין למוד המקרא שהוא קורא בשמותיו
 של הקדוש ברוך הוא אף על פי שאינו משיג
 כלל עצמיות הגנוז בהן כנ"ל. וכעין זה הוא
 בלמוד הזהר ועץ חיים. ולכן הוא בכלל
 שלישי במקרא... ולכן גם זה נקרא לריח
 שמניך, שידיעת המציאות היא כמו ריח
 בעלמא לגבי השגת מהות חכמתו יתברך
 שבמשנה ותלמוד.

ג. ועל דרך שנתבאר באגרת הקדש קרוב
 לסופו שבלמוד סדר ההשתלשלות אף
 אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו
 כלמוד המצוות שמשיג ותופס המהות כו',
 אלא מצד שידיעת המציאות הוא גם כן מצוה
 רבה ונשאה ואדרבה עולה על כלנה כמו
 שנאמר וידעת היום דע את אלקי אביך כו'
 ומביאה ללב שלם. ועוד שגם הריח וידיעת

הַמְצִיאֹת הוּא הָאֲרָה מְבַחֵינָת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 כּו'. ... וְלָכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת ב' הַבְּחִינּוֹת לְרִיחַ
 שְׁמַנֵּיךְ כּו' וְשֶׁמֶן תּוֹרַק כּו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילוף)

הִנֵּה לְמוֹד הַזֹּהַר וְכַתְּבִי הָאֶרֶץ זְכוֹרֹנוּ
 לְבִרְכָה הוּא בְּכֻלֵּי שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא

הִנֵּה לְמוֹד הַזֹּהַר וְכַתְּבִי הָאֶרֶץ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה
 הוּא בְּכֻלֵּי שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... אָבֵל בְּלְמוֹד
 סוּדוֹת הַזֹּהַר אֵין הַשְּׂגָה אֶפְלוּ לְגְדוּלֵי הַחֲכָמִים
 רַק יְדִיעַת הַמְצִיאֹת מֵהַשְּׁתַלְשְׁלוֹת וְלֹא
 הַשְּׂגַת הַמַּהוּת כָּלֵל, וְהֵרִי זֶה כְּעֵין לְמוֹד
 הַמִּקְרָא שֶׁהוּא קוֹרָא בְּשִׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְשִׁיג כָּלֵל
 עֲצָמִיּוֹת הַגְּנוּז בְּהֵן כַּנִּזְכָּר לְעֵיל. וְכְעֵין זֶה הוּא
 בְּלְמוֹד הַזֹּהַר וְעֵץ חַיִּים. וְלָכֵן הוּא בְּכֻלֵּי
 שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... וְלָכֵן גַּם זֶה נִקְרָא לְרִיחַ
 שְׁמַנֵּיךְ, שֶׁיְדִיעַת הַמְצִיאֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ

בְּעֶלְמָא לְגַבֵּי הַשָּׁגַת מֵהוּת חֲכָמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ
שְׁבַמְשָׁנָה וְתִלְמוּד.

וְעַל דֶּרֶךְ שְׁנַתְבְּאָר בְּאַגְרַת הַקִּדּוּשׁ קָרוּב
לְסוּפוֹ, שְׁבַלְמוּד סֵדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אַף
אִם הַשִּׁיג הַמְצִיאוֹת, לֹא עָדִיף מֵצַד עֲצָמוֹ
כְּלַמּוּד הַמְצִאוֹת שֶׁמִּשִּׁיג וְתוֹפֵס הַמֵּהוּת כּו',
אֶלֶּא מֵצַד שִׁידִיעַת הַמְצִיאוֹת הוּא גַם כֵּן מְצוּהָ
רַבָּה וְנִשְׁאַה, וְאֲדַרְבֵּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו',
וּמְבִיאָה לְלֵב שָׁלֵם. וְעוֹד, שְׁגַם הָרִיחַ וַיִּדְעִיעַת
הַמְצִיאוֹת הוּא הָאָרֶה מְבַחֲינּוֹת פְּנִימִיּוֹת
הַתּוֹרָה כּו'... וְלָכֵן צָרִיף לֹמַר ב' הַבְּחִינּוֹת
לְרִיחַ שְׁמַנִּיף כּו' וְשִׁמְן תּוֹרָה כּו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילף)

כְּמוֹ שֶׁהַמֶּלֶח נוֹתֵן טַעַם בַּבָּשָׂר כֵּן לְמוּד
פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן טַעַם בְּנִגְלָה דְּתוֹרָה
(הַנִּקְרָא לָחֶם וּבָשָׂר)

וְהִנֵּה מְכַל זֶה יוֹבֵן בְּתוֹסֶפֶת בְּאוֹר עֲנִיָּן וְלֹא

תִּשְׁבִּית מֶלֶח כּו', שְׁלֵמוֹד הַפְּנִימִיּוֹת נִקְרָא
בְּשֵׁם מֶלֶח, שֶׁהַמֶּלֶח מִמִּתְקַת הַבָּשָׂר אֵף שְׂאִין
בּו טַעַם בְּעֵצְמוֹ כְּמוֹ הַבָּשָׂר, וְכֵן הַנְּגִלָּה
שְׁבִתוֹרָה נִמְשָׁל לָחֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (מִשְׁלִי
ט, ה) לְכוּ לֶחֱמוּ בְּלַחְמִי, וְגַם לְבָשָׂר, כְּמוֹ
שְׁכַתְּבִתִּי בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק "זֹאת הַפַּעַם
עֵצִים מִעֵצְמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי", דְּקֵאֵי עַל תּוֹרָה
שְׁבַעֲלָפָה.

וְכֵן בְּגִמְרָא בְּבֵא בִּתְרָא (דף כ"ב) אָמְרוּ,
אֲכָלוּ בִּישְׂרָא שְׁמִינָא בִּי רַבָּא. וְהֵינּוּ
כְּמוֹ הַלָּחֶם וְהַבָּשָׂר יֵשׁ בָּהֶן טַעַם, וּמִמָּשׁ
כֵּן בְּלִמּוֹד הַנְּגִלָּה שְׁבִתוֹרָה יֵשׁ בָּהּ הַשְּׂגִת
הַמְּהוּת מִמָּשׁ, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּלִמּוֹד
הַפְּנִימִיּוֹת שְׂאִין בְּזֵה רַק יִדְעֵת הַמְּצִיאוֹת
וְלֹא הַשְּׂגִת הַמְּהוּת, וְהַמְּהוּת נִסְתָּר וְנִעְלָם
וְאֵינּוּ מִשְׁג כָּלֵל לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת טַעַם
מִמָּשׁ כְּמוֹ הַנְּגִלָּה, עַד לְעֵתִיד לָבוֹא
שְׂיִתְגַּלֶּה פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

וְלִכֵּן נִמְשָׁל לְמַלַּח, לֹאמַר שְׁעַם הַיּוֹת שְׁאִין בּוֹ
טַעַם, עִם כָּל זֶה הוּא דִּיקָא הַנוֹתֵן טַעַם

בְּהַבְשָׁר. (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ
[סודות התורה], לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל
יְרֵאת חַטָּא

זֶה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה בְּאֲבוֹת
דְּרַבֵּי נֶתָן (סוף פֶּרֶק כ"ט) וְכֵן הוּא גַם כֵּן
בְּבָרְכוֹת כָּל מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ וְאִין בְּיָדוֹ
הֶלְכוֹת לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, כָּל מִי שֵׁישׁ
בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ לֹא טַעַם טַעַם
שֶׁל יְרֵאת חַטָּא, פִּירוּשׁ: שֶׁהֶלְכוֹת נִקְרָא טַעַם
שֶׁל חֲכָמָה לְפִי שְׂבִהֵן וְעַל יָדֵן מְשַׁג הַמַּהוּת
חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּתְלַבְּשָׁה בְּהֶלְכָה זוֹ, מֵה
שְׁאִין כֵּן בְּלִמּוּד הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא מְדַרְשׁ אִין
מְשַׁג הַמַּהוּת מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן נִקְרָא שֶׁלֹּא טַעַם
טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, פִּירוּשׁ: הַמַּהוּת מִמֶּשׁ. וְעַם

כָּל זֶה מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאֵין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ
 לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל יְרֵאת חֲטָא, כִּי אֵף שֶׁבְּלִמּוּד
 הַמְדַרְשׁ אֵין מְשַׁג רַק הָאָרָה, מִכָּל מָקוֹם זו
 הֵאָרָה מְבִיאָה לְיַדֵי יְרֵאת חֲטָא... וְעוֹד, כִּי
 אֵף שֶׁזֶהוּ רַק הָאָרָה, הִנֵּה הִיא הָאָרָה מִבְּחִינּוֹת
 הַפְּנִימִיּוֹת, כִּי אוֹרֵיתָא סְתִים וְגַלְיָא.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

**עַל יְדֵי שִׁירֵאת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי
 זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם**

וְזֶהוּ גַם כֵּן עֲנִין מֵאִמֵּר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם
 לְבִרְכָה פָּרַק ב' דְּשִׁבַּת (דף ל"א סוף עמוד
 א'), קִבְעַת עֲתִים לְתוֹרָה כּו', פְּלִפְלֵת בְּחֲכָמָה
 כּו', וְאִפְלוּ הָכִי אֵי יְרֵאת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ
 אֵין, אֵי לֹא לֹא, מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁאֵמֵר לְשְׁלוּחוֹ:
 הַעֲלֵה לִי כּוֹר חֲטִין לְעֲלִיָּה, הֲלֵךְ וְהַעֲלֵה לוֹ,
 אֵמֵר לִיָּה, עֲרִבַת לִי בְּהֵן קֵב חֲמִטִין, אֵמֵר לִיָּה
 לֹאוֹ, אֵמֵר לִיָּה מוֹטֵב שְׁלֹא הַעֲלִיתָהּ. וְהַעֲנִין,

כִּי חָטָה הוּא כ"ב אֲתוּוֹן דְּאוּרִיתָא. וְקָב
 חֲטָמִין פֶּרֶשׁ רֶשׁ"י אֶרֶץ מְלַחָה, וְהוּא עֲנִין וְלֹא
 תִשְׁבִּית מְלַח כו'. וְזֵהוּ שְׁנֹזְכַר עֲרֵבְתָ לִי בְּהֵן
 קָב חֲמָטִין, דְּתִבַּת לִי מִיְתָר, אֶלָּא דְרָצָה לֹמַר
 שְׁעַל יְדֵי שְׂרָאָת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ אֲזִי הַתּוֹרָה
 וְהַחֲטִים הֵם לִי, וְנִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם... מַה
 שְׂאִין כֵּן תּוֹרָה בְּלֹא יִרְאָה כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א')

מַעֲלַת עֲנִין "לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ" [לְמוֹד
 פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה] עַל "שְׁמֵן תּוֹרַק" [לְמוֹד
 נִגְלָה דְּתּוֹרָה]

א. עוֹד יֵשׁ לֹמַר בְּפִרוּשׁ לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ כו'
 וְשְׁמֵן תּוֹרַק כו'... הֵנָּה בְּלְמוֹד הַמְצוּוֹת
 מִשְׁנָה וְתִלְמוֹד מִשִּׁיג וְתוֹפֵס הַמַּהוּת חֲכָמְתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ מֵאַחַר שְׁנַת־לְבָשָׁה בְּדַבְרִים גְּשָׁמִיִּים
 שֶׁהֵן רְצוֹנוֹ וְחֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, וְזֵהוּ עֲנִין
 שְׁמֵן תּוֹרַק כו', מַה שְׂאִין כֵּן בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

שַׁבְּתַנִּיךָ שְׂאִינוֹ מְשֹׁגַג כָּלֵל חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ
הַמְּלַבֶּשֶׁת בְּתַבּוֹת וְיִצְרוּפֵי אוֹתֵיּוֹת, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב
בְּזוֹהַר בְּהַעֲלֹתְךָ (דף קנ"ב ע"א) שֶׁפִּשְׁטֵיּוֹת
הַמּוֹבְנִין מִן הַסְּפוּר מֵעֲשִׂיּוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה נִקְרָא
לְבוֹשָׁא דְאוּרֵיָתָא, וּבְאֵר הָרַמְ"ז שֵׁם, כְּמוֹ
עַל דְּרָךְ מְשָׁל פְּסוּק וְאֵלֶּה כּוֹי בְּאֶרְץ אֲדוּם
כוֹי, שְׂוֹדָאֵי מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה כְּךָ הִיָּה וְאִין
יּוֹצֵא מִדֵּי פְּשׁוּטוֹ, אֲבָל אִין כּוֹיִן כּוֹיִן ה' בּוֹ
בְּעֵצִים אֲבָל בָּהּ נִגְנְזוּ סוּדוֹת עוֹלָם הַתְּהוֹ
כוֹי, עֵינִין שֵׁם וּבְזוֹהַר שֵׁם (דף קמ"ט ע"ב)
שֶׁהָאֵרִיךְ בְּזוֹהַר.

ב. וּבַפְּרִדִּים (שְׁעַר כ"ז פָּרָק א') הָאֵרִיךְ בְּבֵאוֹר
מֵאֲמַר הַזּוֹהַר הַנִּלְל, וְכָתַב וְזוֹהַר לְשׁוֹנוֹ: אֲבָל
כַּאֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בַּתּוֹרָה, צָרִיךְ
שְׁיִהְיֶה כּוֹיִן שֶׁהוּא לּוֹמֵד הָעֵנִין הַהוּא בְּמָה
שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֹקִיִּים שֶׁנֶּעְלָה מִמֶּנּוּ עֵצִים
פְּנִימִיּוֹתָם וְכוֹי, וְעַם הַיּוֹת שֶׁהוּא לֹא יִשְׁכִּיל
בָּהּ כִּי אִם פִּשְׁטֵיּוֹת הַסְּפוּר, וְאִין צָרִיךְ לּוֹמַר

זֶה אֵלֶּא אֲפִילוּ מִי שֶׁלֹּא יִבִּין כָּלֵל כּו', גַּם לוֹ
יֵשׁ שָׂכָר טוֹב, עכ"ל.

ג. וְלִכֵּן הָאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּפְשָׁטֵיּוֹת הַסְּפֹר
נִקְרָא רֵיחַ שְׁמָנֶיךָ, כִּי עִם הָיִוֹת שְׂאִינוֹ
מוֹבֵן וּמְשֻׁג כָּלֵל פְּנִימִיּוֹת חֲכָמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ
הַגְּנוּזָה וּמְלַבֶּשֶׁת בְּסֹפֹר מַעֲשֵׂה וְאוֹתִיּוֹת
הָהֵם... עִם כָּל זֶה הָאוֹתִיּוֹת וּפְשָׁטֵיּוֹת הַסְּפֹר
הֵן הֵן רֵיחַ שְׁמָנֶיךָ, שְׂבָהֶם וְעַל יָדָם מִמְּשִׁיךְ
הַקּוֹרָא בַּמִּקְרָא רֵיחַ וְהֶאֱרָה מִבְּחִינַת שְׁמֹן
מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְכִמוֹ עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל שְׁמֵרֵיחִים
רֵיחַ הַטּוֹב אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ טוֹעֵם אוֹתוֹ בְּפִיו
כָּלֵל וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ כּו'.
וְאִדְרָבָה הָרֵיחַ הַזֶּה נִמְשָׁךְ מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן
בְּיוֹתֵר, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁמֹן הַמֵּרִיחַ שֶׁלְּמַעְלָה
מִבְּחִינַת שְׁמֹן סֵתֶם, חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה כּו', וְלִפִּי
שֶׁהוּא גְבוּהָ יוֹתֵר בְּמַעְלָה לֹא יָכוֹל לָבוֹא
בְּהַתְגַּלוֹת בְּבְחִינַת קְרוֹב בְּבְחִינַת טַעַם כְּעַנִּין
שְׁמֹן תּוֹרֵק כּו', אֵלֶּא בְּבְחִינַת רֵיחַ לְבַד כּו'...

וְאֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ גַּם כֵּן מֵעַלָּה יִתְרָה וְעֲצוּמָה
 בְּבַחֲיִנַת שְׁמֵן תּוֹרֵק שֶׁהוּא הַמְּשַׁכֵּת עֲצָמִיּוֹת
 חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה וְלֹא רִיחַ וְהָאָרֶה לְבַד כּו',
 וּשְׁנִיָּהֶם כְּאַחַד טוֹבִים.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' טור ג')

הזהר סגלה אף שאינו מבין

וּבְנִדּוֹן שְׂאָר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֶה הָאָפֶן: מִי
 שֶׁהוּא בֵּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רֹב לְמוֹדוֹ
 בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ אֵף שְׁאִינוּ מִבִּין, כִּי מָה אֲכַפֵּת
 לִי שְׁאִינוּ מִבִּין אֲפֹלוֹ הֵכִי הוּא סִגְלָה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

בשבת ילמד כל היום זהר

יְלַמֵּד בְּכָל יוֹם זֶהר מְעַט, וּבְשַׁבַּת כָּל הַיּוֹם
 זֶהר.

(מאמרי אדמו"ר הזקן פְּרִשְׁת תַּצֵּא דף תתל"א)

מִי שֶׁהוּא בֵּעַל עֵסֶק גָּדוֹל, יִהְיֶה רֹב לְמוֹדוֹ
 בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ, עֵת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד

סְפָרֵי מוֹסֵר, וּבְפָרֵט בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּמֵאמָר קַן
צְפוּר.
(אדמו"ר הַזְקֵן - בְּעַל הַתְּנַיָא)

עַל יְדֵי טְעִימַת יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, פְּנִימִיּוֹת
הַתּוֹרָה, מֵתְעוֹרֵר הָאָדָם בְּאַהֲבָה נִפְלְאָה
שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת וְהַהֲשָׁגָה

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא בְּחִינַת מְשֻׁקָה
הַמְשַׁכֶּרֶת, כְּמוֹ יַיִן לְאַחַר שְׁנֹכְנֵס
בְּמַעְיֹו יֵצֵא מֵהַעֲלָמוֹ וּמִתְגַּלֶּה וְאֵז מְשַׁכֵּר
וּמְבַלְבֵּל הַדַּעַת וְהַהֲשָׁגָה מִפְּנֵי שֶׁהִיא בּוֹ כַּח
שְׁלִמְעָלָה מִן הַשֶּׁכֶל בְּהַעֲלִים, וְעַתָּה יֵצֵא
וְנִתְגַּלֶּה, כְּמוֹ כֵּן בְּרִזִּין דְּאוֹרֵי תָא שֶׁהוּא מֵה
שְׁלֵא נִתְלַבְּשָׁה בְּמִצּוֹה אֶלָּא הֵן סְפוּר גְּדֻלַּת
אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה עַד אֵין קַן
וּלְמַטָּה עַד אֵין תְּכֵלִית וְכוּ' לְהַשְׁכִּיל וּלְהַשִּׁיג
סְדֵר כָּל הַהֲשַׁתְּלֻשׁוֹת וּלְסַפֵּר בְּשַׁעוֹר קוּמַת
עֲצָמוֹת הַמְּאֻצִּיל וְהַנְּאֻצִּים, כְּמוֹ כָּל מֵאמָרֵי
הָאֲדָרָא רַבָּה וְאֲדָרָא זוּטָא שֶׁהוּא בְּחִינַת

אֶהְבֶּה רַבָּה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת וְכוּ' וְרִזִּין
דְּאוּרִיתָא שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַהַשְׁגָּה בְּהַעֲלִים גְּדוּל,
וְכַשְׁטוּעִמִּים וּמַשִּׁיגִים יִתְבַּלְבַּל דַּעְתּוֹ, כְּלוּמַר
שְׁנוּלֵד לוֹ מִחֲמַת הַהִתְבּוֹנְנוֹת בָּהֶם אֶהְבֶּה
נִפְלְאָה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת וְהַהַשְׁגָּה וְכוּ'.

(ספר מאמרי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) תקס"ג חלק ב', ד"ה וְהַשְׁתִּיחַ כְּדַת)

וְכַמוֹ שְׁשִׁמְעֵנוּ בְּפִרוּשׁ מִפִּי אֲדַמוּ"ר הַזֶּקֶן
(בְּעַל הַתְּנִיָּא) בְּלִיאֲזַנִּי, שֵׁישׁ בְּחִינַת
טְמֵטוּם הַמַּחֲ וְכוּ', וְלִזְהָ מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי
הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ אֶף דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד ס"ד)

לְהַנְצִיל מִמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת בְּעֵת הַתְּפִלָּה

שְׁמַעְתִּי מִמְּהָרָם הַלְוֵי יִפָּה שְׁאָמַר בְּשֵׁם
אֲדַמוּ"ר הַזֶּקֶן (בְּעַל הַתְּנִיָּא) נִשְׁמָתוֹ
בְּגַנְזֵי מְרוּמִים: סְגֻלָּה לְמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת בְּעֵת
הַתְּפִלָּה הוּא ג' דְּרָכִים וְכוּ', וְכֵן סֵפֶר הַזֶּהָר
הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְּלֹא יָדַע מֵאֵי

קָאָמַר, וְלִכֵּן כִּיּוֹן שְׁגִי דְדְבָרִים אֵלּוּ אֵינָם
צְרִיכִים כְּוֹנָה, לִכֵּן מוֹעִילִים לְטַהַר הַמַּחֲשָׁבָה
מִמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"ר חב"ד, עמ' תכ"ו)

סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו
בזהר הקדוש

בְּנִדּוֹן שְׂאָר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֶה הָאֶפֶן, מִי שֶׁהוּא
בְּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוּדוֹ בְּזֶהר
הַקְּדוֹשׁ, אֵף כְּשֶׁאֵינּוּ מִבֵּין, כִּי מָה אַכְפֵּת לִי
שֶׁאֵינּוּ מִבֵּין, אֲפֹלוּ הֵכִי הוּא סִגְלָה.

(מאמרי אדמו"ר הַזְקֵן הַקְּצָרִים דף תקע"א)

עֲנִין לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁאֲרִיכוּ בְּזֶהר
וְתִקּוּנִים וּבְעֵץ חַיִּים בְּחִיּוּב לְמוּד זֶה,
וְכִמוּ שֶׁכָּתַב בַּסֵּפֶר רֵאשִׁית חֲכָמָה בְּהַקְדָּמָה
וּבְשֵׁל"ה בְּמַסְכַּת שְׁבוּעוֹת שְׁלוֹ בַּפָּרָק נֵר
מְצוּהָ הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת לְמוּד זֶה... וְהִנֵּה
בְּכֹלֵל מְקַרָּא הוּא גַם כֵּן לְמוּד פְּנִימִית הַתּוֹרָה

שְׁהִי מְדַרְשׁ הַזֹּהַר הוּא עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה.

(לקוטי תורה פְּרִשְׁת וּיְקָרָא דָף ה:)

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה דְבָרִים יֵם לְהִסִּיר כָּל הַמוֹנְעִים
בְּתַפְלָה וְכוּ', וְהֵג' הוּא עֵסֶק וְלִמּוּד
דְּבָרֵי מוֹסֵר הַנְּמַצָּאִים בַּזֹּהַר מְלִשׁוֹן הָאָרֶה,
שְׁמַאִיר בְּמָקוֹם הַחֲשׂוֹךְ שֶׁהוּא חֲכָמַת אִמַּת.

(לקוטי תורה פְּרִשְׁת תבוא)

לִמּוּד בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ יִמְסִיר טְמֵטוֹם הַלֵּב.

(מֵאָה שְׁעָרִים לְבַעַל הַתְּנַיָּא)

לְקַט מְשִׁיחוֹת הַרְבֵּי מְלִיּוּבְאוּיִטְשׁ זצ"ל

לִמּוּד הַזֹּהַר מְרוֹמֵם אֶת הַנֶּפֶשׁ - לִמּוּד

הַמְּדַרְשׁ מְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב - וְאִמְרַת תְּהִלִּים

בְּבִכֵי וּדְמָעוֹת "שׁוֹטְפֵת אֶת הַכְּלִי"

ט"ו טֵבֵת - הַסִּכַּת וְשִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל! הָעֵת הַזֹּאת

הִיא מוֹעֵד הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ

וְהִיסוּרִים הַבָּאִים עָלֵינוּ הֵם חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ. אֵין
יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין אֶלָּא בְּתִשׁוּבָה. אַל תִּתְאֲמִינוּ
לְנִבְיָאֵי הַשֶּׁקֶר הַמְּבִטִיחִים לָכֶם יְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת... זְכֹרוּ דְּבַר הַשֵּׁם (יְרַמְיָהוּ יז, ה) "אָמַר
הַשֵּׁם אָרוּר הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר
זָרְעוֹ וּמִן הַשֵּׁם יִסּוּר לְבוֹ". שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד
הַשֵּׁם אֱלֹקֶיךָ וְהִכֵּן עֲצֻמְךָ וּבְנֵי בֵיתְךָ לְקַבֵּל פְּנֵי
מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ. הֵבֵא בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ.

ט"ז טבת - הרבי "צמח צדק" אמר פעם
בִּיחִידוּת: לְמוֹד הַזֶּהר מְרוֹמָם אֶת
הַנֶּפֶשׁ, לְמוֹד הַמְּדַרְשׁ מְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב,
וְאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּבִכֵי וּדְמָעוֹת "שׁוֹטְפֵת אֶת
הַכְּלִי".

(ספר חגי ומועדי ישראל שע"ר. ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות לנער כרף ד' תשכ"ו - תשכ"ח)

בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהר

הוֹרְאוֹתָיו הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל כְּבוֹד קְדוּשַׁת
אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) (זְכוֹר צְדִיק

לְבָרְכָהּ) בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֹּהַר
וְכוּ', מוֹכִיחִים לְמַעַלָּה מִכָּל צֶל שֶׁל סֶפֶק, עַל
גְּדֹל הַשָּׁעָה בָּהּ אָנוּ נִמְצָאִים, וְלָכֵן דּוֹקָא
בְּרַגְעִים גְּדוּלִים אֵלּוּ מְטַלֵּת הַחֻבָּה שֶׁל כְּלָנוּ,
לֹא יוֹצֵא מֵהַכֶּלֶל, לְהַתְגַּיֵּס בְּמַרְץ לְמַבְצְעֵי
הַקְדוּשִׁים שֶׁל כְּבוֹד קְדוּשַׁת אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א)
(זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָהּ), וּבְמִיחָד בְּכָל הַקְּשׁוֹר
לְמַבְצֵעַ "וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים". מְבַצֵּעַ
זֶה חַיֵּב לְהִיּוֹת חָקוּק בְּמַחֲנוּ וּבְלְבוֹתֵינוּ,
עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בִּימָמָה, וְעַל כָּל אֶחָד
וְאַחַת מֵאַתְנֹו, לָתֵת לְעֲצָמוֹ דִּין וְחֶשְׁבוֹן, יוֹם
יוֹם, שָׁעָה שָׁעָה, מֵהַ נַעֲשֶׂה וּמֵהַ יָכוֹל
לְהַעֲשׂוֹת בְּעַנְיָן זֶה.

(עלון כפר חב"ד תש"מ - תשמ"א, דבר המערכת)

הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זְעֵמְבֵּא זְכוֹר צַדִּיק לְבָרְכָהּ:

גַּם בְּלִי הַבְּנָה מְקַיֵּם מִצְוֹת לְמוֹד

וְרֵאִיתִי בְּהַסְכָּמַת הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זְעֵמְבֵּא

זְכוֹר צַדִּיק לְבָרְכָהּ עַל הַסֵּפֶר יִלְקוּט

לח | כ"ק אדמו"ר הזקן הרב בעל התניא זוהר חב"ד

נחמני, וזה לשונו: "ראיתי חדוש בדברי רבינו הרב מלאדי זכר צדיק לברכה בלקוטי תורה ויקרא, שכתב דגם לדעת המגן אברהם בארח חיים, דאם אינו מבין למודו אינו מקיים בזה מצות תלמוד תורה, באגדה אינו כן, דשם גם בלי הבנה מקיים מצות למוד", יעין שם.

מִרְנָא וְרַבְנָא הוּד כ"ק אַדְמו"ר הַזְקֵן הַרְבַּב בַּעַל הַתְּנִיָּא

ספר תורה אור פְּרֻשֵׁת חַיִּי שָׁרָה דף ט"ז עמוד ב'

עֵקֶר הַדְּבָר הֵם תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים

וְעַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין עֲנִיָּן אֲהָבָה וְיִרְאָה שְׁהֵם
רַק גִּדְפִין לְבַד לְהַגְבִּיָּה עֵקֶר הַדְּבָר
שְׁהֵם תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְלְהַבִּין מֵהוּת

הָאֱהָבָה מָה הִיא. הִנֵּה בְקָרִיאַת שְׁמַע צָרִיף
שְׁיִמְלִיכוּהוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע רוּחוֹת
הָעוֹלָם. פִּרוּשׁ דְּכִתִּיב "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ"
וְתִרְגּוּמוֹ זִיו יִקְרִיֶה שֶׁהוּא רַק זִיו וְהִתְפַּשְׁטוֹת
וְהָאָרֶה בְּלִבָּד הַמְתַּלְבֶּשֶׁת תּוֹךְ כָּל עֲלָמִין,
וְכִתִּיב אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא
בְּבַחֲיִנַת עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹת שְׁאִינוֹ נִתְפָּס תּוֹךְ
מִדָּה וּגְבוּל. וְהָעֲנִין שְׁשֵׁנִיָּהֶם אִמֶת כּו'. כַּמְשָׁל
בְּטוֹל זִיו הַשְּׁמַשׁ בְּמִקּוֹר הַשְּׁמַשׁ עֲצָמָה כִּידוּעַ
שְׁבָאִמֶת עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹת מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ. אֵךְ
מֵה שֶׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט תּוֹךְ כָּלִי וּגְבוּל הוּא בְּטִיל
וְנִכְלָל בְּמַהוּתוֹ וְעֲצָמוֹתוֹ אֱלֻקוֹת כּו'.

יִתְעוֹרֵר בְּלִב תְּשׁוּקָה וְלֹא יִפְרֹד כָּלֵל

וְהִנֵּה כְּשִׁיתְּבוֹנֵן אָדָם הֵיטֵב בְּזֶה בְּפִסּוּקֵי
דְּזִמְרָה וּבְקָרִיאַת שְׁמַע, אֵיךְ שְׁבָאִמֶת
הוּא כֵּן שֶׁהָעוֹלָמוֹת בְּטִלִּים בְּמִקּוֹר חִיוֹתָם רַק
מִפְּנֵי שֶׁהָאָדָם הוּא בְּכָלִי גִשְׁמֵי הַגּוֹף שֶׁהוּא

מִשְׁכָּא דְחַוְיָא שְׁמַתְגַּדֵּל וּמְתַרְבֵּה מִגְּשָׁמִיּוֹת
הַמְּסַתִּיר וּמַעֲלִים שְׁלֵא יוֹכֵל לְרֹאוֹת בְּעֵינַי
רְאִיָּה חוֹשִׁית אֲזִי יִתְעוֹרֵר בְּלֵב תְּשׁוּקָה שְׁיִהְיֶה
קְשׁוֹר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת זֶה כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרֹד מִמֶּשׁ
כָּלֵל. וְזֶהוּ קְבֵלַת מַלְכוּת שָׁמַיִם בַּפְּסוּק רֵאשׁוֹן
וְאֶהְבֶּתָּ שְׁיִהְיֶה הַיְי"ה אֶלְקִיךָ שְׁיִהְיֶה תָּמִיד
קְשׁוֹר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת זֶה בְּטוֹל הָעוֹלָמוֹת לְהַמְּחִיָּה
וּמֵהוּנָה אוֹתָם.

בְּעֶסְקוֹ בַּתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִוּד אֲמַתֵּי עִם
הַתּוֹרָה וְאוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֹּלֵא
חַד מִמֶּשׁ

רַק מִפְּנֵי הַיּוֹת כִּי גוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי לֹא יוֹכֵל לְקַבֵּל
בְּטוֹל אֲמַתֵּי הַנְּזָכָר לְעִיל יְגַמֵּר בְּדַעְתּוֹ
בְּקִרְיַאת שְׁמַע עֲנִיָּן לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּאָמְרוֹ
וּדְבַרְתָּ בָּם. דְּהֵיִינוּ שְׁנַפְּשׁוּ הָאֱלֹקִית בְּעֶסְקוֹ
בַּתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִוּד אֲמַתֵּי עִם הַתּוֹרָה
וְאוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֹּלֵא חַד מִמֶּשׁ

כִּי אֲוִיִּיתָא מִחֲכָמָה עֲלָאָה נִפְקַת וְנִתְלַבְּשָׁה
בְּעַנְיֵי זֶה הָעוֹלָם וְכִשְׁאָדָם מִלְּבִישׁ נִפְשׁוֹ
הָאֱלֹקִית בְּעַנְיֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם
אֲזִי גַם שָׂרֵשׁ נִפְשׁוֹ לְמַעְלָה מִתְלַבֵּשׁ גַּם כֵּן
בַּתּוֹרָה שְׁלִמְעָלָה עַד רוּם הַמַּעְלוֹת וְנַעֲשֶׂה שָׁם
יַחְוֹד גָּמוּר.

**יְשִׁיב אֶל לְבוֹ שְׁהַשֵּׁם הוּא הַמוֹצִיא אוֹתוֹ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם**

וְזֶהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב וְשׁוֹנֶה כְּנֶגְדּוֹ
כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ ה' צִלְךָ פִּרוּשׁ כְּמוֹ צֶל. וְהִנֵּה
כְּתִיב אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. פִּרוּשׁ שְׁלֵא יֵאמֶר הָאָדָם בְּדַרְךָ
שְׁפִלוֹת הָאֵיךְ יִגִּיעַ לְמִדְרַגַּת הַיַּחְוֹד בַּתּוֹרָה
וְתִפְלָה מֵאַחַר שֶׁהוּא עֲדִין אֵינוֹ סוּר מֵרַע גָּמוּר
כו', וְהוּא עֲדִין בְּשִׁלְמוֹת אֶצְלוֹ. זֹאת יְשִׁיב אֶל
לְבוֹ שְׁהַשֵּׁם הוּא הַמוֹצִיא אוֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
פִּרוּשׁ שֶׁהוּא מְבַדִּיל וּמְפָרֵשׁ בְּנִפְשׁוֹ הַטּוֹב מִן

הַרַע הַנֶּפֶשׁ אֱלֻקִית מִנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית כְּשֶׁהוּא
עֵדִין לֹא עָשָׂה רַע בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ. וְאֶפִּילוּ רָשָׁע
גָּמוּר הוּא מִמְּשִׁיךְ בְּנִפְשׁוֹ הָאֱלֻקִית בְּעֶסְקוֹ
בַּתּוֹרָה רַק שָׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֻקִים
מֶה לָּךְ לְסִפְרֵי חֻקֵי. פִּרוּשׁ שְׂאִין תּוֹעֵלֶת לְנִפְשׁוֹ
הָאֱלֻקִית מִפְּנֵי שָׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר וַתִּשְׁלַךְ דְּבָרֵי
אֲחֵרֶיךָ שְׁלֹא יוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּתוֹךְ פְּנִימִיוֹתוֹ
וְדֵי לִמְבִין.

מֶרְנָא וְרַבְּנָא הוּד כ"ק אֲדַמּו"ר הָאֲמָצְעִי נ"ע מְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ

בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ אֲמָרֵי בִּינָה

נוֹדַע לְכָל בְּאֵי שְׁעָרֵי אוֹר תּוֹרַת אֱמֶת

הַיּוֹת נוֹדַע לְכָל בְּאֵי שְׁעָרֵי אוֹר תּוֹרַת אֱמֶת
שְׁהִיָּה יוֹצֵא מִפְּרֶשׁ מִפִּי קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן

כבוד אֲדוֹנַי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּכָל
דְּרֻשׁוֹתָיו מֵדֵי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ בְּכָל יְמֵי חַיִּים
חַיּוֹתוֹ בְּרַבִּים וּבִיחִידוֹת לִיחִידֵי סִגְלָה הַכֹּל הָיָה
לְקַבֵּעַ אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה שֶׁהוּא בְּחִינַת
עֲצָמוֹת אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּמַח וְלֵב כָּל
אֶחָד כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל שְׂאֵת בְּכָל חֵד לְפוּם שְׁעוֹרָא
דִּילִיָּה בְּפָנִים מְסֻבִּירוֹת וּמְאִירוֹת בְּנֶפֶשׁ הַשׁוֹמֵעַ
וּמְקַבֵּל. וְיִסּוּדוֹת דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ הֵמָּה כְּתוּבִים
נִמְצְאוּ בְּרַב דְּבָרָיו הַכֹּל עַל עֲנִיָּן יְחוּד אֱלֻקוֹת
הָאֲמֵתִי בְּבְחִינַת יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה
שֶׁהוּא ב' שְׁמוֹת דִּהְוִי"ה וְאֱלֻקִּים כְּמוֹ שְׁכַתוּב
וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי הָוִי"ה הוּא
הָאֱלֻקִּים וְכֵן אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם הוּא
הָאֱלֻקִּים וְכֵהָאֵי גִוּוֹנָא רַבִּים בְּכְתוּבִים.

כָּלֵלָא דְכָל אוֹרִיתָא שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פֶּה
יְסוּד כָּל הַמְצוּוֹת

וְאָמְרוּ בַּזוהר תְּרוּמָה דְדָא כָּלֵלָא דְכָל אוֹרִיתָא
שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פֶּה יְסוּד כָּל הַמְצוּוֹת

שֶׁהֵן רַק יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ
שֶׁהוּא ב' שְׁמוֹת דֵּהוּי"ה וְאַלְקִים כִּידוּעַ וְהוּא
הַנִּקְרָא בְּזֵהר סוּבב כָּל עֲלָמִין וּמְמַלֵּא כָּל
עֲלָמִין וְהֵינוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁנִּקְרָא יְחִוּדָא עֲלָאָה
וְיְחִוּדָא תַּתָּאָה.

לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וּבִתְמִים

כִּידוּעַ לְכֹל יוֹדְעִים וּמְבִינִים יְשָׁנִים גַּם
חֲדָשִׁים אֲשֶׁר טָעְמוֹ בְּנִפְשָׁם מְעַט
מְזַעִיר לְקַבֵּעַ בְּמַחֵם וְלִבָּם אַחַדוֹת הַשֵּׁם
הַפְּשוּטָה וְיְחִוּדוֹ יִתְבָּרַךְ לְקָרֵב אֶל הַשֹּׁכֵל
וְהֵלֵב בְּכַמָּה מִיָּנִי אֲפָנִים שׁוֹנִים אִישׁ אִישׁ לְפִי
הַכֹּנֵת לְכָבוֹ וּמַחוֹ לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וּבִתְמִים
וּבְרַגְלֵי לוֹת הִיגִיעָה וְהַעֲבוּדָה בְּמַחֵ וְלֵב שָׁלֵם
כָּל יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוּ כו'.

הַעֲקָר וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת

וְלִזְאֵת אֲמַרְתִּי לְנַפְשִׁי זֶה כַּמָּה שְׁמִצּוֹה וְחוּבָה
עָלַי לְלַקֵּט בְּאֲמָרִים מִתּוֹךְ וְתַמְצִית

דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרָכָה נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן
הַנְּאֻמִּים וְנִמְצָאִים בְּכַתְּבֵים עַל פְּסוּק שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל כּו'. וְהוֹסַפְתִּי בְּאוֹר דְּבָרִים מֵאֲשֶׁר
נִקְבְּע בְּמַחֵי וּלְבָבִי לְפִי עֲרָכִי הִדַּל וּמֵאֲשֶׁר
יִדְעָתִי תִשׁוּקֶת לֵב אֲנָשִׁים כְּעֲרָכִי בְּהִשְׁגַּת
הַדְּבָרִים עַל בּוֹרִיזֵן לְמִצָּא מְרִגּוּעַ לְנִפְשָׁם כָּל
הַיָּמִים וּבְפֶרֶט בְּעֵת הַכֶּשֶׁר וְעֵת לְכָל חֶפֶץ וְכו'.
כִּי שִׁיחָהּ מִן הַמוֹכֵן בְּמַח וְלֵב לְהַעֲמִיק דַּעַת
בְּיַחְוּדָא עֲלָאָה וְיַחְוּדָא תַתָּאָה דְּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אִישׁ כְּפִי
יְכַלְתּוּ, שְׁזָהוּ הָעֶקֶר וַיְסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
וַיְסוּד הָעֲבוּדָה שְׁבִילֵב וְגַם יְסוּד הָאֲמוּנָה
שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת וְכֵאֲשֶׁר יִדּוּעַ לְכָל טוּעִים
טַעֲם בְּדְבָרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ וְכו'.
מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, דְּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר
טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

וּלְזֵאת צוּיְתִי לְהַדְפִּיס בְּפִתְיַחַת הַכְּתָבִי תּוֹרָה

שֶׁל אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן זְכוֹרוֹנוֹ
לְבָרְכָה שְׁמֵצָאתִי בְּכַתּוּבִים אֲצִלִּי דְבָרִים
כְּהוֹיֵתָן מִמֶּשׁ עַל פֶּסוּק וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
כו' בְּעֵנִין הַדְּעַת וְהֶאֱמוּנָה לְמַעַן דַּעַת כָּל אִישׁ
פְּשוּטֵי הַדְּבָרִים בְּכֻלְלוֹת עֵנִין יְחוּדָא עֲלָאָה
וְיְחוּדָא תַּתָּאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת סוּבָב וּמְמִילָא כּו'
שֶׁעַל זֶה אֵיתָא בְּזוּהַר דְּכָל בַּר נֶשׁ דְּלֹא אֲשַׁתְּדֵל
לְמַנְדַּע לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָב לִיָּה דְּלֹא
אֲתַבְּרִי כּו' (בַּאוּר: מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, דְּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב
לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא).

וַיִּדְעָה זֹו בָּאָה בְּשֵׁתִי פָּנִים אֶחָד בְּהַכֶּרֶת
וַיִּדְעַת שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא כַח
פְּעֻלוֹתָיו יְתַבְּרֵךְ שְׁנִקְרָא מְמִילָא כָּל עֲלָמִין
וְהַשְּׁנִי בְּבְחִינַת עֲצָמוֹת אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא שְׁנִקְרָא סוּבָב כָּל עֲלָמִין שֶׁהוּא שֵׁם הוֹי"ה
שֵׁם הָעֶצֶם וְעַל זֶה אֵיתָא בְּפָרָשַׁת וְאֲתַחֲנֵן
וְזֹאת הַמִּצְוָה שֶׁהִיא מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

שְׁשִׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת לְפִי שֶׁהִיא מְצוּהָ
רֵאשׁוֹנָה שְׁנֶצְטוּוּ יִשְׂרָאֵל מִפִּי מֹשֶׁה עֲצָמוּ
אַחַר חֲזֵרַת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁקָּבְלוּ בְּהַר סִינַי
שֶׁשָּׁמְעוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה כּו'. וְכֹתִיב לְכַבּוּדִי
בְּרֵאתִיו כּו'.

עֵקֶר הַמְצוּהָ דְקָרִיאת שְׁמַע הוּא שְׁיָבוֹא כַּח הָאֱמוּנָה

וְאֵיתָא בְּזוּהַר בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לִיהּ וַיִּדְעָה
זוּ הִיא בְּאֲמַתַּת עֲצָמוּתוֹ יִתְבָּרַךְ אָף
עַל פִּי דְלִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בֵּיהּ כָּלֵל, לְעַתִּיד
לָבוֹא יִתְגַּלֶּה וְכִמוֹ שְׁכַתוּב וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה
אֶת הַשָּׁם מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו הָרִי זֶה בְּבַחֲיִנַת
בְּבַחֲיִנַת הָאֱמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן הַדְּעַת וּמִן
הָאֱמוּנָה נִמְשָׁךְ גַּם עַד הַשְּׂגַת הַשְּׁכָל וּמִדּוֹת
שְׁהָרִי אָמַר בְּפִרוּשׁ וְאֶהְבֶּתָּ אֶת הוֹי"ה הָרִי
יֻכַל לְהִתְפָּס שֵׁם הוֹי"ה בְּלֵב בְּשָׂר כּו' וְהִינּוּ
עַל יְדֵי כַּח מ"ה שְׁבַנְפֶּשׁ בְּבַחֲיִנַת הַבְּטוּל לְאִין

הָאֱלֹקִי שְׁמִשִּׁיג אֵיךְ שֶׁהוּא יְתַבְרֵךְ סוֹבֵב כָּל
עֲלָמִין וּמְבַדֵּל וּמְרוֹמֵם כּו'. וּמָה שְׁכָתוֹב וְזֹאת
הַמְצוּה שֶׁהִיא מְצוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהִיא
בְּבַחֲיִנַת הַדַּעַת שֶׁהָרִי אֵיִתָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
שְׁמַע לְשׁוֹן הַבְּנָה כּו' וּבִאֲמַת אֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיג בְּסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין כִּי אִם עַל יְדֵי
הָאֲמוּנָה שְׁלִמְעָלָה אַף הַדַּעַת, הָעֲנִיֵּן הוּא
דַּעֲקָר הַמְצוּה דְקְרִיאַת שְׁמַע הוּא שְׁיָבוֹא כַּח
הָאֲמוּנָה זֹו שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת לְיַדֵי גְלוּי
בְּדַעַת וְהַבְּנָה וְהוּא מָה שְׁכָתוֹב וְצַדִּיק
בְּאֲמוּנָתוֹ יַחֲיֶה שְׁתָּבוֹא הָאֲמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן
הַדַּעַת לְכָלֵל חַיּוֹת בְּנִפְּשׁ לְהַתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם
בְּהַשְׁגָּה וְדַעַת כּו'.

שֶׁהִיא מְצוּה הָרֵאשׁוֹנָה הַכּוֹלֶלֶת כָּל הַמְצוּוֹת
וְלִפִּי שְׁמִצּוּה זֹו דְקְרִיאַת שְׁמַע הִיא בְּבַחֲיִנַת
סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין שְׁאִין בִּיכָלֶת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָהּ כִּי אִם עַל יְדֵי מִשָּׁה שְׁאָמַר

לָהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאַף עַל פִּי שְׁשָׁאֵר הַמְצֻוֹת
נִאֶמְרוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה כָּמוֹ וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל אֲבָל מְצוּהַ זֶה הִרִי
מֹשֶׁה עֲצֻמוֹ אֲמָרָה וּמֹשֶׁה הוּא בְּחִינַת הַמְּמַצֵּעַ
לְהַמְשִׁיךְ אֹר אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה
שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת בְּדַעַת דְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּכָל
אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָם שְׁעוֹרָא דִּילִיָּה וְעַל כֵּן מְצוֹת
קָרִיאַת שָׁמַע לְמַעְלָה מִכָּל הַמְצֻוֹת שֶׁהִרִי
אִיתָא וְאִתָּה פֶּה עֵמֵד עֵמְדִי וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת
כָּל הַחֻקִּים כּו' וְשֵׁאת הַמְצוּהַ כּו' שֶׁהִיא מְצוּהַ
הָרֵאשׁוֹנָה הַכּוֹלְלָת כָּל הַמְצֻוֹת וּמָה שֶׁאֲמָרוּ
זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה בָּא חֲבִיקוּק וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת
שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה גַם זֶה אֲמַת אֲבָל אֵין הָאֲמוּנָה
בְּכָלֵל צוּי כִּי עֲצֻמִּית וְטַבְעִית הִיא יִרְשָׁה
מֵאַבוֹתֵינוּ, רַק שֶׁהִיא יְסוּד הַמַּעֲמִיד וּמְקַיֵּם כָּל
הַמְצֻוֹת וְכָמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשַׁעַר הָאֲמוּנָה אֲבָל
אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה הִיא מְצוֹת קָרִיאַת שָׁמַע בְּיַחְוֹד
אַלְקוֹת בְּיַחְוֹדָא עֲלָאָה וְיַחְוֹדָא תַּתָּאָה בְּחִינַת

גלוי האמונה כמו שיהיה לעתיד לבוא דכתיב
 ומלאה הארץ דעה במרגש החיות משם
 הוי"ה שהוא סובב כל עלמין (וזהו תכן הפונה
 במה שכתוב) כי הוי"ה הוא האלקים שגם
 הוי"ה דבחינת סובב יהיה בבחינת הדעת
 כמו שם אלקים שבא בדעת והפרה כו' וכך
 הוא המכון בכל דברי כתבי התורה ובפרט
 בדרוש דעל פסוק וידעת היום כו' ולא יטעו
 בו לומר שהאמונה בבחינת סובב למעלה מן
 הדעת לבוד שזה שנאמר ויאמינו בה' וכו'
 דאם כן מצות יחוד אלקים בקריאת שמע היא
 באמונה לבוד והיא הפוך גמור מן האמת אלא
 תכונה כנזכר לעיל ודי למבין.

ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש

ומעתה כל איש ישים אל לבו במעט זמן
 שיפנה מעסקיו לא יקטן בנפשו
 באמרו מצד שפלותו והפרתו בפחיתות ערכו

וְרַב טְרַדְתּוּ כּוֹ' מִי אֲנֹכִי שְׂאֲבוּא לְמַעְלוֹת
וּמְדַרְגּוֹת הַהִתְבוֹנְנוֹת הָעֵמְקוֹת מְכִלֵי מַחוּ
וְלָבוּ וְלָמָּה אֵלֶיךָ בְּגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי כּוֹ',
יִדַע נְאֻמָּנָה שְׂמַת־חַיִּב בְּנִפְשׁוֹ מִמָּשׁ וְכִמְעַט
קִשָּׁה פְּרִיקוֹת עַל מִצְוָה זֹו כְּעוֹבֵר עַל מִצְוֹת
עֲשֵׂה דִתְפִלִּין וְצִיצִית וְכֹה־אֵי גִּוּוֹנָא (כִּי קִרְקַפְתָּא
דְּלֹא מְנַח תְּפִלִּין נִקְרָא פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפּוֹ וְזֶה נִקְרָא
פּוֹשַׁע בְּנִשְׁמָתוֹ כּוֹ') כִּי צוּוִי זֶה דְּוִידְעָתָּ וְשָׁמַע
יִשְׂרָאֵל כּוֹ' הֵרִי כָּל חַיֵּי נִפְשׁוֹ הָאֱלֹקִית בְּאוֹר
תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְעִבּוּדָה שְׁבֵלֵב תְּלוּוִיז בְּזֶה.

אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֵר לְהַדִּיחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ
מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים

וְכָל אִישׁ כְּפִי עָרְכוּ גַם אִם אֵינוֹ רַק יוֹדַע סֵפֶר
צָרִיךְ לִיגַע עֲצָמוֹ בְּכָל יְכָלָתוֹ בִּיחּוּד
אֱלֹקוֹת דְּסוּבָב וּמְמַלֵּא הַוַּי"ה וְאֱלֹקִי"ם וְזֶה
כָּל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּיו לְהִיּוֹת אוֹר אַחַדוֹת
הַשֵּׁם מִמָּשׁ נִקְבַּע בְּמַחוּ וּלְבָבוּ וְכָל אֲשֶׁר

פּוֹרֵק עַל בְּזָה וּמִטְעָה עֲצָמוּ בְּדַמְיוֹנוֹת שְׂוֹא
וּמְדוּחִים כְּמוֹ בְּשִׁפְלוֹת שֶׁל שֶׁקֶר הַנִּזְכָּר לְעִיל
אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֶר לְהַדְיחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ
מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים שְׁלֵא יֵרָאֶה אוֹר הַשֵּׁם בְּמַחוֹ
וּלְבָבוֹ וְזֶהוּ סִבָּה וְשֶׁרֶשׁ לְכָל דֵּינִין קָשִׁין
הַנִּמְשָׁכִין עַל כָּל אִישׁ לְפִי דְרָכּוֹ וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב
כִּי לֹא עִם בִּינּוֹת הוּא כּוֹ' וּכְמוֹ שֶׁהוֹכִיחַ
הַנְּבִיא יִשְׂרָאֵל לֹא יֵדַע עִמִּי לֹא הִתְבוּנָן הוּי
גּוֹי חוֹטֵא וְכוּ'.

זֶהוּ גְדֹל עֲצָם הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרִנְסָה
וּכְתִיב (בְּפָרָשַׁת וַיִּלֶךְ) וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֵם וְהָיָה
לֶאֱכֹל וּמִצָּאָהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקִרְבִּי
מִצָּאוֹנֵי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה כּוֹ' שֶׁזֶּהוּ גְדֹל עֲצָם
הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרִנְסָה שֶׁבִּנְפֶשׁ יְבִיאוּ
לְחֶמֶם לָחֶם עֲנִי וְאֵין עֲנִי יוֹתֵר מֵעֲנִי בְּדַעַת
וְזֶהוּ וְהָיָה לֶאֱכֹל בְּרוּחָנִיּוֹת כְּמוֹ נְבִלַע יִשְׂרָאֵל

כו' וַיֹּאכְלוּ בְּכָל פֶּה וּמִצָּאֵהוּ רָעוֹת רַבּוֹת
וְצָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת מִצַּד תִּקְףֵהּ הַדִּינִין הַקְּשִׁין
וּמְקַטְרָגִים רַבִּים לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה לְעוֹרֵר
הַשְּׁנֵאָה בְּלֵב לְרֹדֶף עַד לְחֶרְמָה בְּרוֹחַנִיּוֹת כּו'
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם כּו' עַל עַמֶּךָ
יַעֲרִימוּ סוּד לָכוּ וְנִכְחֲדֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם
יִשְׂרָאֵל וְכו'. וְכָל זֶה עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקֶרְבִּי
אֱלֹהֵי מִמֶּשׁ שֶׁהוּא אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה
שֶׁיִקָּבַע וַיִּקְלֹט בְּתוֹךְ לֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹת יְחִוּד עֲלִיּוֹן דְּקָרִיאַת שְׁמַע
אִישׁ אִישׁ כָּפִי יִכְלָתוּ לְדַבְּקָה בְּהַשֵּׁם אֶחָד
בְּמַחוּ וְלִבּוֹ בְּכּוֹנֵה וְרַעוּתָא דְּלִבָּא דְּוִקָּא, אֱלִיו
דְּוִקָּא וְלֹא לְמַדּוּתֵיו.

יִשְׁמַע חָכֵם וַיּוֹסִיף דַּעַת וַתְּבוֹנָה לְמִצָּא

בִּיגִיעָתוֹ בַּזְהַר

וְכֹאֲשֶׁר יְשִׁים אֱלִיו לְבוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֱלִיו

וְאַסֶּף בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאֶחָד, אֲזִי רוּחַ

אֵייתִי רוּחַ וְאַמְשִׁיךָ רוּחַ כּוֹי' יִמְשִׁיךָ גְלוּי אֹר
עֲצָמוֹת אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ לְהָאִיר
בְּתוֹסֶפֶת אֹר חֲדָשׁ בְּח"י בְּרָכוֹת דְּשִׁמוּנָה
עֲשֶׂרָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל וַיִּבְקֶשׁ עַל
נַפְשׁוֹ בְּהִכְנָעָה וּמְרִירוֹת בְּבִקְשַׁת רַחֲמִים רַבִּים
גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּבִנְיַי חַיִּי וּמְזוֹנָי וְכָל דְּבַר הַנוֹגֵעַ
עַד הַנֶּפֶשׁ וְכוּ'. אָבֵל אִם לֹא יִשִּׁים אֱלֹיו לְבוּ
בְקִרְיַאת שְׁמַע לֹא יִפְעַל רְצוֹן הַשֵּׁם בַּתְּפִלָּה
בְּח"י בְּרָכוֹת כָּלֵל וְכָלֵל וְכוּ' וְכִמוֹ שְׂיֹבֵן מְכָל
אֲשֶׁר יִבְאֵר בַּפְּתִיחָה הַכוֹלֶלֶת תְּמַצִּית כָּל
הָעֲנִינִים שְׂבַחֲבוּר זֶה דְּשִׁמַּע יִשְׂרָאֵל שְׂכַתְּבִתִּי
לְכָל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ וַיִּשְׁתַּוְקֶק לְקָרֵב וּלְדַבֵּק נַפְשׁוֹ
בְּפִרְטִיּוֹת הַדְּבָרִים שְׂמַדְבָּרִים בִּיחֹוד אֱלֻקוֹת
בִּיחֹודָא עֲלָאָה וַיִּחֹודָא תַתָּאָה וַיִּשְׁמַע חֲכָם
וַיֹּסִיף דַּעַת וּתְבוּנָה לְמַצָּא בִּיגִיעָתוֹ בַּזְהַר
וְכַתְּבִי הָאֲרִיז"ל כָּל פְּרִטֵי הַכּוֹנוֹת וְאִם בְּאַמַּת
הַכָּל עוֹלָה אֶל מְקוֹם אֶחָד וְהוּא אַחַדוֹת
הַפְּשוּטָה דְּוִקָא וְלֹא לְעֵלוֹת בְּמַעְלוֹת וּמְדִרְגוֹת

כּוֹנוֹת וְשִׁמוֹת וְיַחְוּדִים הִנְהוּג בֵּין הַמְּקַבְּלִים
כִּי לֹא חָפֵץ הַשֵּׁם בְּאֵלֶּה כִּי אִם בְּכּוֹנֵה אַחַת
לְבַד לְקַשֵּׁר נַפְשׁוֹ אֶל אֲמִתּוֹת עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
דּוֹקָא וְעַל זֶה אָמַר כִּי הָאֱלֹקִים עָשָׂה אֶת
הָאָדָם יֵשֶׁר וְהֵמָּה בְּקִשּׁוֹ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים וְכָל
לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ הַשֵּׁם יֵשׁ שְׁמַגְמָתוֹ רַק לְבוֹא אֶל
עִמָּק הַכּוֹנֵה וְהַיְחוּד שְׁעַל פִּי הַקְּבֵלָה לְבַד
לוֹמַר רְזִי לִי רְזִי לִי כו' וְאֵין לְבָבוֹ נֶכוֹן בְּאֲמִת
וּבִתְמִים לְעֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד וְנִמְצָא זֶהוּ
הַפֶּךְ עֵקֶר הַמְּצוּהָ הַזֹּאת שֶׁבְקָרִיאת שְׁמַע
שֶׁהוּא אֵלָיו דּוֹקָא וְאִם יִמְצָא אִישׁ שְׁמִטְעָה
אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל כִּיּוּצָא בְּזֶה הֲלֹא הַשֵּׁם בּוֹחֵן
לְבָבוֹת יוֹדֵעַ וְחוֹקֵר כְּלִיּוֹת וְלֵב וְאֵין כָּל דָּבָר
נִסְתָּר וְנִעְלָם מֵאֲתוֹ כו'.

כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים

עַל כֵּן אָמַרְתִּי הַגֵּם שְׁמִי אֲנֹכִי כִּי בְּאֲתִי עַד
הֵלֶם לְהוֹכִיחַ רַבִּים וְשְׁלֵמִים אֲשֶׁר יִדְעֵתִי

עָרְכִי הַדָּל בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אַךְ לְאֲנָשִׁים כְּעָרְכִי
 מְחִיב אֲנִי לְהוֹדִיעַ הָאֵמֶת שְׁלֵא יִלְכוּ בְּגִדּוּלוֹת
 וְנִפְלְאוֹת לְהַטְעוֹת עֲצָמָם בְּכֹונוֹת פְּרָטִיּוֹת
 שְׁלֵא לְהֵשֵׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחֹשֵׁב חֲשָׁבוֹנוֹת
 רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכֵּן
 בָּהּ אַחֲדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דוֹקָא בְּבַחֲיַנַּת הַבְּטוּל
 וְהַעֲדָר הַרְגֵּשֶׁת עֲצָמוֹ מְכַל וְכַל כִּידוּעַ וְכֹאֲשֶׁר
 יְדוּעַ לְכָל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים שְׁכָל
 שֶׁהַנֶּפֶשׁ שֶׁפְּלָה וְנִמְוָכָה בִּיּוֹתֵר שָׁם יִשְׁכֵּן אֹר
 אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׁכָתוּב מְרוּם וְקָדוֹשׁ
 אֲשֶׁכֵּן וְאֵת דְּכָא וְשֶׁפֶל רוּחַ כּוֹ' אֶל מִי אָבִינוּ
 אֶל עָנִי כּוֹ' וְכִידוּעַ דַּעַמ"ר אֵינוֹ שׁוֹרָה אֶלָּא
 בַּעַמ"ת וְכְמוֹ שְׁכָתוּב כִּי רַם ה' וְשֶׁפֶל יִרְאֶה
 וְכַךְ אֵיתָא בְּלוֹמְדֵי תוֹרָה "לֹא תִמְצָאָנָה בְּגִסֵּי
 הַרוּחַ" כּוֹ' וְגַם בְּעֲנִיָּן גְּלוּי אַחֲדוֹת פְּשׁוּט
 בְּיַחּוּד דְּקָרִיאַת שְׁמַע וְדֹאֵי לֹא תִמְצָא רַק
 בְּתַכְלִית הָעֲנוּהַ וְהַשְׁפָּלוּת וְכְמוֹ שְׁכָתוּב "יְהִי
 חֲכַמְתָּא לְחַכְמֵינָן" חֲכָמָה עֲלָאָה בְּטוּל הָעֲצָמֵי

לְאִין הָאֱלֹקִי מֵצַד עֵצֶם הַנְּשָׂמָה אֵינוֹ נוֹתֵן
מְדָה זֹרֵק לְחֻכֵּימִין] שֶׁהוּא חֲכָמָה תַּתָּאָה
בְּטוֹל הַיְשׁוּת וְהַגִּסּוֹת וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲכָמָה וְכוּ'
וְלַהֲפֹךְ מִי שֶׁמִּגְבִּיָּה עֲצָמוֹ לֹאמַר רָזִי לִי כוּ' אִי
אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן שִׁטְעֵם טַעֵם מְאוֹר חַיִּי
הַחַיִּים אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא כִּי וְדַאי תוֹעֵבֶת
הַשֵּׁם כָּל גְּבַה לֵב וְדִי בְּזָה.

וַיְהִיגוּ בְּכָל לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב

וּמִוִּבֵּן מִמִּילָא לְכָל אִישׁ כְּעָרְכִי כּוֹנֵנִי הִרְצוּיָה
בְּזָה כִּי אֵין כָּאֵן בָּמָה לְהַתְגַּדֵּל כִּידוּעַ
לְרַגְלִים בְּדַבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים כְּאֵלָה
מִנְעוּרֵיהֶם בְּיוֹתֵר וְאֵין עֵת הַכְּשֶׁר לְכָל אָדָם
לְהַבִּין חַיִּי נִפְשׁוֹ שִׁיחִיָּה בָּהֶם עַל כֵּן אָמַרְתִּי
לְנִפְשֵׁי [לְעֲשׂוֹת חֶסֶד אֱלֹקִים אֲמַת עִם אֲנָשִׁים
כְּעָרְכִי וַיִּדְעָתִי שִׁידוֹנוֹ אוֹתִי לְזִכּוֹת וַיְהִיגוּ בְּכָל
לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב וְלֹא כְּקוּרָא בְּסִפְרָא לְצִאת יְדֵי

חובתו או להתגדל וכו' והשם ירים קרן
 ישראל ויקים ולא ילמדו עוד איש את רעהו
 כי כלם ידעו אותי כו'.

דברי המדבר באמת אהב דבק מאח, אחוז
 וקשור בחבלי עבותות אהבה לכל
 מבקשי ודורשי אלקים בדרךי האמת בתורה
 ומצוות ותפלה ותשובה מקרב ולב עמק
 נאום לב בער בן אדוני אבי מורי ורבי הגאון
 האלקי קדוש ישראל מרנא ורבנא שניאור
 זלמן זכר צדיק לברכה נשמתו עדין.

גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא
 תמנע מקריאתם

גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא
 תמנע מקריאתם, כי ברית כרותה
 לשפתים הנוטפות מר באימה ורעותא דלבא
 בהני כבשי דרחמנא שאינם חוזרות ריקם,

מְעוֹרָר אֶת הָאֱהָבָה עַד שֶׁתְּחַפֵּץ בְּלִגְלוּג
וְגִמְגוּם, אִישׁ הוֹגָה וְשׁוּגָה בְּאֱהָבָתָהּ וְכוּ'.

(הרב משה זכותא בהגהותיו לספר הפנונות)

לְמוֹד תְּהִלִּים וְזוהר הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבֵּין
כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֵי הַשֵּׁם

לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטִהָר וּלְקִדְשׁ
הַנֶּפֶשׁ, וְאֶפְלוּ אִי לֹא יֵדַע מֵאֵי קָאָמַר
וְשׁוּגָה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיִי שֶׁבְּלְמוֹד הַמְשָׁנִיּוֹת
וְכִדּוּמָה יֵשׁ יַדְעוֹת שְׁצָרִיךְ לְהִבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ
הָעֲנִין שְׁלוּמֵד, אֲבָל בְּלְמוֹד תְּהִלִּים וְזוהר
הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל
וּמְרַצֶּה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.
(פלא יועץ אות ז', זוהר)

אֶף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בָּהֶם יֹאמַר דְּבָרֵי
הַזֹּהַר וְתִקּוּנִים

יִלְמַד בְּסִפְרֵי קְבָלָה, וְאֶף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בָּהֶם
יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֹּהַר וְתִקּוּנִים, כִּי הֵם

מְסַגְּלִים לְטֹהַר הַנְּשָׁמָה. (סדור פְּנוֹת הָאָר"י זְכוּנוֹ לְבִרְכָה מהמקבל האלקי מורנו הרב רבי יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זכר צדיק וקדוש לברכה אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש של מעזריטש גדול לפני תקופת הבעל שם טוב - לפני 300 שנה. כולל באורים על כל חלקי התפלה. בסדר פְּנוֹת הַלְמוּד)

לְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּךְ הַנְּשָׁמָה

מִי שֶׁלֹּא זָכָה לְהַבִּין הַזְהַר, אֵף עַל פִּי כֵן יִלְמַד, כִּי הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּךְ הַנְּשָׁמָה. (אור צדיקים להרב מאיר פאפריש, סימן א' סעיף קטן טז)

לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד,
בְּשִׁגְם לֹא יֵדַע מֵאִי קָאָמַר וְאֵף שִׁיטְעָה
בְּקַרְיָאָתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה

לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁגְם
לֹא יֵדַע מֵאִי קָאָמַר וְאֵף שִׁיטְעָה
בְּקַרְיָאָתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה. לְפִי
שֶׁהִגֵּם דְּכָל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, מכל מקום נתלבשה בכמה ספורים, ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט הפשוט, אבל ספר הזהר, הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקצת המשיג ועמק המשיג.

(עבודת הקדש להחיד"א, מורה באצבע סימן מד)

למוד הזהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר

הטעם שכתבו זכרונם לברכה כי למוד הזהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר, משום דבכל התורה יש פרדים (פשט רמז דרוש סוד), ובכל למוד אינו נכר הסוד כלל, ואדרבה הקורא ושונה דעתו על הפשט לבד באין מבין אם יש סוד בתורה כלל, מה שאין כן ספר הזהר הקדוש דהסודות הם בגלוי והלומד יודע כי ידבר

נפלאות ורזי תורה והוא לא ידע, ולזה מועיל
מאד לתקן הנפש.

(נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

האיך לא יתלהב לב האדם לקבוע שעור
קבוע בכל יום בזהר הקדוש

אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים שיאו
ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא
רבירבי של למוד ספר הזהר הקדוש, ושרש
בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות
המר, האיך לא יתלהב לב האדם להאיר און
לשמע בלמודים לקבוע שעור קבוע בכל יום
בזהר הקדוש ובתקונים ושאר ספרי המקבלים
כו'.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

לשון הזהר הקדוש הוא מסגל לנשמה, אף
שאינו מבין כלל מה שאמר

על דרך דאיתא שלשון הזהר הקדוש הוא
מסגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה

שְׁאֵמֵר, כְּמִשַׁל הַנְּכֹנֵס לַחֲנוּת שֶׁל בִּשְׁם, אֶף עַל
פִּי שֶׁלֹא לָקַח כְּלוּם, מִכָּל מְקוֹם רֵיחַ טוֹב קָלֵט
עִמוֹ.

(הרה"ק רבי משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בלקוטים ד"ה ישקני)

בְּשֵׁם אֲדַמּוֹר הַזְּקֵן [בְּעַל הַתְּנִיָּא] נִשְׁמָתוֹ
בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים: סֵפֶר הַזֹּהַר הַלְּשׁוֹן מְסֻגָּל
לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְלֹא יֵדַע מֵאֵי קָאֵמֵר

שְׁמַעְתִּי מִמְּהַר"ם הַלּוֹי יִפֵּה שְׁאֵמֵר
בְּשֵׁם אֲדַמּוֹר הַזְּקֵן (בְּעַל
הַתְּנִיָּא) נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים סְגָלָה
לְמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּעֵת הַתְּפִלָּה הוּא ג'
דְּרָכִים וְכוּ', וְכֵן סֵפֶר הַזֹּהַר הַלְּשׁוֹן
מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְלֹא
יֵדַע מֵאֵי קָאֵמֵר, וְלָכֵן כִּיּוֹן שְׁג'
דְּבָרִים אֵלוֹ אֵינָם צְרִיכִים כְּוָנָה, לָכֵן
מוֹעִילִים לְטַהַר הַמַּחְשָׁבָה מִמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"ר חב"ד, עמ' תכו)

אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: אֲמִירַת
הַזֵּהָר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה

אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה:
בְּג' דְּבָרִים הַכֹּלֵל הַפֶּךָ מִמָּה
שֶׁאָמְרוּ אֶחָד הַמְרַבֵּה וְאֶחָד כּו' וּבְלִבֵּד
שִׁיכּוֹן, אֶלָּא אֶחָד הַמְכּוֹן כּו' וּבְלִבֵּד
שִׁירְבָה, אֲמִירַת הַזֵּהָר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה.

(סֵפֶר נְתִיב רִשִׁי, בְּשֵׁם מוֹרִי, הֵלֵא הוּא הָרַב הַצַּדִּיק רַבֵּי הֵלֵל מִפְּאָרִיטְשׁ)

בְּזִכּוֹת לְמוֹד סֵפֶר הַזֵּהָר יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים

קמט. בְּגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵלִיזוּ לְמִטְעַם
מֵאֵילָנָא דְּחַיִּיזוּ, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר

ד. דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם וְכו'. וְלֹא יַעֲרַב רַב, (דְּמִשְׁק
אֶלִיעֶזֶר).

ה. לְמִטְעַם מֵאֵילָנָא דְּחַיִּיזוּ וְכו'. בְּסוּד (מֵה שְׁפָתוֹב בְּמִס'
בְּרָכוֹת דָּף יז.) עוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךְ, חַיּוֹת אוֹרוֹת רוּחַנְיִים
שֶׁל עוֹלָם עֲלִיוֹן (דְּמִשְׁק אֶלִיעֶזֶר).

הזוהר^ו, יפקון^ו ביה מן גלותא ברחמי.

**[תרגום לשון הקדש]: משום שעתידים
ישראל לטעם מאילן החיים שהוא**

ו. בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין שם בדברי הרעיא מהימנא מה שפתוב בתחלת הענין. ועין שם מה שפתוב באור החמה בשם הרמ"ק זכרונו לברכה, וזה לשונו: והענין כי מסטרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה הגאלה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כלם בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטירה ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת הגאלה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאת יצירה ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכון.

ז. יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזהר, יצאו כל ישראל מן גלות המר

הזה (דמשק אליעזר).

סֵפֶר הַזֹּהַר הַזֶּה, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים. (רעיא מהימנא פְּרַשְׁת נְשֵׂא דְף קכד:)

מֵה שְׁגוּרָמִים אֵלּוּ שְׁלֵא רוּצִים לְעֶסֶק
בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה

קוֹל אוֹמֵר קָרָא, "מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר
חֲצִיר", הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוּכְלוֹת
חֲצִיר. "וְכָל חֶסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׁדֶה", כָּל חֶסֶד
שְׂעוֹשִׂים לְעֶצְמָם עוֹשִׂים. וְאִפְלוּ כָּל אֵלּוּ
שְׂעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׂעוֹשִׂים
לְעֶצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר
הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזֶה הוּא
רוּחַ הַמְּשִׁיחַ.

אִי לָהֶם מִי שְׁגוּרָמִים שְׂיִלֵּךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׂעוֹשִׂים
אֶת הַתּוֹרָה יְבֹשָׂה, וְלֹא רוּצִים לְעֶסֶק בְּחֻכְמַת
הַקְּבֵלָה, שְׁגוּרָמִים שְׂמִסְתַּלְקֵת נְבִיעֵת הַחֻכְמָה
שֶׁהִיא י' מְמַנָּה, וְנִשְׁאֶרֶת ב' יְבֹשָׂה.

אֵי לָהֶם שְׁגוֹרָמִים עֲנִיּוֹת וְחָרֵב וּבָזָה וְהָרַג
וְאֶבְדָּן בְּעוֹלָם.

זוהר הַרוּחַ שְׁמִסְתַּלֵּק, הוּא רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר. וְהוּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְהוּא רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ יַעֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ יַדְעַת
וְיִרְאַת הַשָּׁם.
(תקוני זוהר תקון ל')

אֶפְלוּ מֵאֵמֶר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקּוּן לְמַעְלָה
בְּשַׁעֲהַ אַחַת - וּמִבְּטָח שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא

וּבִסְפָר כֶּסֶף מֶלֶךְ עַל תְּקוּנֵי זוֹהַר
(תקון מ"ב) כֶּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

"כִּי לְמוֹד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא
בוּנָה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שְׁכֵן אִם יִזְכֶּה
לְהַבִּין אֶפְלוּ מֵאֵמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ
תִקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲהַ אַחַת (עֵין שָׁם דְּבַר
מִבְּהִיל) וּמִבְּטָח שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא,"

עַד כָּאן.

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות
קנ. אמר לון רבי שמעון לית רעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְדָא
 דִּיתְגְּלִי כָּל כֶּךָ לְעֵלְמָא, וְכֵד יְהֵא קָרִיב
 לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא, אַפְלוּ רַבֵּי דְעֵלְמָא זְמִינִין
 לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין וְלִמְנַדְעוּבָא

ח. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי
 יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו:).
ט. לית רעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְדָא דִּיתְגְּלִי וְכוּ'.
 רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן
 הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.
י. אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו'.
 פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין,
 נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא
 הארץ ידעה (אדרת אליהו).
יא. לאשכחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים
 מסודות התורה (דרך אמת אות ה').
יב. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת
 אליהו).

בֵּיהִי אִימָה קֶצֶין וְחוּשְׁבָנִין, וּבִהֵהוּא אִימָה זְמַנָּא
אֲתַגְלִיא לְכֻלָּא.

יג. בֵּיהִי קֶצֶין וְחוּשְׁבָנִין . פְּרוּשׁ לְמַנְדַּע קֶצֶין דְּגֵאָלָה
וְחוּשְׁבָנִין שֶׁל יְמֵי הַגְּלוּת, שֶׁיִּתְגַּלֶּה אֶפְלוּ לְנַעֲרִים (נְצוּצֵי
אורות אות ג' בְּשֵׁם הַר"ש בּוּזְגַל"ו).

יד. וּבִהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַגְלִיא לְכֻלָּא. רְצָה לוֹמַר, קְרוּב
לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה סוּדוֹת הַתּוֹרָה לְכֻלָּא, כִּי זֶה קֶצֶין
עַל מָה שֶׁפְּתוּב לְעֵיל וְכַד יִהְיֶה קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא וְכוּ'.
וְעֵין מָה שֶׁפְּתַב מוֹרִינוּ הָרַב אֲבָרְהָם אֲזוּלָאֵי זְכוּתוֹ יְגוּ
עָלִינוּ בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסִפּוּר אֹרֵחַ הַחֲמָה (בְּדִף הָרֵאשׁוֹן טוֹר ג')
וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִצָּאֵתִי כְּתוּב כִּי מָה שֶׁנִּגְזַר לְמַעַלָּה שְׁלֵא
יִתְעַסְקוּ בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת בְּגֻלוֹי, הִזְיָה לְזְמַן קָצוּב עַד
תְּשֻׁלוֹם שְׁנַת ה' (אֲלָפִים) ר"נ, וּמִשָּׁם וְאֵילָף יִקְרָא דְרָא
בְּתַרְאָה וְהַתְרָה הַגְּזָרָה וְהַרְשׁוּת נְתוּנָה לְהַתְעַסֵּק בְּסִפּוּר
הַזְהָר.

מִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר שֶׁיִּתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוּלִים וְקִטְנִים
עוֹד כְּתַב שָׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִשְׁנַת ה' (אֲלָפִים) ש' לְיִצְיָרָה
מִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר שֶׁיִּתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוּלִים וְקִטְנִים.
עוֹד כְּתַב שָׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאַחַר שֶׁבְּזְכוּת זֶה עֲתִיד
לְבוֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְלֹא בְּזְכוּת אַחַר, אֵין רְאוּי

[תרגום ללשון הקדש]: אָמַר לָהֶם רַבִּי
 שְׁמֵעוּן: אֵין רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּזֵה שְׂיִתְגַּלֶּה לְעוֹלָם כָּל כַּף.
 וְכִשְׂיִהְיֶה קָרוֹב לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ, אֲפִלוּ נְעָרִים
 שְׁבָעוֹלָם עֲתִידִים לְמַצֵּא נִסְתָּרוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה
 וְלַדַּעַת עַל יְדוֹ קִצִּים וְחֻשְׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן
 יִתְגַּלֶּה לְכֹל.
 (זוהר הקדוש פ' וירא דף קיח.)

**קִימוֹ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קְהֵל עֵדַת יִשְׂרָאֵל
 לְהַחְזִיק בַּלְמוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים
 וְהַזְהַר יַחֲדָה וְרַבִּים מְנַעֵר וְעַד זֶקֶן**

**מִזְמַן אֲשֶׁר הֵצִיץ וְזָרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי
 מְאוּרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר
 הַזְהַר קִימוֹ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קְהֵל עֵדַת יִשְׂרָאֵל
 לְהַחְזִיק בַּלְמוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהַר**

לְהַתְּרַשֵּׁל, וּמִי שְׁחַנְּנוּ הָאֵל וַיִּגַע וּמָצָא וְהַשְׁתַּדֵּל וְזָכָה
 לְהַשִּׁיג חֵלֶק הַחֲכָמָה הַמְּשֻׁגָּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכָה לְטַעַם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצַּת מִתְּעַנוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

יְחִיד וְרַבִּים מְנַעַר וְעַד זָקֵן, וְהַגַּם דְּאִין לְאֵל
יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אַמְרוֹת טְהוֹרוֹת
שְׁבַסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה אַף עַל פִּי כֵן
שׁוֹתִים בְּצָמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם וּמְתַלְהִבִּין
בְּקִרְיַתָּן מְאֹד מְאֹד.

(רַבְּנֵי יוֹסֵף חַיִּים, הֵבֵן אִישׁ חֵי, בְּהַקְדַּמַּת הַתְּקוּנִים בְּנִיחָו)

נְעָרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים
קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם.
(אור החמה)

כָּל אַחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר
הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן קַטָּן וְגָדוֹל
שֵׁם הוּא

הָבָה נִקְוָה כִּי בְּאֶפֶן כְּזֶה כָּל אַחִינוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזוֹהַר
הַקְּדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן קַטָּן וְגָדוֹל שֵׁם
הוּא.
(הַקְדַּמַּת הַרְבָּנִים לְזוֹהַר דְּפוּס גְּרַבָּה)

מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע
 חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת
 אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו
 להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל
 לביאת משיח צדקנו

ומה טוב ומה נעים אם ישתדלו
 לקבע חבורות ללמוד הזהר
 ובפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה
 החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד
 הקדוש הזה המסגל לביאת משיח
 צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו
 הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא
 דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא
 וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש
 גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא
 ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

כָּל יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 שֶׁל רִשְׁבִי, אֶחָד גָּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד
 חָכָם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קָטָן שֶׁהִגִיעַ לְחֲנוּךְ
 אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה שֶׁל רִשְׁבִי, אֶחָד גָּאוֹן,
 אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכָם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד
 קָטָן שֶׁהִגִיעַ לְחֲנוּךְ, בְּעֵתִים מְזַמְנִים וּמְכַשְׂרִים
 אֲשֶׁר הֵמָּה מְסֻדְרִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ מֵרֵאשִׁית
 חֹדֶשׁ אֱלוֹל עַד מִנְחַת יוֹם הַכַּפּוֹרִים נִחְתָּם עֵת
 עֵקֶדֶת יִצְחָק לְקֶרֶב הַגְּאֻלָּה וַיְהִיו נְצוּלִים מִכָּל
 פְּגָעִים רָעִים. (תקוני זוהר, כְּגֹן הַיָּרֵק הַקְּדָמָת הַמְּחַבֵּר)

מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים חִיבִים לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוּשׁ
 הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּכַדֵי שְׁכָלם
 יוֹדְעִים מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים דַּעַת
 הַשֵּׁם, וְגַם מְצִינּוֹ בְּהֶרְבֵּה סְפָרֵי מְקַבְּלִים
 שֶׁמְזַהֲרִים עַל לְמוּד חֲכָמָה זוֹ שְׁכָל אָדָם חִיב
 לְלַמֵּד אוֹתָהּ. (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טְהַרֵת הַקְּדוּשׁ, קמ"ז)

הַלְוֹאֵי לֹא הָיוּ מִקְלִין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִמּוּד
הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה - וְהַלְוֹאֵי הָיוּ מִלְּמַדִּין
דֶּרֶךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לְעֶסֶק בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ
וְאֹמֵר אָנִי, הַלְוֹאֵי שְׁלֹא הָיוּ מִקְלִין גְּדוּלֵי
הַדּוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַלְוֹאֵי הָיוּ מִלְּמַדִּין דֶּרֶךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לְעֶסֶק
בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ, אֲזִי בּוֹדֵאֵי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת
רֹאשׁ לַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת
נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחֲשׂוֹךְ מִפְּנֵי הָאוֹר.
אֶךְ שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ שֶׁגַּם כַּמָּה וְכַמָּה מִצְדִּיקֵי
הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דַּלְתֵי הַחֲכָמָה בְּפְנֵי פְרָחֵי
הַכְּהֵנָה וְאָמְרוּ שְׁלֹא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיְהִיוּ בְּעֵלֵי
מִדְרָגָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהֵנָּה עֲבוּר זֶה נִשְׁאַרְנוּ
עֲרָמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חֲשָׁכוֹת הַחֲכָמוֹת
הַחִיצוֹנִיּוֹת הַכֶּסֶל בַּחֲשׂוֹךְ הוֹלֵךְ וּבְמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר" וַיֵּאָר לָנוּ.

מִי יִתֵּן שְׂפִיתַחֲלִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן קְדוֹשִׁים
כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּנֵי 9-10 שָׁנִים, סֵפֶר הַזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ, וְיִהְיֶה בּוֹדָאֵי הַגְּאֲלָה בְּקֶרֶב בְּלִי
שׁוּם חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ

מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂפִיתַחֲלִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן
קְדוֹשִׁים כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּקֶטְנוּתָם בֶּן ט' וְי'
שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ... וְהָיוּ בּוֹדָאֵי
הַגְּאֲלָה בְּקֶרֶב בְּלִי שׁוּם חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ.

(ספר סגלת ישראל להגאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ - מערכת ז' אות ה')

צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַד שְׂיִגְאֲלֵנוּ

יְהִי רָצוֹן שְׂפִיעָרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה,
וּנְזֻכָּה לְטְהָר לְבַבְנוּ לְעֵבֶד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל
כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מְאִדְנוּ, כְּמוֹ שְׁהֲרַעֲיָא
מְהִימְנָא מְצֻוָּה אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ
דְּוִקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף
הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה

לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ (זוהר פּנחס
ריט.) עַד שְׂיִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ וְיִקְבֵץ נְדָחֵנוּ
וְיִבְנֶה בֵּית תְּפִאֲרֵתֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

שנת תשד"ם

מנחם מענדל שניאורסהן ליובאוויטש
איסטערן פארקווי ברוקלין נ. י.

ב"ה, י"ז אדר תשד"מ

ברוקלין

הרה"ג הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ

כ' מו"ה שלום יודא שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת החו' (מדריך לכשרות ולחיוזוק הדת
והיהדות), ות"ח.

ודבר בעתו

בחדש אדר ראשון - חדש העיבור המשלים שנה זו,
ובסמיכות לפורים קטן, ומפורסם מאמר דא"ח דפ"ק שנת
פרות, והמעשה הוא העיקר.

הפ"נ שבמכ' יקראו בעת רצון על הציון הק'.

בכבוד ובברכה להצלחה ולב'

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

קטעים מדרשת פרשת כי תבוא

דברות קודש שנאמרו בעת שהיית כ"ק
הגה"צ שליט"א במעלבורן אוסטרלי,
בבהמ"ד של הרב הנגיד רבי יוסף יצחק
הכהן גוטניק שליט"א על הפסוק (כט, ה)
"ושמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם למען תשכילו את כל
אשר תעשון"

... אין חכם כבעל הנסיון. כשהייתי ילד קטן,
בשנת תשי"ד-ט"ו, כשבאו לארצנו הקדושה
אניות מלאות יהודים שומרי תורה ומצוה באמת,
ילדים עם פיאות וכו', מאות משפחות ביחד על
האניות "ציון" ו"שלום", והלכו כל הארגונים כמו
"עלית הנוער", הקיבוצים ואירגוני המיסיון
והשמד למיניהם, שדרכם לחטוף ילדי ישראל
ולהכניסם לבתי התיפלות שלהם, וחטפו את
הילדים מאביהם ונתנו לאביהם מתנות יפות וכו',
והחינוך העצמאי הצילו ילדים, וגם אבי ז"ל תפס
גם כן הרבה ילדים, וכך נצלו אלפים מילדי

ישראל משמד. והיה יכול להציל מאות אלפים ילדים, רק שלא היה לו די ממון להחזיק את הילדים ולתת להם מטה, כסא שולחן וכו'. והלך לכל הרבנים ובתי-הדינים, וביקש מהם שיתנו הוראה, שכל משפחה חרדית תכניס לביתה שנים או שלשה ילדים מהעולים. והרבנים אמרו אז, שהיות והאנשים בארץ הקודש אין להם כעת מה לאכול, כי היה אז שנים של רעב ואין די לאכול להילדים שלהם עצמם, על כן אי אפשר ליתן הוראה כזאת. ואבי ז"ל טען שיקצו מהאוכל של הילדים שלהם קצת, כי הוא עת השמד רח"ל כו'.

סוף דבר יצא מכל זה, שהלכו אז לשמד יותר ממיליון ילדי ישראל רח"ל, ואם היו מצילים אותם אז, היה לנו כעת עוד הרבה מיליוני יהודים שומרי תורה ומצוות בלי וזמא^א!

א. ואמרתי פעם לידידי - להבחל"ח - הגה"צ מוואידיסלאו זצ"ל, אחר שאמר דרשה חריפה נגד הציונים כו', שהעבירו מיליון ילדי ישראל לשמד (אז זיי האבן גע'שמד'ט א מיליאן אידישע קינדער) - אמרתי לו אז,

שאינו נכון, דהן אמת שהם העבירו את הילדים על הדת, אבער מיר, די חרדישע אידן זענען שולדיג, מיר טראגן די גאנצע אחריות אויף דעם (אבל אנחנו היהודים החרדים אשמים בזה, ואנו נושאים את כל האחריות על זה). עס איז דעמאלט קיינעם נישט אנגעגאנגען מקרב צו זיין די דאזיקע אידן (לאף אחד לא הי' איכפת אז לקרב את ילדי ישראל הללו). קיינער האט זיי נישט געוואלט ארייננעמען (אף אחד לא רצה להכניסם אליו). אני ראיתי כל זה בעיניים שלי, והרבה בארץ ישראל יכולים להעיד על זה. ועל זה צריכים אנו לומר "אבל אשמים אנחנו" על אחינו ילדי ישראל הנ"ל, אשר ראינו צרת נפשם של הורי הילדים הנ"ל בהתחננם אלינו בדמעות שלישי על זה, שאף אחד אינו עוזר להם להציל את ילדיהם ונפשם, וטענו שאם היו יודעים מה שקורה ב"ארץ הקודש", לא היו באים לשם כלל. ושאלו אותי: "הזאת היא ארצנו הקדושה, ארץ ישראל, אשר כל כך זמן השתוקקנו להגיע אליה"?!

עוד סיפרתי אז להגה"צ מוואידיסלאוו, אשר כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זי"ע היה אצלנו בבית כמה פעמים כשבא לבקר בארה"ק, ואבי זצ"ל סיפר לו, שאפשר להציל אלפי ילדי ישראל, ומה שנחוץ הם רק בניינים היכן להשכין את הילדים וליתן להם מזון

ולבוש, כי הם ילדים חרדים אמיתיים, עם פיאות וכו' (עכט היימישע אידישע קינדער מיט פיאות וכו'). והאדמו"ר מסאטמאר עשה אז אסיפה עם כמה מהמנהלים שלו, וסיפר להם מה שאבי ז"ל סיפר לו, והחליטו לקנות ג' בנינים גדולים (שהיו אז באמצע הבניה), שעלו אז - בשנת תשט"ו - לסך מאה ושבעים אלף דולר, והבטיח האדמו"ר זצ"ל, שתיכף כשיחזור לארצות הברית, ישלח הכסף, וכך יוכלו להציל כמה אלפים ילדים. אבל כשהאדמו"ר מסאטמאר חזר לארה"ב, החליטה ההנהלה כי אין להם די כסף לנהל את המוסדות שלהם בארה"ב, ואיך יכולים הם לשלוח כסף כדי להקים מוסדות חדשים בארץ הקודש. עבודת אבי זצ"ל היתה, שהלך בעצמו לכל מקום שהגיעו לשם היהודים העולים מרומניא ואונגארין (ליד חיפה), ודרש שם דרשות מלהיבות וקירב אותם והציע להורים היכן לשלוח את הילדים שלהם, וחיזק אותם במצות שמירת שבת, והשיג עבורם כיסוי ראש, ציצית, תפילין, מזוזות ואירגן עבורם טהרת המשפחה וכו'.

זכורני היטב איך שאבי זצ"ל שלח אותי בין הזמנים, כשהייתי בן י"ג שנים, לילך מבית לבית ולעורר את היהודים לקיום המצוות ולראות מה הם עושים, והעולים האלו בכו ממש לפני, שגנבו מהם את

וכמו כן הוא המצב כאן, בארצות הברית, שאין איש שם על לב על זה שחצי מיליון יהודי רוסיא הולכים לטמיון ולמיסיון ר"ל, וד"ל.

ואספר לדוגמא, לפני עשרים שנה באו אלי כמה מיהודי רוסיא, וטענו, שאין להם היכן לשלוח את הילדים שלהם, כי הישיבות שלנו מבקשים מהם \$400 לחודש עבור כל ילד. ואמרתי להם, שימסרו את הילדים שלהם להתחנך במוסדות ליובאוויטש. ודברתי אז עם כמה עשירים גדולים, ושאלתי אותם, למה לא בונים ישיבות ומוסדות עבור ילדי רוסיא שאלפים ורבבות מהם יוצאים לא עלינו לתרבות רעה ח"ו, ואנחנו נצטרך ליתן על זה דין וחשבון כו'. והבטיחו לי לעשות דבר, אבל לעת עתה לא ראיתי שיעשו כמו שצריך על פי תורה, וסו"ס שנצטרך ליתן על זה דו"ת. יחידים כמעט שפועלים בענין חינוך ילדי רוסיא הם חסידי ליובאוויטש.

ילדיהם ומסרו אותם לקיבוצים חילוניים ואין להם תלמוד-תורה, בית המדרש ומקוה וכו'.

באמצע אמירתי התורה, בקשני המארח הרב גוטניק שליט"א, לספר את הקשר שהיה לי עם - להבחל"ח - כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע. ולהיות אשר "כל מה שבעל הבית אומר לך עשה", לכן הפסקתי באמצע אמירת התורה, ומפני קוצר הזמן סיפרתי רק ענין אחד, כדלהלן.

הנה כאשר כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע יצא בקריאה אודות מבצעי הקודש בענין תפילין, מזוזה, "בית מלא ספרים" ועוד, ועל ידי פעולותיו הקדושות עשה הרבה בעלי תשובה, נתעוררתי אז מאד מענין הבעלי תשובה, ונזכרתי מה שכתב בעל המאור ושמש בפרשתנו (כי תבא), וז"ל: שמעתי מהרה"ק האלקי האבדק"ק נשחיז זצוק"ל, כי מפני זה יארע לבעלי תשובה שחוזרין לקלוקולן, לפי שאינן נזהרין במאכלות אסורות, ואינם נזהרים לאכול בקדושה, ועל ידי כן הנצוצים המגולגלים בהמאכלים^א הם מושכים אותם אחורנית, עכ"ל.

ב. ראה באריכות שער המצוות להאריז"ל פרשת עקב. ובספרנו לעיל פרשת עקב.

ישבתי אז לילה שלם וכתבתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש מכתב ארוך (בערך טו"ב עמודים), שהיות וכ"ק האדמו"ר פועל הרבה ועושה הרבה בעלי תשובה ב"ה, והיות ומובא במאור ושמשי הנ"ל שבעלי תשובה חוזרין לקלקולן על ידי שאינם נזהרים במאכלות אסורות, וכן ידוע המכתב שכתב הרמב"ם לאנשי מדינה אחת¹⁰ (והעתקתיו במכתבי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש), שע"י שאכלו מאכלות אסורות נעשו כופרים רח"ל, שלא האמינו בביאת המשיח, וכן הארכתי בגודל מעלת מצות תפילין ומזוזה (עיינן ספרי מזוזה ישראל כהלכתה, ובקובץ ספרי סת"ם כ"ב חלקים שכן ירבה וכן יפרוץ, סיפורים נוראים על זה, מה שבעיני ראיתי כו').

על כן הצעתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש, שיצא ב"מבצע" חדש, שהבעלי-תשובה יאכלו בכשרות. כמובן שלא כתבתי לו פרטים איך ומה לעשות, רק הצעתי שיעשה מבצע כשרות בדרך

ג. המובא בסה"ק דגל מחנה אפרים פ' עקב ובצפנת פענח פרשת יתרו.

כלל. גם הצעתי שיסדרו כתיב ללמד שוחטים ובודקים, כי אין אומן בלא כלים, ואם אין שוחטים טובים, אזי אין כשרות. ולדאבונינו אין כמעט שוחטים טובים שאפשר לסמוך עליהם כידוע כו'.

עברו כמה שבועות ולא קבלתי תשובה. התקשרתי עם ליובאוויטש ודברתי בטלפון עם הרב חודקוב ואמרתי לו שכתבתי מכתב ארוך לכ"ק אדמו"ר זי"ע, ושאלתיו האם הגיע מכתבי ליעדו. וענה לי, שאכן מכתבי הגיע והרבי ראה את המכתב. על שאלתי למה לא קבלתי תשובה על מכתבי, ענה לי: התשובה למכתבך קיבלת כבר בעתון "אלגעמיינער זשורנאל". על תמיהתי מהו כוונתו בזה, סיפר לי, שזה עתה יצא כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש במבצע חדש בקשר עם "מבצע כשרות האכילה ושתי", והוא, שכל מי שמקבל עליו להכשיר את המטבח שלו, הנה ליובאוויטש תשלם עבורו חצי ממחיר כלים חדשים, שיוכלו לקנות אותם בחצי ממחירם בחנות "G&SONS" ולאמת דבריו אמר לי,

שאני יכול לילך בעצמי לברר בחנות הנ"ל, אשר אנשים כבר קנו שם כלים בעד עשרות אלפי דולר (אשר מחצית המחיר משלמים מליובאוויטש). הלכתי תיכף ומיד ודברתי עם בעל החנות הנ"ל, ואישר לי את כל הנ"ל. ועל הצעת השוחטים אמר לי הרב חודקוב, שאכן בישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש המרכזית, ב"770", מתקיים בכל שנה או שנתיים כחה של שוחטים כו'.

כעבור זמן מה כתבתי לכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש עוד מכתב, ותוכנו היה, שראיתי שדברי היוצאים מן הלב נכנסו אל לבו כו', וב"ה שרבינו יצא במבצע כשרות הכלים הנ"ל, אך דא עקא, שכאשר מכניסים בכלים חדשים וכשרים, בשר שאינו כשר, אז הכלים נטרפים ביום אחד, והרי אי אפשר לקנות כלים חדשים בכל יום. ולהיות שלדאבוננו היום הרבנים נמכרים בעד בצע כסף כידוע והמכשולות עצומות מאוד, ע"כ לדעתי אין עצה אחרת רק שרבני ליובאוויטש (שאי אפשר לקנות אותם בבצע כסף) יסדרו שחיטה תחת השגחתם, ובמסירות נפש יכולים לסדר כשרות

על צד היותר טוב. כעבור זמן קצר טילפנו אלי - להבחל"ח - הגה"צ ר' זלמן שמעון דווארקין זצ"ל והרב דוב בער ליווי ע"ה, וסידרו תיכף שחיטה וכו', וקראו אותי שאבוא לראות את השחיטה וכו'. ופרסמתי אז, שבזמן שאצל שאר החסידים שחטו 1,200 עופות לשעה ע"י שוחט אחד, הנה בליובאוויטש שוחטים רק 300 עופות לשעה (ועיין בספרי אכילת בשר הלכה למעשה).

בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהָר

הוֹרְאוֹתַי הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל כְּבוֹד קִדְשֵׁי אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) [זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה] בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהָר וְכוּ', מוֹכִיחִים לְמַעַלְה מְכַל צֶל שֶׁל סִפֵּק, עַל גְּדֹל הַשְּׁעָה בָּהּ אָנוּ נִמְצָאִים, וְלָכֵן דּוֹקָא בְּרִגְעִים גְּדוֹלִים אֵלּוּ מְטַלֵּת הַחֹבֶבָה שֶׁל כָּלָנוּ, לְלֹא יוֹצֵא מִהַכָּלֵל, לְהַתְגַּיֵּס בְּמֶרֶץ לְמַבְצְעֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כְּבוֹד קִדְשֵׁי אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) [זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה], וּבְמִיחָד בְּכָל הַקְּשׁוֹר לְמַבְצֵעַ "וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים". מַבְצֵעַ זֶה חַיֵּב לְהִיּוֹת חָקוֹק בְּמַחֲנוּ וּבְלְבוֹתֵינוּ, עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בְּיַמָּה, וְעַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲתָנוּ, לְתֵת לְעַצְמוֹ דִּין וְחֻשְׁבוֹן, יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה, מֵהַ נַעֲשֶׂה וּמֵהַ יִכּוֹל לְהַעֲשׂוֹת בְּעֵנִין זֶה.

(עֲלוֹן כְּפַר חֲב"ד תש"מ - תשמ"א, דְּבַר הַמְעַרְכֵת)

ספר הזוהר

ספרא דצניעותא

דף היומי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ובו כלל את כל תורת הנסתה, וכידוע שהרשב"י ניצוץ
נשמת משה רבינו ע"ה, על כן חילקו בחמשה חלקים
בדגמת חמשה חומשי תורה.

מחלק ללמוד שבועי - דף ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מכיון שהוא בולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו כלומד את כל
הזוהר הקדוש. ובה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שגנו מידותיי
- למדו תורתי (גיתין סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי",

בעיה"ק בית שמש תובב"א, כ"ד ניסן תשע"א לפ"ק

לכבוד יומא דהלולא של יהושע בן נון זיע"א,

מיוחד ללימוד כל ספרא דצניעותא בקבר יהושע, כמובא

בספר הקדמון "חוסא דצדיקיא": "תלמידי החכמים מירושלים
תובב"א הולכין אחר הפסח עם עולי הרגלים לקבר יהושע בן נון
ולומדים על קבר יהושע בן נון את ספר הזוהר שניים ימים"

קול דודי הגה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לגבי או לעפר האילים הגה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן התרבים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(משיר השירים ס"ב, ה-ו)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברהמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברהמיו" (זוה"ק)

ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות.
וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')

ובוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן?
 שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקבילו אור רוחני וראו מה שלמעלה וכו' לחכמה עליונה.
 ועל זה נקראו דוח דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
רואים מהוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת וחי (מט"א), כתב:

שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתנסקו ישראל בינה של תורה,
 וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יו"ג נגמטריה "סוד").

על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:

א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)).
יילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים]
עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
ובכן יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.

ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
יכפולו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.

ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
[7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברהמים.

מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
טל: 0548-436784

מבוא

איתא בכתבי האריז"ל, היות רבי שמעון בר יוחאי ניצויץ משה רבינו עליו השלום, על כן עשה "ספרא דצניעותא" שבו חמשה פרקים כנגד חמשה חומשי תורה, והיות שהתורה הקדושה יש בה נגלה ונסתר, על כן עשה גם הוא חמשה פרקים לספרא דצניעותא שהוא נחשב לנסתר הנסותרות, והגם שהזהר הקדוש גם הנגלה הוא נסתר, עם כל זה יש נסתר הנסותרים וסוד הסודות.

ודע דחמשה פרקים אלו כוללים כמעט כל הזוהר ותקוני הזוהר וכל קשרי גדרי האצילות, ותיקון גדול הוא ללמוד בכל יום פרק אחד מספרא דצניעותא, וכבר גילו לנו כל הצדיקים ובראשם מרן האר"י החי שלשון הזוהר הוא מסגל מאד לטהרת הנשמה, "ורק הקב"ה יודע שעסק הלימוד הזה הוא ראש לכל התיקונים" (לשון הרמס"ל - דרך עץ החיים), ועל אחת כמה וכמה חמשה פרקים אלו, אשר ממש כל תבה לא יערכנה זהב וכלי פז. (כלשון תלמיד האריז"ל המפרש את הספרא דצניעותא). וכתב בספר נתיב מצוותיך (נתיב היחוד שער ב' אות ג), וזה לשונו: ודע שכל ספר הזוהר וחיוב למודו וחיוב לימוד של כתבי מרן האר"י הכל מצות עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל א' אות י') כתב "בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה "מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, טעמו וראו כי טוב ה", בכל אלא יתמתקו הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר, בלב רחב ושמה, ובזה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקלפות, עכ"ל. ובספר סור מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב: ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שמו, עכ"ל.

וּבִתְפִאֲרַת שְׁלֹמֹה (ל"ג בעומר) כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מְבוֹאֵר בְּסִפְרִים
הֶרְמֵז בְּזֶה, (דְּבָרִים פָּרָק לֹא כֹא) "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זְרַעֲוִי" סוֹפֵי תְבוּת יוֹחֵאי, מֵאֲשֶׁר כִּי הוּא הִיָּה מְשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה רַעֲיָא מְהֵימָנָא וְזִכּוּתוֹ עוֹמֵד לָנוּ, לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְכָל
הַבָּאִים לְטָהַר, אֲשֶׁר בְּשֵׁם חֲסִיד יִקְרָא, לְזַכֵּךְ נִשְׁמָתוֹ עַל יְדֵי לִימוּד
הַזֹּהֵר"ק, וּמְבֹאֵר בְּזוֹה"ק (בְּמִדְבָּר קכ"ד:) בְּזִכּוּת סִפְרָא דָא יִפְקוּן מִן
גְּלוּתָא, וְזֶה הֶרְמֵז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת בְּפִסּוּק (שְׁמוּאֵל א פָּרָק ב' ט') "וְרִגְלֵי
חֲסִידָיו לִשְׁמֹרֵא" גִּימְטְרִיָּה "זוהר" כִּי הוּא הַשְּׁמִירָה הַמְעֲלָה בְּכָל
הָעֲנִינִים לְזַכֵּךְ נִשְׁמָתָם וְזִכּוּתוֹ עוֹדְנוּ עוֹמֵד עִמָּנוּ תָּמִיד בְּבַחֲיַנַּת
צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, עַכ"ל.

וּבְסִפְר בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר כָּתַב, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאי קְרָאוּהוּ "בּוֹצִינָא
קְדִישָׁא", כִּי עַל יְדוֹ נִתְגַּלּוּ בְּאַתְגְּלִיא סוּדוֹת הַתּוֹרָה, הוּא
סוּד הָאוּר כִּי הָאוּר הִגְנוּז בַּתּוֹרָה, עַל כֵּן נִקְרָא סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ זֶה,
אוּר הַמְּבַהֵיק מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ אוּר הַטּוֹב הִגְנוּז בַּתּוֹרָה,
עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וְעוֹד כָּתְבוּ הַמְּפָרְשִׁים זי"ע (יפה שעה, הדרת מלך, זהר חי): דְּהֵנָּה סִפְרָא
זֶה חֲבֵרוֹ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֵאי בְּחַמְשָׁה פָּרָקִים בְּסוּד עוֹלָם
הַתְּקוּן, כְּנִגְדַּת הַחַמְשָׁה פְּרָצוּפֵי הָאֲצִילוֹת, וְסִדְרָם מְבַרְיִיתוֹת שְׁהִיוּ
מְקַבְּלוֹת לְתַנָּאִים מֵהַר סִינַי מִיְּמֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
וּבְאֵלוֹ הַחַמְשָׁה פָּרָקִים כָּלֵל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֵאי זִכּוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
אֲמֵן רוּב חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְהֵם מַעוּט הַמַּחְזִיק אֶת הַמְּרַבָּה, לְשׁוֹן
קֶצֶר בְּחֲכָמָה נִפְלְאָה וּמְפִאֲרַת, וְכָל מֵאֲמָר סוּבֵל כְּמָה פְּרוּשִׁים,
וְנִקְרָא סִפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא מְשׁוּם שְׁנֵאמַר (משלי יא ב) "וְאֵת צְנוּעִים
חֲכָמָה", שְׁאִין לְגַלוֹת הַחֲכָמָה אֶלָּא לְמִי שֶׁהוּא צְנוּעַ בְּמַעֲשָׂיו, עַד
כָּאן לְשׁוֹנוֹ. - וַיֵּשׁ לְפָרֵשׁ צְנוּעִים - לְחֻלְק הַמִּילָה - "עֲנֵנוּ צָמִי",

א. וְהַמְּשָׁךְ הַפְּסוּק אֹמֵר: "וּרְשָׁעִים בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ" לְרֵמֵז שְׁמִי שֶׁלֹּא רוֹצֶה
לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֵין לוֹ אֶת הָאוּר שֶׁל הַזֹּהַר וְהַפְּסוּק קוֹרָא אוֹתוֹ רְשָׁע
הַיּוֹשֵׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְדוֹמֵם וְאִינוֹ לּוֹמֵד, עַכ"ל סִפְר בְּדֵי עַרְבוּת.

שמי שהוא ענו וצמא לדבר ה' ורוצה לדעת סודות תורתו הוא ראוי וצריך ללמוד הסודות וכל הפרד"ס – ולכל זה בודאי יזכה על ידי שיהגה בלמוד הזהר הקדוש.

הרוצה לזכות לארה את הרשב"י בביתו ילמד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" ברא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, וישב בגוון, עכל"ק.

מי לה' אלי!!!

ובני ישראל עשו כדבר משה - ולתת עליכם היום ברכה.

משה רבינו צועק ומכריז; עתה בארץ הגלות צריך רופא חכם, ומיהו הרופא החכם? "הרשב"י זי"ע", ומצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד זהר הקדוש דיוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברנך הוא עד שיגאלנו (זהר פנחס ריט).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בבת נח (תיק"ז ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים. (תיק"ז, פגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א-א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלה שנה, בצער: מאה אלה שנה. בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אלה שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורח"צ, אבדר"נ). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השדר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומראי פני המלך (ר"א אזולאי, פר"א). דע שמי שנשמרתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתי"א). מי יתן והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובודאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח. (סגלת ישראל מ' ז'). המשיח פשיבוא יאמר על כל הזוכים ללמוד זהר הקדוש: "בזכותך הגעתי, לה יש חלק בגאולת העם!". ישלם ה' פעלך ויתיה משכרתך שלמה מעם ה' אלוקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו (רות ב' י"ב).

ספר הזוהר הקדוש המהולק

מונוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המהולק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מהולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרוב יופיע בעז"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחידו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת"ם: 052-6077914/054-9531936
מבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150734/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
נצף: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תנ"ה: 09-8323442

"הרצים יצאו דחופים"

כל הפעילים ומפעילים למען קירוב הגאולה יזכו
שמשווח ויאה באצבעו לכיוון ויאמר:
"במותכם האעתי" ☞

שליחו מנהג הרועים לקטת את הסט ולדאוג לחלקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבדו נוסף מדרש בערים. בשמנות,
במשפחות, בישיבות, במסיבי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מונעים להתקשר: 0548-436784

סמ הזוהר הקדוש המהולק- לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המסות/ המדרש- בשבת, ובכל זמן.

כל כרך מהולק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוהר"ק
יחדיו באיש אהר.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

הַקְדָּמָה

יְהוּדִים ה'תְּקַבְּצוּ וְלַמְדוּ ה'זֶהר הַקְּדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְכָל מְרַפֵּא
 וְלַפְעַל יְשׁוּעוֹת וְלַקְּבֵלַת הַתְּפִלוֹת, וְכַדְבְּרֵי הַקְּדוֹשׁ
 הַצְּדִיק הַמְּלוּכָן רַבִּי יַעֲקֹב אֲבוּחַצִירָא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן בְּסִפְרוֹ
 "בְּגַדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח (עֲמוּד ק"ב עַל הַפְּסוּק "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'
 דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נַחֲזֵר לְעֵנִין רֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשׁ לְהַשְׁלִים
 הַמְּזֻמּוֹר עַל הַדֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשְׁתִּי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי וְלִי
 יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתַבְנוּ דְּכַשְׁחוֹשֵׁב הָאָדָם תְּמִיד שֶׁהַשְׂכִּינָה בֵּין עֵינָיו
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "שׁוֹיֵתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד", הַקֶּבֶ"ה מְדִיחַ מֵעֲלָיו כָּל
 הַמְּקַטְרָגִים וְהַמְּשַׁטְיָנִים וּמְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, וּבְכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵא לוֹ
 הוּא עוֹנֵהוּ. וְעַל זֶה יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת כִּי לֹא שִׁיף הַדְּבָר הַזֶּה כִּי אִם
 בְּיֻדְעֵי סוּדוֹת ה' לַעֲשׂוֹת יְחוּדִים לְמַעַלְהָ וְכְמוֹ שֶׁאֱמַר נְמִי דְּוֹד
 הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת", וְהָאֵמֶת הוּא, שִׁיּוּדַע סוּדוֹת ה' לַעֲשׂוֹת יְחוּדִים בְּמִרְכָּבָה
 הָעֲלִיוֹנָה, וְאִם אֵינוּ יוֹדַע, דְּבָר פְּשוֹט הוּא דֵּהַחִיצוֹנִים דּוֹחִים
 תְּפִלָּתוֹ לַחוּץ, וְאִם כֵּן, הֵיכִי אֲמַרִּינָן עַכְשָׁו דְּכַשְׁיָהּ הָאָדָם מְשׁוּה
 ה' נִגַּד עֵינָיו עֲנָהוּ ה' בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵא, וּמְדַחָה מֵעֲלָיו כָּל
 הַמְּשַׁטְיָנִים, וְלִזְהָ בָּא דְּוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְהַשְׁמִיעֵנוּ דֵּהַקֶּבֶ"ה
 בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת, וְכַשְׁרוּאָה שֶׁהָאָדָם פּוֹנֵתוֹ לַעֲבוּד אוֹתוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם,
 וְדוּאֵג לְדַעַת סוּדוֹ וְיְחוּדָיו כְּדֵי לַעֲבוּדוֹ כְּרָאוּי, וְעַדִּין לֹא הִשְׁגִּיחַ
 יְדִיעַתוֹ, כְּגוֹן זֶה הַקֶּבֶ"ה מַחֲזִיק בְּיָדוֹ וּמִגֵּן עָלָיו מִן הַחִיצוֹנִים,
 וְנוֹתֵן בְּלִבּוֹ חֲכָמָה וּבִינָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְיְחוּדָהּ, וְזֶה שֶׁאֱמַר
 הַכְּתוּב כֹּאן "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הַפְּתִי יְדוּעַ הוּא שָׂאִין לוֹ דַּעַת,
 וְלִגְבֵי יְחוּד ה' כָּל זְמַן שָׂאִין הָאָדָם יוֹדַע הַסּוּדוֹת כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 יְחוּדִים עַדִּין פְּתִי הוּא, וַיֵּשׁ עָלָיו קְטְרוּג מִן הַחִיצוֹנִים, אֲמָנָם
 כְּשִׁרְוּאָה הַקֶּבֶ"ה שֶׁהָאָדָם נִתֵּן דַּעַתוֹ וְלִבּוֹ לַחֲקוֹר וּלְהַבִּין סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה כְּדֵי לַעֲבוּד ה' בְּשְׁלָמוֹת, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנִּתֵּן דַּעַתוֹ הַקֶּבֶ"ה

שומרו ומגן עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו, כמו שנאמר לדניאל (דניאל פרק י"ב) "ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלקיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך", הרי מבאר דכשנתן לבו להבין ולהתענות נשמעו דבריו, ולזה אמר עכשו "שומר פתאים ה'", הם שעדין לא הבינו בסודות התורה וביחודים, אבל נתנו דעתם להבין, מאותה שעה שנתנו דעתם שומרם ה' ומגן עליהם ומחזיק בידם עד שיבינו. ואומר דוד עליו השלום, וגם אני ד'לותי ולי יהושיע", דהיינו עכשו אני דל מידיעת הסודות פראוי, ואני מתפלל ומתחנן לפניו יתברך שיושיעני מן הדלות הזה, ויאיר עיני בסודות תורתו כדי לעשות רצונו פרצונו. והנה ד'לותי ולי יהושיע ראשי תבות יו"ד, ויו"ד היא בחכמה שהוא אבא, ומשם הוא עקר סודות התורה, ורמז הדבר הזה פאן, להודיע שעל ענין זה הוא מבקש שיתגלו לו סודות התורה. עוד, יהושיע אותיות יהו"י ש"ע, משום דהזוכה לסודות התורה באמתות פראוי, זוכה להארת ש"ע נהורין. ואמר כשאזכה לסודות התורה פראוי ולש"ע נהורין, אז באותה שעה אומר לנפשי "שובי נפשי למנוחיכי כי ה' גמל עליכי", עד כאן לשונו.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב גמור הוא ללמד ולדעת סודות התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו בודאי על ידי שבתחלה ילמד פסדר זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער בלבו אש אהבת ה', וחשקת למוד התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי החכמה העליונה, וכמו שסדר מרן הבן איש חי למוד בסעודת ליל הסדר על פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים חלק א' סימן נ"ד) שכח אכילת המצה היא לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה] עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא לרפואה, רפואה גופנית ורפואה נפשית, וכל האוכל מצת מצוה זוכה להארת החכמה העליונה ולדעת ולהבין את סודות התורה

שְׁזָה הָעֶקֶר לְדַעַת וּלְהַבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ: חָגַא דְּפִסְחָא דְּרוּעָא יְמִינָא כְּמָה חֲבִיב אַנְתָּ וַיְקִיר ... הָאִי לְחָמָא אִיקְרִי מְצָה בְּגִין דְּקָא מְשַׁדְּדַת וּמְבַרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישִׁין דְּעֵבִידָא בְּהוּ קִטְטָה... בְּדָ אַכְלִין יִשְׂרָאֵל מְכֻלָּא דְּאַסּוּתָא, בְּדָ אַכְלִין מְצָה דְּאִהִי אַסּוּתָא לְמִיעַל וְלִמְנַדַּע בְּרָזָא דְּמַהֲמֻנּוּתָא, דָּא אִיהוּ נְהֻמָּא דְּאַחְכִּימוּ בְּהָ יִשְׂרָאֵל חֲכֻמָּתָא עֵילָאָה דְּאוּרִייתָא וְעֵלוּ בְּאַרְחָהָא. (ע"ג ש"ס בא"ר). וְכֵן הוּא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשַׁת תְּצֻוֶה (דף קפג ע"ב), שְׁכַתְּבִי שְׁשָׁנִי לְחַמִּים אַכְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיצְאוּ מִמִּצְרַיִם, א, מְצָה, ב, מֶן, וּבִשְׁנֵיהֶם סְגוּלָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאָמַר הַרְשָׁבִי בְּמַכִּילֶתָא "לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן" (הוּבָא בְּרִש"י דְּבְרֵי הַיְמִיִּים ב, לא, ד), וּבְזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשַׁת בְּשַׁלַּח (דף סב ע"ב) כְּתַב:

ב. כתב ב"מגלה עמוקות", שהמן הוא כנגד הלוחות כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, ולכן נזכר כ"ח פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות שנזכרו בתורה, יד פעמים בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפרשת עקב, עכ"ל (עיי"ש אופן ק"ע). – ואפשר לרמז בזה, דהמן נותן כוח לקבל את סודות התורה וכן הלומד סודות התורה, בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליא של מעלה, ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'", ויש בנותן טעם כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי הזוה"ק: (במדבר פרק יד פסוקים יז-כא) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר. ה' אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵינָיו וְנִפְשָׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינָיו אַבּוֹת עַל בְּנָיִם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים. סָלַח נָא לְעֹון הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאֲתָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ. וַיֹּאמֶר ה' סָלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ. וְאוֹלָם חֵי אֲנִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאֶרֶץ. שְׁלוֹמֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ מְרַבִּים הַרְחִמִים וְהַחֲסִידִים מִי"ג מִדּוֹת הַרְחִמִים וּמַעוּרָרִים אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְתַשׁוּבָה וְאִזּוֹכִים ל"וִיֹּאמֶר ה' סָלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ", וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְלֹא הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה' כְּמִים לִים מְכֻסִּים "וַיִּמְלֹא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאֶרֶץ" וְתַבְטַל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה וְעַרְב רַב כֵּת דְּלִיָּה מִן הָאֶרֶץ, [כַּמְבוּאָר בַּמַּהֲרָח"ו הַקְּדַמַּת עֶץ חַיִּים], וְאִזּוֹ יִבּוּא מִשִּׁיחַ בְּרַחֲמִים וְחֲסִידִים, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חוֹז"ל, (סְנֵהדְרִין דף צ"ח א') אָמַר רַבִּי אֶלְכַסְנַדְרִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי... כְּתִיב וְאִרוּ עִמִּי עֲנִנֵי שְׁמַיָּא כְּבַר אִנְשׁ אֶתְהָ... זְכוּ עִמִּי עֲנִנֵי שְׁמַיָּא.

בההיא שעתא נטף טלא קדישא... ומההוא טלא דנהורא עילא קדישא הוה נגיד נחית מנא לתתא... וההוא מנא הוה סליק ריחין דכל בוסמין דגינתא דעדן... ומברך למלכא קדישא עילא, וכדין מתברך במעוי, והוה מסתפל וידע לעילא ואסתכי בחכמה עילא, ועל דא איקרון דור דעה, ואלין הוו בני מהמנותא ולהון אתיהבת אורייתא לאסתכלא בה ולמנדע ארחהא. עד כאן לשונו הקדוש, (עין שם בארף). ומבאר שפאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה העליונה ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה, ולהם נתנה תורה להסתפל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. ומוכח מדברי הזוה"ק שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה.

האור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט, יא) כתב שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, שצריך שיתעסקו ישראל ביניה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "יניה של תורה" (גם יין גימטריה סוד).

וידיע המעשה עם החכם באשי של בכל "הרב הלל" זיע"א (הסבא של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול, אף לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן אליהו בעל "פרם שלמה" על העץ חיים (אביו של הראשון לציון המקבל הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל) דע לך אם לא תלמד חכמת הקבלה תצטרך לחזור בגלגול, וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא יעזר לך כל תורתך, ותצטרך לחזור בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והאריך ימים למעלה ממאה שנים ונעשה חכם גדול בקבלה. ובאמת כבר כתב זאת החכם הצדיק המקבל

ג. חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד: החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים

הקדוש רבי יהודה פתיה זכותו יגן עלינו אמן בבאורו על הפסוק (איוב פרק ל"ג, כ"ט) "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבריו", שמי שלא לומד את תורת הסוד מכרח לחזור בגלגול אפילו כמה וכמה פעמים ועוד הביא את הפסוק (ירמיה פרק כ"ב, י') אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו", כי מי שמת וכבר חוזר בגלגול עוד באמצע הלוייה שבוכים עליו, ולכן אומר אל תבכו למת כי הוא כבר חזר לעולם הזה, אלא בכו להולך זה שלמד תורת הסוד כי רק הוא זוכה לגן עדן העליון, עד כאן תכן דבריו.

גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בבגד כששכב על מיטת חליו, כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתיה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל" קיום לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים. (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: להשיב נפשו נפשו מני שחת לאור באור החיים, לומר לך שאם ירצה להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת הזוהר הקדוש.

ומכל זה רואים כמה חובה קדושה ללמד תורת הסוד, וכאשר לומד בגירסא אלו הסודות, מטהר את נפשו, ומזה יבא לו הבנה בכל חלקי התורה הקדושה, עד שגם יזכה ללמד בהבנה את תורת הסוד. ומכל מקום עצם הלמוד מזכך הוא, ובעולם הבא בודאי ילמדוהו את הפרושים העמקים.

על כן הגשנו לכם כאן את הקונטרס הזה, שיהא מצוי אצל כל אחד, וילמדו בכל עת, ובכך יהא לו חלק בנסתר הנסתרות שלמדנו הרשב"י ז"ע"א. ועוד דעד עתה נחפא למוד זה, ולא היה שגור בפי כל, ומשמאי קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ במהרה דידן, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גדולה לפרסמו ובכך נוטל שכר פנגד כולם, בדאיטא בספר חסידים, ובספר קב הישר דכל מצוה שאין לה דורשים כל המתעסק בה נוטל שכר פנגד כולם. [ועין בספרנו גדולת תתק"ס פרקים יט, כ, כא בענין מצות זכוי הרבים ושכרה].

״וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו בני שנו מדותי״, ופרש רש"י, למדו תורתי (גיטין סז, א), חובה קדושה עלינו לקיים רצון

ה. א. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה. (זוהר הקדוש, חלק א, כ:). ב. אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חבריו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב. (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א). ג. מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו'. (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד). ד. כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, - ומצוה

התנא האלקי הרשב" זיע"א, אשר עליו אמרו בזהר הקדוש (וצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגיניה (עכ"ל). וכתב המקבל האלקי רבי אברהם אזולאי זיע"א (בשם המקבל רבי אברהם גלאנטי זיע"א) וזה לשונו: אפילו עוד היום אחרי שנפטר רבי שמעון בר יוחאי מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא "אתעטר" – בא רבי שמעון מגן עדן מעטר כמלך בעטרותיו בראש ויושב בגןן, עד כאן לשונו.

וכפזה נצרך לדורנו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שישב בינינו, וימליץ טוב בעדינו ובזכות זה נגאל במהרה ברחמים. וכתב רבנו יוסף חיים זיע"א בספרו חיים והשלום על התהלים (ע"ד, י"ג) זה לשונו: "שברת ראשי תנינים על המים", נראה לי בס"ד על פי מה שכתבו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות ג): לעתיד ישבר נון דנחש ודשטן ויהיה מ"י, ואז הוא אותיות משי"ח, וזהו "שברת ראשי תנינים" – לנזן של נחש ושטן "על המים" - בזכות התורה שיש בה מי ים, עכ"ל. ובזכות תורת הזהר ששורשה מהבינה הנקראת מ"י נזכה לגאולה השלמה בביאת משיח צדקנו ברחמים, "ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", במהרה בימינו אמן כן יהיה רצון.

שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו'. (ספר חסידים אות ק"ה).
ו. כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת ראשי תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן שעל ידי התורה הנקראת "מ"י ישבר את ראשם ומזה יצמח משיח בן דוד בב"א.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שפנרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדושתם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

(קבלה מהארז"ל)

לְשֵׁם יחוד קודשא בריהּ הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, לְחֵדָא שֵׁם יוד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם פל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת פל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, וראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טו-י).

(סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב פל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמון את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן פרט בקשתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקוהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף פרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

סְפָר הַזוּהַר

סְפָרָא דְצִנְיֵעוּתָא

פְּרָקָא קְדָמָא

תַּאנָא. סְפָרָא דְצִנְיֵעוּתָא, סְפָרָא, דְשָׁקִיל בְּמִתְקָלָא. (תַּאנָא) דְעַד דְלֵא הָוֵה מִתְקָלָא, לֹא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין אִפִּין בְּאִפִּין, וּמְלָכִין קְדָמָאִין מִיתוּ, וְזִינְגִהוּן לֹא אֲשַׁתְּכְּחוּ, וְאַרְעָא אֲתַבְּטְלֵת. עַד דְרִישָׁא דְכִסּוּפָא דְכָל כְּסוּפִין, לְבוּשֵׁי דִיקָר אֲתַקִּין, וְאַחֲסִין.

הָאִי מִתְקָלָא תְּלִי בְּאַתֵּר דְלֵא הָוֵה, אֲתַקְלוּ בֵּיה אֵינּוּן דְלֵא אֲשַׁתְּכְּחוּ. מִתְקָלָא קָאִים בְּגוּפִיה. לֹא אֲתַאֲחֵד, וְלֹא אֲתַחֲזִי. בֵּיה סְלִיקוּ, וּבֵיה סְלִקִין דְלֵא הוּוּ, וְהוּוּ, וְיַחֲזִיין.

סְתָרָא גּוּ סְתָרָא, אֲתַתְּקוּן וְאַזְדַּמּוּן, בְּחַד גּוּלְגֻלְתָּא, מְלִיָּא טְלָא דְבְדוּלְחָא. קְרוּמָא דְאוּרָא אֲזַדְכָּד וְסְתִים, אֵינּוּן עֲמֹר נְקִי תְּלִין בְּשָׁקוּלָא. רַעֲוֵא דְרַעֲוִין אֲתַגְלִיא בְּעִלּוּתָא דְתַתָּאי. אֲשַׁגְחָא פְּקִיחָא דְלֵא נְאִים, וְנָטִיר תְּדִירָא. אֲשַׁגְחוּתָא דְתַתָּא בְּאֲשַׁגְחוּתָא דְנַהִירוּ דְעֻלְאָה. (דְּבִיח)

תְּרִין נֻקְבִין דְּפְרַדְשָׁקָא, דְאַתְעַר רֻחָא לְכָלָא.

בְּרַאשִׁית בְּרַא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ שִׁיתָא, בְּרַאשִׁית בְּרַא שִׁית עֲלֵייהוּ, פּוֹלְחוּ לְתַתָּא, וְתַלְיִין מִשְׁבַּעָה דְגוּלְגֻלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, וְהָאָרֶץ תִּגְיֵנָא לָאוּ בְּחוּשְׁבָן וְהָא אֲתַמֵּר. וּמַהֲהִיא דְאַתְלִטְיֵיא נְפָקָא, דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יְיָ. הִיתָה תְּהוּ וְבָהוּ וְחֶשֶׁד עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. תְּלִיסֵר, תְּלִיין בְּתִלְסֵר יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא.

שיתא אלפי שניו, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עליהו, דאתתקוף בלחודוי. ואתחריב פלא בתריסר שעתו, דכתיב היתה תהו ובהו וגו'. תליסר יקים לון ברחמי, ומתחדשון בקדמיתא, וקמו (ס"י קמו) פל אינון שיתא. בגין דכתיב ברא, ולבתר כתיב היתה, דהא הות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחסד, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

גלופי דגליפין פחיוו דחניא ארין, ומתפשט לכאן ולכאן, ונבא ברישא. רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעבר וועים, נטיר וגניז. חד לאלף יומין זעירין אתגלייא, (ב"א אתמלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדבוי, אתבר רישיה במיין דימא רבא, דכתיב (תהלים עד) שפרת ראשי תנינים על המים. תרין הוו, חד אתחזרי, תנינים כתיב חסר. ראשי, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לג) פי הוא אמר ויהי, הוא בלחודוי. לבתר אתחזרו חד יהו"י יהו"י ו"י ו' בתראה שכינתא לתתא. כמה דה' שכינתא אשתכח ובהד מתקלא אתקלון. והחיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים את האור פי טוב. (ישעיה א) אמרו צדיק פי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמאה בלחודוי. וכלא לחד אתחזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא בדא ביו"ד ה"א, כתרין רחימין דמתחבקון.

שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל רברבן. לישן דא, סתים בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו לוי' ובשם ישראל יכנה (וכנה) ממש. זה יאמר לה' אני: אחתא. וכלא אתמר ביה"ו. פלא כלילן בלישן סתים לאימא. דהא אתפתחת ליה דנפיק מינה. אפא יתיב ברישא, אימא באמצעיתא, ומתבסיא מפאן ומפאן ווי למאן דגלי ערניתהון.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרַקיעַ הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְבַר בְּנוֹקְבָא. (ס"י
 שְׁלִימוֹ דְבַר וְנוֹקְבָא) דְּכַתִּיב (מִשְׁלֵי י') וַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם, נְהִיר יו"ד
 בְּתַרְוֵן, וְנְהִיר וּמְעַבֵּר לְנוֹקְבָא. אַתְּיָהֵד יו"ד בְּלַחֲדוּדֵי, (וּבְתַר ב) סָלִיק בְּדַרְגוּי
 לְעִילָא לְעִילָא. אַתְחַשְׁכָּא נּוֹקְבָא, וְאַתְנַהֲרֵת אִימָא וּמִתְפַּתְחָא (דף קע"ז ע"א)
 בְּתַרְעוּי. אַתָּא מִפְּתַחָא דְכָלִיל בְּשִׂית, וּמְכַסֵּיא פְתַחָהּ, וְאַחִיד לְתַתָּא
 לְהֵאִי וּלְהֵאִי, וְוִי לְמֵאֵן דְּגַלִּי פְתַחָהּ.

בְּרַקָּא תְנִינָא

דִּיקְנָא מְהֵימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא אַדְפַּר בְּגִין דְּהֵיא יְקִירוּתָא דְכָלָא מְאֲדִין
 נְפַקַת, בְּסַחְרָנְהָא דְבַסִּיטָא, סָלִיק וְנַחֲיַת חוּטָא חֲוֹרָא. בְּתַלְיֶסֶר
 מִתְפָּרֵשׁ.

בְּיִקְרָא דְּבִיקִירוּתָא הֵהִיא, כְּתִיב (יִרְמִיָּה ב) לֹא עָבַר בְּהָ אִישׁ וְלֹא יֵשֵׁב
 אָדָם שָׁם. אָדָם לְבַר הוּא. אָדָם לָא כָלִיל הֵכָא. כָּל שְׂכַן אִישׁ.
 בְּתַלְיֶסֶר נְבִיעִין מְבוּעִין מִתְפָּרְשׁוּן, אַרְבַּע בְּלַחֲדוּדֵי אֶסְתְּמוּרוֹ. תַּשְׁעָה אֶשְׁקִיוּן
 לְגוּפָא. (נ"א לְנַתָּא).

(תִּיקוּנָא קְדָמָא) מִקְמֵי פְתַחָא דְאֲדִינוּ, שְׂאֵרֵי יְקִירוֹ לְאַתְתְּקוּן.
 (תְּנִינָא) נַחֲיַת בְּשִׁפְרוֹ בְּרִישָׁא דְשַׁפְּוֹן. מְהֵיא

רִישָׁא לְהֵאִי רִישָׁא קָאִים. (תְּלִיתָא) אַרְחָא דְנַפְיָק תַּחֲוֹת תְּרִין נוֹקְבִין
 דְּפִרְדִּשְׁקָא, לְאַעְבְּרָא חוּבָה, דְּכַתִּיב (מִשְׁלֵי יט) וְתַפְאֲרָתוֹ עָבוּר עַל פְּשַׁע.
 (רְבִיעֵא) תַּחֲוֹת שַׁפְּוֹן אֶסְחַר שְׁעָרָא לְרִישָׁא אַחְרָא. (חֲמִישָׁא) אַרְחָא אַחְרָא
 נְפִיק תַּחֲוֹתוּי. (שְׁתִּיתָא) חֲפֵי תְקוּבָתָא דְבוּסְמָא, לְרִישָׁא דְלְעִילָא. (שְׁבִיעֵא)
 תְּרִין תַּפְּוּחִין אַתְחַזוּן לְאַנְהָרָא בּוּצִינִין. (תְּמִינָא) מְזִלָּא דְכָלָא, תְּלִינָא עַד
 לְבָא, בִּיהַ תְּלִינֵין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין. (תְּשִׁיעֵא) אִינּוּן דְּתַלְיִין לָא נְפַקִּין דָּא מִן דָּא.
 (שְׁנִיעֵא) חֲפִינֵין זְעִירִין עַל גְּרוּנָא (סד סר) דִּיקִירוֹ. רְבַרְבִּין, מִתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא

שלים. (תריסר) (וכד) שפון אתפגון מפל סטרין, זפאה למאן דנשיק מאינון נשיקין. (תליסר) ביהיא מזלא דכלא נגדין תליסר משיחין דאפרסמונא דביא. כלא ביהא מזלא שכיח, וסתים.

בזמנא דמטא תשרי, ירחא שביעאה, משתכחי (רחא) אלין תריסר (ס"א תליסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר) תרעי דרחמי, ביהוא זמנא (ישעיה נח) דרשו יי' בהמצאו פתיב.

וילאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגו', (בראשית א) היינו דכתיב (ויקרא טז) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב. (בהאי זמנא) (דברים ג) אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך. יהו"ה שלים בסטרין. והכא ברחישותא דא דארעא, לא שלים. יהי לא כתיב, קרינו יו"ד עלאה יו"ד תתאה, וייצר י' עלאה י' תתאה, (יהי) י' עלאה, י' תתאה. ה' בגווייהו. כללא דשלימו. שלים, ולא לכל סטר. אתעקר מהאי אתר שמא דא, ואשתיל באחרא, כתיב ויטע יי' אלהים. - ה' בין יו"ד ליו"ד דיה"י, נשכא דפרדשקא דעתיקא, לזעירא דאנפין בלא רוחא לא אתקיים. בה"א, אשתכלל ה"א עלאה ה"א תתאה, דכתיב (ירמיה א) אהה אדני אלהים.

בקייטבוי דקטפיו, (ציריא) ברוחא דמתקליו, יה"ו. י' עלאה דאתעטר בקטרא (ס"א בעטרא) דעתיקא, היא קרוימא עלאה דאודכד וסתים. ה"א עלאה, דאתעטר ברוחא דנוקבין דפרדשקא, דנפיק לאחיא. ו' עלאה, בוצינא דקרדינותא דאתעטר בסטרין, (ס"א בעטרין) מתפשטון אתוון לבתר, ואתכללו בזעירא דאפין. כמה דשריא בגולגלתא, אשתכחו מתפשטון בכל גופא, לשכללא כללא. בעמור נקא. כד תלי תליין אלין אתוון. כד אתגלי לזעירא מתיישבן ביה אלין אתוון, ואתקרי בהון.

ו"ד דעתיקא סתים בעטרוי, בגין שמאלא אשתכח ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין נוקבין, ואשתכח בתקונין. ו"ו אתפתח באחרא, דכתיב, (שיר השירים ז) הולך לדודי למישרים. פבוצינא דקרדינותא למכסיא פתחא.

ז' לעילא ו' לתתא, ה' לעילא ה' לתתא. י' לעילא וכה לא אשתתף אחרא, ולא סליק בהדה, בר רמינא דרמינא פד אתגליין תרין (באורייתא) ומתחברן בחד דרגא, חד רגשא בגין לאתפרשא, ו"ד פלילן ביו"ד ווי כד אסתלק האי, ואתגליין.

אינזן בוסמין דטיפסא שריקין, לא עברי (ס"א עבד) לא מתעבבי בדוכתא, והחיות רצוא ושוב. ברח לך אל מקומך. אם תגביה פגשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך.

זתוצא הארץ (דף קע"ז ע"ב) דשא. אימתי, פד שמא אתנטע. וכדין אורא נפיק, ונצוצא אנדמן. (תיקונא קדמאה דרישא) חד גולגלתא אתפשט בסטרוי, טלא מלי עלה, דתרי גוויני.

תלת חללין דאתוון רשימין, אתגליין ביה. (תליתאה) אובמין (ס"א בעורבא) בערבאה תליין על נוקבין עמיקין, דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא. הכא חד ארחא לעילא דקיק. (רביעאה) מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא. בר פד רעוא אשגח ביה. (חמישאה) עיינין דתלת גוויני למרפת קמייחו אתסחון בחלבא דנהיר. פתיב (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק יליון בה. נוה שאנן, עתיקא דסתים, עינד פתיב. (שתיתאה) חוטמא פרוצפא דועירא, לאשתמודעא. תלת שלהובין מתוקדין בנוקבוי. (שביעאה) דרגא עקימא, למשמע טב וביש. פתיב (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני אמית ואחיה.

וכתיב (ישעיהו מו) ואני אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא עשנו ולו אנחנו. (איוב כג) והוא באחד ומי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח, הוא מאן דלא אודמן לעינא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. (ה"א ה"י).

א' פליל (הו"א) ו' ו' פליל א' ולא פליל ה"ו. (ס"א ה"י) א' אזיל לאלקא. אל"ף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל ליו"ד, דסתים מפל סתימין, דלא מתחברין ביה ו"ד. ווי כד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתכח, על דא כתיב (ויקרא יח) ערות אביך לא תגלה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב וערות אמוך לא תגלה אמוך היא לא תגלה ערותה. אמוך היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבינה תקרא וגו'.

פרקא תליתאה

תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא פל מזה דאתמור ולא אתגלייא עלאה ויקרא אשתכח. (הו"א) וזה (ס"א דיקנא) גנייה (ס"א ויקרא) קרא.

תיקונא קדמאה דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפומא. (תניינא) מרישא האי, עד רישא אחרא אשתכח. (תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחא מלייא דלא אתחזיין (רביעאה) עלעין אתחפין מזהאי גיסא ומזהאי גיסא. (חמישאה) בהו אתחזין תפוחין סומקין פוורדא. (שיתאה) בחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין פוורדא אתפנון. (תמינאה) זעירין נחתין בגרזנא, ומחפין קדלא. (תשיעאה) רברבין וזעירין פגידין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתכח גיבר ותקיף מאן דאשתכח.

פתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבני, לאסחרא ולאננא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אליו אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב וישע יי' אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתפחן איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתון אתגליפו בגוניהון (ס"א בגינהון).

על האי, (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה דיקנא) חלמא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאשיט גדיה ליה ונדע דשלים במאריה) שלים במאריה. שנאין תחותי יכנעון. כל שכן דיקנא עלאה דנהירא (ס"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בויעירא חס"ד סתם, כד אצטריך נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאווי ופגעון תחותיו ודין הוא בדיל דחזא בחלמיה כל שכן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בויעירא חסד סתם).

פתיב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה, כלומר, (נ"א ח"י ר"ה) י"ה אתפשט נהירו דדא בדא, כלא אתרחשון בזמנא חדא, מים טבאן מים בישן. בגין דאמר ישרצו, אתכללו דא בדא. חיה עלאה, חיה תתאה. חיה (דף קע"ח ע"א) טבא. חיה בישא.

ויאמר אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. כד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דבר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סטרא דדבר. אלהים סטרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקוניו כאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, חכא אתקיימו.

דינין דדכורא תקיפין ברישא, בסופא גיחין. דנוקבא באיפכא. וי"ה

קונטרין דקיטורא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגוהא אשתכח. אי אתבסמו דינין, בעא עתיקא. אתא הויא על נוקבא, וקינא דזוהמא אתתקון בגוהא, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קון. קינא דמדורא דרוהין בישיין ועלעולין וקטפורין.

אתקין ביה בהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל, שוקין ודרועין, ימינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקון דכר ונוקבא יה"ו. י' דכר. ה' נוקבא. ו' כתיב זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם. דיוקנא ופרצופא דאדם יתיב על ברסאי, וכתיב (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

דבר אחר ישרצו המים, תרגום ירחשון. כלומר, בד מרחשין בשפונתיה פתגמי צלותא, בזפותא, ובנקיות דעתא, ובמיא הוה רחיש נפשא חתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפונתיה מרחשין בהאי גוונא מתתא לעילא, לסלקא יקרא דמאריה, לאתר דשקוי דעמיקו דבירא, נגיד ונפיק. לבתר נגיד לאמשכא מלעילא לתתא, מההוא שקיא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתראה לאמשכא נדבה לכלא מעילא לתתא. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא דכונה דמהימנותא ויעבדון כל משאלוהי, בין שאלתא דצבורא, בין שאלתא דיחידא.

ושאלתא דאית לבר נש לשאלא מומאריה, הן מסודרות בט' גווני, אית באלפא ביתא, ואית באדפר מכילוהי דקודשא ברין הוא, רחום וחנון וגו'. אית בשמהן יקירן דקודשא ברין הוא, כגון אהיה, יה, יהו, אל, אלהים, יי' צבאות, שדי, אדני.

אית בעשר ספירות, כגון: מלכות, יסוד, הוד, נצה, תפארת, גבורה, חסד, בינה, חכמה, כתר. אית באדפר צדיקניא, כגון האבות והנביאים והמלכים. אית בשירי ובתושבחי, דאית בהון קבלה אמיתית. ועילא מנהון מאן דינע לתקון תקונין למאריה, כדקא יאות. ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא, ואית מאן דינע להמשיך שפעא מעילא לתתא. ובכל ט' גווגי אליון, צריכא כונה גדולה, ואי לא עליה קרא דכתיב, (שמואל א ב) ובזי יקלו.

ובכזונת אמון, דהוא כליל תרין שמהן יהו"ה אדנ"י. והאחד גניז טוביה וברכוהי, באוצר הנקרא היכל, והוא רמוז בפסוק (חבקוק ב) זה' בהיכל קדשו' הס מפניו ילדא רמוז רבותינו זכרונם לברכה, כל טוב האדם בביתו, שנאמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא, ומתרגמינן בכל דעמי.

דאי מכון בכל חד וחד מט' גווגי כדקא יאות, דא הוא בר נש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב כי מכבדי אכבד ובזי יקלו, אכבד בעלמא דין, לקיים ולמעבד כל צרכוי. ויחזון כל עממי ארעא, ארי שמא דה' אתקרי עליה, וידחלון מניה. ובעלמא דאתי, יזכי למיקם במחיצת חסידים, אף על פי דלא קרי כל צורכיה, פיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכון ביה כדקא יאות.

מאי ובזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולאמשכא לאתר דאצטריה, ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי. וכל שכן מאן דלא אתכונן באמן.

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפנותיה בנקיותא דלבא, במיא דמנקי, מאי כתיב בהדיה, ויאמר אלהים נעשה אדם, כלומר, בשביל אדם

דינע לאחדא אלים ודמות פדקא יאות, וירדו בגנת היס. (עד כאן ד"א).

פרקא רביעאה

עתיקא, טמיר וסתים. ועירא דאנפין, אתגלייא ולא אתגלייא.
 דאתגלייא, באתון פתיב. דאתפסייא, סתים באתון, דלא
 מתיישבו באתרוי, בגין דאיהו לא אתיישבו ביה עלאין ותתאין.

וילאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למוינה בהמה ורמש וגו', היינו
 דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. חד בכללא דאחרא
 משתקחא. בהמה בכללא דאדם, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן לי'
 מן הבהמה, משום דאתפלל בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב) בדינקא עלאה, אשתכחו תרין רוחין
 מתרין סטרין, דימינא ושמאלא כליל אדם. דימינא, נשמתא
 קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון
 בלא גופא.

כד מתדבקין דא בדא, אתיילדן פהאי חיה דאולידת (רוחין) סגיאין
 בקטרא חדא. כ"ב אתון סתימין, כ"ב אתון אתגליין, י' סתים, י'
 גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלון.

י' נפקין מניה דבר ונוקבא ו"ד, פהאי אתר, ו' דבר, ד' נוקבא. בגין דא,
 ד"ו תרין. ד"ו דבר ונוקבא. ד"ו תרין קפלין. תרין י' בלחודי דבר. ה'
 נוקבא. ה' ד' הות בקדמיתא, ומדאתעברת ביי' בגוה, (אולידת) אפיקת ו',
 (תרי כי בדי) אית ד"ו וביה אית ח"ה תרי יה"ו) אתחזי יו"ד בחזויה כללא דיה"ו.
 מדאפיקת יו"ד דהוא דבר ונוקבא, אתיישבת לבתר, ומכסייא לאמא.

וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו) הֵינּוּ דְכְתִיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרֻגְלִים חָרַשׁ לֵאמֹר, מָאֵי בְנוֹת הָאָדָם. דְכְתִיב, (מלכים א ג) אִזּוּ תְבַאֲנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בְּגִינֵיהוֹן כְּתִיב, כִּי רָאוּ כִּי חֲכַמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ וְגו'. אִזּוּ תְבַאֲנָה וְלֹא בְקִדְמִיתָא. בְּקִיסְטְרָא דְקִיסְטוֹרֵי דְפִיגְאֹן, תְּרִין מִתְחַבְּקוֹן הוּוּ לְעִילָא, לְתַתָּא נְחִתּוּ יִרְתּוּ עֶפְרָא, אֲבָדוּ חוּלְקָא טְבָא דְהוּוּ בְהוּ. עֶטְרָא דְבוּמְלָא (ס"א דְחַמְלָא) וְאַתְעֶטְר בְּקוּסְטָא דְעֻבְבָא.

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂךָ אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי דִּיִּיקָא. דְבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וַיִּסְעוּ דִּיִּיקָא. בְּמִזְלָא הוּוּ תְלֵי, דְבַעָא לְאוּקִיר דְקִנְיָה. (שמות טו) וַהֲיִשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲנַת לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרַת כָּל חֻקָּיו עַד כָּאֵן. כִּי אֲנִי יי' רַפְאִידָא, לְהֵאֵי דוּקָא.

פְּרָקָא חֲמִישָׁאָה

הָיָי גוֹי חוֹטֵא עִם כְּבֹד עוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנִים וְגו' (ישעיה א). שְׂבָעָה דְרָגִין יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו אֲפִיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אֲפִיק ו"ו ד"ו לְבַר אֲסִתִּיר אָדָם דְכַר וְנוֹקְבָא דְאֵינוֹן ד"ו דְכְתִיב בְּנִים מְשַׁחִיתִים.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא. בְּרֵאשִׁית מְאָמֹר. בְּרָא חֲצִי מְאָמֹר. אֲב וּבִן. סְתִים וְגִלְיָא. עַדוֹן עֲלָאָה דְסְתִים וְגִנְיִו. עַדוֹן תַּתָּאָה, נְפִיק לְמִטְלִטְלֵי (ס"א לְמִטְלִטְלֵי) וְאַתְגְּלִיא יְהוָה. יְהוָה אֱלֹהִים. אֵת. אֲדִנִּי אֲהִיָּה. יְמִינָא וְשְׂמֹאלָא כְּחֵדָא אֲשֶׁתְּפֹן, הַשְּׂמִים. וְאַתָּה, דְכְתִיב, (דְבָרֵי הַיּוֹמִים א כט) וְהִתְקַאֲרַת וְהִנְצַח אֵינוֹן כְּחֵדָא אֲשֶׁתְּפֹן. הָאֶרֶץ, דְכְתִיב, (תְּהִלִּים ח) מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֶרֶץ. (ישעיה ו) מְלֹא כָל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, עֲתִיקָא לְעִירָא, אֲתַפְרֵשׁ, וְאַתְדַּבְּק. לֹא אֲתַפְרֵשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מְמַלְל רְבִרְבּוֹן.

אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחמשה זינין מים, וכתיב (במדבר יט) ונתן עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך עולם. (תהלים קמו) אתה לך לפני יי' בארצות החיים. (שמואל א כח) והיתה נפש אדני צרורה וגו'. ועין החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים. מים שלימין, ומים דלא שלימין. רחמין שלימין, רחמין דלא שלימין.

ויאמר יי' לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא כשר. (בראשית ו) ויאמר יי', כד אתיישבא בזעירא. מפאן (ג"א דכד אמר בשם אמרו) (לומר) דבר. דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום דבהווא רוחא דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיד לתתאי.

ובגין כך כתיב (ימי עולם) והיו ימיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא שלים. י' בלחודי מאה. תרין אתוון תרין זמנין, מאה ועשרים שנה. י' בלחודי כד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפין שיניו. מפאן כתיב, (תהלים קלמ) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים, דכתיב ומשם יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע, ובני האלהים אסטמרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב) ותענוגות. תענוגת קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (ג"א דאתרמיוז) דאתרמיו מהאי רוחין אחרנין, דלא אתפללו בחכמה עלאה, דכתיב, (מלכים א ה) ויין נתן חכמה לשלמה, וכתיב (מלכים א ח) ויחכם מפל האדם. משום דהני לא אתפללו באדם.

וַיִּי' נָתַן חֲכָמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲכֵם, דְּמִינָה אֲתַחֲכֵם לְתַמָּא. הַמָּה הַגְּבוּרִים
 אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲיָלָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, דְּאֲתַנְהֵגוּ בְּשִׁמְא. מָאִי
 שָׁמְא. שָׁמְא קַדִּישָׁא, דְּאֲתַנְהֵגוּ בֵּיה דְּלֹא קַדִּישִׁין לְתַמָּא, וְלֹא אֲתַנְהֵגוּ אֱלֹא
 בְּשִׁמְא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, וְלֹא אַנְשֵׁי הוּי"ה. לָאוּ מִסְתִּים סְתִימָא, אֱלֹא
 גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מִבְּלָלָא דְּאָדָם נַפְקוּ, כְּתִיב
 (תהלים מט) אָדָם בִּיקַר בַּל יִלְוִן, אָדָם בִּיקַר, בִּיקִירוֹ דְּמוֹלָכָא, בַּל יִלְוִן, בְּלֹא
 רִיחָא.

תְּלִיסָר מִלְכֵי קַרְבָּא, בְּשַׁבְעָה. שַׁבְעָה. מִלְכֵינּוּ בְּאַרְעָא, אֲתַחֲזִיאוּ נְצַחֵי
 קַרְבָּא. תַּשְׁעָה דְּסַלְקִין בְּדַרְגִּין, דְּרַחֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן, וְלִית דִּימְחֵי
 בִּידֵיהוֹן. חֲמוּשָׁה מִלְכֵינּוּ קַיִמִין בְּבַהֲלִלוּ, לְקַמֵּי אַרְבַּע לֹא יַכְלִין לְמִיקָם.

אַרְבַּע מִלְכֵינּוּ נְפָקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוֹן תְּלִיין בְּעַנְבִין בְּאַתְפָּלָא אַרְיוֹן
 בְּהוֹ שַׁבְעָה רַהֲיִטִין. סְהַדִּין סְהַדוּתָא וְלֹא קַיִמִין בְּדוּכַתְיֵיהוּ.
 אֵילָנָא דְּמִבְּסָם יְתִיב בְּגוּ. בְּעַנְפוֹי אַחִידוֹן וּמְקַנְנֵן אַפְרִין. תְּחוּתוֹי תַּטְּלָל
 חִיּוֹתָא דְּשְׁלִיטָא בְּהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵי כְּבִישִׁין, לְמִיחָה בְּשַׁבְעָה סְמִכִין
 סְחַרְנֵיהּ, בְּאַרְבַּע חִיווֹן, מִתְּגַלְגְּלִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חֲוִיָּא דְּרַהֲיִט בַּש"ע דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָּא, דְּכְתִיב,
 (שיר השירים ב) מִדְּלָג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת. זְנִבְיָה בְּפּוּמִיָּה,
 בְּשַׁנּוּי, נְקִיב בְּתַרֵין גִּיסִין. כַּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד לְתַלַּת רוּחִין.

כְּתִיב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכְתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לִנְעַר עַל פִּי
 דְּרַפּוֹ. לִנְעַר הִדּוּעַ. אֶת הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יי'. וַאֲיַנְנוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי
 לְקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרָא בְּשִׁמוֹ. תַּלַּת כְּתִיב דִּינִין, אַרְבַּע אֵינוּן. אַרְבַּע כְּתִי
 דִּינִין דְּלַעֲיָלָא. אַרְבַּע לְתַמָּא. דְּכְתִיב, (ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמוֹשָׁפֵט

במודה במשקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא,
דינא דלא בשקולא. דינא רפיא. (דינא) דאפילו לא האי ולא האי.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב
בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתיב על פני האדמה. (שמות לד) ומשה
לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית א) פתגות עור. קרן, דכתיב,
(שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים
פט) ובשמן תרום קרננו. (תהלים קלב) שם אצמית קרן לדוד. היינו עשיראה
דמלכא. ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשך בקרן
היובל. קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן ורינח
לאתבא ריחיה ליה.

והאי קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' גשיבא דרוחא לכלא. וכלא תיבין
לאתרייהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי' אלהים, בד אתחזי ה' לה', יי'
אלהים אתקרי שם מלא וכתיב (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא. (ס"א
בד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים
עלמא וכלא אתהרב ועל דא כתיב ונשגב וגו') עד פאן סתים ואתעטר צניעותא
דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא. זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל
ונפק וידע שבילוי וארחוי. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קע"ט ע"ב).

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומים ולתקון הריסות והרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עקאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרצונו וכרצונו יראונו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוננו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל ז"ע"א)

מוזדה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזפיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהיה עליך, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונופה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טו) ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמור לציון עמי אתה. ובפרת משה רעיא מהימנא תתגלה במהרה דידן, ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

(סוד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הד' ש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכוננו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם וליויים לדוכנם לשרים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון. (ס"ח).

קדיש דרבנן - נפש ספרד

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה

וימליד מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביזויכון
ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא
(בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא,
דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי
בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי
וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא
ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש. יהיה נא לרצון לפניך תורתנו
ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד,
שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו
ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך,
ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגויף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב,
יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלוו חסידים כבוד רבנו על משכבותם. וכתיב,
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבוס הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול
לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר
עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בך ושאנן מפחד
רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי
עמך ישראל ברחמים. אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש. יהיה נא לרצון לפניך תורתנו
ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמי
וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים
להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות
מזיו שכנתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגויף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה
ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלוו חסידים כבוד רבנו על
משכבותם. אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבוס הקבר ומרמה
ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר
לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון
לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא
נשברה. ותשכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה
בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים. אמן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (ימ"א) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (ימ"ב) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ג) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (ימ"ד) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ה) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִירֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ו) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וְגִאְלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ז) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל

כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ח)

הַשִּׁכְבָּה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין פְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְאִירֵיהּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיַּחְמוּס וַיַּחְמוּל עָלָיו. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָיו וּבְסִתְרָא אֱהָלוּ לְחַזוֹת בְּנוּעִים יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקִיץ תִּימִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרוֹר בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ. וַיְלֻוּהָ אֵלָיו הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם. הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכֹלל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אֲמֵן:

הַשִּׁכְבָּה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכָרָה: שְׁקֵר חַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּגְנוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדֵיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשִׁעְרֵים מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין פְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְרִיָּהּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּס וַיַּחְמוּל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהָ אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.

וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אֲמֵן:

הערב: עלייה המונית לקברו של יהושע בן נון לרגל יום פטירתו

שוכן סמוך לאריאל, בכפר כיפאל הארם ■ אבטחה מיוחדת של הצבא והמשטרה

מאת יוסף בלקמן

העליה בהוגה משנים 17 מוניות מתפללים לציון יהושע בן נון מסובסד לשירות העולים מכל ריכוזי הציבור החרדי בארץ. בנוסף יוקם הכנסת אורחים על ידי האגודה ברחבת הציון לקבל את המוני המתפללים בארוחת חמות ושתייה כדי המלך.

מדי שעה תתקיים במקום תפילה "עליו לשבח" שהתחב"ה רה על ידי יהושע בן נון ברוב עם. אדמו"רים ורבנים רבים צפויים גם להשתתף בעליה זו.

בישיבה להמבשר אומר י"ד אגודת יסוד עולם הרב חיים רייכר, כי לאחרונה שופץ מחדש ציונו של יהושע בן נון ואף הותקנה במקום לראשונה תאורה קבועה לטובת האלפים שיבואו הערב.

מזא בשליטת ישראל. הכוחות אבטחו את המקום במשך כל שעות התפילה הג'ל ואפשרו זרימה חופשית רגלית בכל רח' בי הכפר לשלושת הקברים ללא סיכונים ועיכובים.

הכניסה לכפר תאפשר אך ורק דרך צומת אריאל. משם יכנסו הבאים רגלית עד למת' חם הציון או באוטובוסים חתום שיעמדו במקום לטובת אלפי הבאים. תיוון מיוחד המכיל אל' פי מקומות ינייה הוכשר לרכבים פרטיים בסמוך לצומת אריאל לטובת הבאים.

אגודת יסוד עולם, שכ"ם אחד' והמועצה האזורית שומ' רון, המארגנים את העלייה מפ' עילים שירות אוטובוסים במחיר

כוחות הבטחון ובראשם גד"ל והמשטרה נערכים הערב לבואם של אלפי יהודים לכפר כיפאל הארם לציון יהושע בן נון לרגל יום פטירתו החל בשבת הקדומה כ"ו ניסן ממובא בשו"ע (תק"ט).

העליה לציונו של יהושע בן נון ביום זה כבר נהוגה משנים קדמוניות כמובא בספר הקדמון יחוסיא דצדיקיא: "תלמידי הח' כמים מירושלים חובב"א הולכין את הפסח עם עלי הרגלים ולומדים על קבר יהושע בן נון את ספר הוהרר שניים ימים".

קצריהם של יהושע בן נון, כלב בן יפונה ונון אבי יהושע מצויים בלב הכפר הפלסטיני תינתן חרס - כיפאל הארם שסמול העיר אריאל בשומרון. הכניסה למקום תתאפשר אך ורק בשעות הלילה החל מהשעה 22:30 בערב ועד השעה 03:00 לפנות בוקר.

כמדי שנה, גם הפעם כוחות גדולים של גד"ל וכוחות הבטי' חוף יתפרשו החל משעות הערב המוקדמות בכל רחבי הכפר, יטילו עוצר על הכפר ויציבו צוותים על גגות הבתים ובכל הרדכים המוכילות בכפר הגי

המבשר | יום ה', כ"ד בניסן תשע"א | עמוד ג

בעצת ה'

מועצה אזורית שומרון - מועצה דתית שומרון אגודת שכ"ם-אחד' - המקומות הקדושים בשומרון

הילוולת יהושע בן נון זיע"א

ביום ההילולא נעלה ונבוא למקום מנוחתו בכר בתמנת חרס (מול אריאל) בשומרון לעורר רחמים ולהתפלל אצל ציונו

יהושע בן נון, נון אביו וכלב בן יפונה זתע"א

אשר עמדו בנאמנותם לה' יתברך ולארץ חמדתו בקריאתם

"טובה הארץ מאוד מאוד" "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה"

ביום המישי בלילה - אור לכ"ה ניסן התשע"א

תיקינו כניסות מצומת אריאל כל הלילה החל מ 22:30 ועד 04:00 לפנות בוקר

הסעות יצאו בעז"ה במחיר מסובסד:

ירושלים: רח' גבעת משה מינת גולדה מאיר ליד מרכזתל

רח' שמואל הנביא ליד אולם זווהיל; משעה 21:00 עד 22:00 בריצות

מבני ברק: רח' ר' עקיבא ורש. רח' חזו"א מינת ר' עקיבא,

רח' השומר ע"י הצבי בשעה 21:00

ביתר עילית: בבעה A מול שפע שוק, בבעה B מול רמי לוי בשעה 21:00

בית שמש: רמה א' נחל קישון מול שפע שוק, רמה ב' קרית הרמ"א

נהר הירדן 38 קריה ויפה נוף רח' שפת אמת מינת חזו"א בשעה 21:00

לפרטים ולברורים: 052-7696060

הנטיעה לנבריים ונשים במתכונות מהדרין!

אין הרשמה - באים ונוטעים

"תלמידו החכמים

מירושלים תובב"א

הולכין אחר הפסח עם

עולו הרגלים

לקבר יהושע בן נון

ולומדים על קבר

יהושע בן נון את ספר

הזוהר שניים ימים"

(ספר הקדמון "יחוסיא דצדיקיא")

אור הזוהר

גיליון 66

זוהר האמת - גלוי מעולם האמת

יודי האדמו"ר מהאלמין נשיא מפעל הזוהר העולמי
הצדיק שחזר מהגיהנום - מאגרא רמה לבריאת עמיקתא ובחזרה

איך בחסדי ה' נצלתי משאל תחתיות בגיהנום

בית דין של מעלה:

... קול קורא ברעש גדול!

האם לא למדת פרשת השבוע וקראת ההפטרה על פרשת נח ולא למדת את הזוהר על הפרשה (ח"א דף ס"ז ע"ב), איך שהקדוש ברוך הוא קרא לנח, רועה שוטף, ושם מבאר את הפסוק (ישעיה נד) כי מי נח זאת לי. שפיין שאמר לו הקדוש ברוך הוא שיציל אותו בתבה, (כמו שנאמר) שפתוב ואני הנני מביא את הפבול מים וגו', וכתוב ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ואני הנני מקים את בריתי וגו' ובאת אל התבה - פיין שאמר לו שינצל הוא ובניו, לא בקש רחמים על העולם ונאבדו. ומשום כך נקראים מי הפבול על שמו, כמו שנאמר (ישעיה נד) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח.

כך גם אתה אחראי על מה שפוקה בעולם, מה אתה ישן ולא רואה כל יום עלונים עם יתומים ואלמנות מגיעים לבית, למה לא הרעשת את העולם? - אתה צדיק בפרוה חושב רק על גן עדן, ומה עם כל ישראל? ...

הנשמה

צעקתי בקול מר ונורא. אוי לי, ואבוי לי, מה אומר, מה אדבר מה אספר מה אצטרק, לפני בית דין של מעלה... האמנם נגזר עלי ענש כל קשה בגיהנום... במה פשעתי? הלא ימי אני מקים מצוות ומוכיח ומנוזה את הרבים, אנא אני מבקש רחמים... היתה לי פנה טובה לזכות את כל עם ישראל!!!

בית דין::

האם לא ידעת שהדרך לגיהנום

כרצופה בכונות טובות?? נשמעה בת קול משמים

עם כל הכונות הטובות שלך, אתה גרמת לחרב בזה מלחמות אסונות עניות ועבבת את הגאולה וביאת משיחו!

אתה הפושע הכי הגדול של הדור!

הנשמה:

... במה חטאתי? רבוננו של עולם? ולואי ויכולתי לתקן!

בית דין:

ידוע לך שעניי ה' משוטטות בכל, ואין נסתר מעיניו,

בוא נספר ונזכיר לך:

בשנת תשל"ג בשהיית חולה מאד בארה"ב, הלכת לרופא להבדק, והרופא אמר לך שנשאר לך לחיות רק כ-4 שבועות. הבשורה הקשה נפלה עליך פרעם ביום בהיר ואתה, ומשפחתך הייתם בהלם ובתדהמה, מהבשורה המרה.

בסייעתא דשמיא ולהפתעתך, דברת עם גיסק על מצבך אמר לך גיסק: יש לי עצה שתשאר בחיים, אבל אני בטוח שלא תסכים לעשות את העצה.

ענית לו: אני בספנת חיים, ומתה לחלל שבת עלי, ולכן מכרח אני לעשות כל אשר לאל ידי.

אמר לך גיסק, אתה חייב ליסוע למינאמי, שם יש אויר טוב ושמש צדקה ומרפא בכנפייה, וה' יעזר שתתרפא, אבל מצד שני לנשמה מאד לא בריא שם כי יש שם פריצות נוראה.

אמרת לו: אני מוכן ליסוע למינאמי תכף ומיד, כי אני יודע לשמור על עיני, וה' יהא בעזרי, וכמו שמובא

בגמרא יצרו מתגבר וכו' ואלמלא ה' עזרו אינו יכול לו.

נסעת למינאמי ושם הלכת ללמד בהרבה בתי מדרשות, ובכל בית מדרש ישבת ושמעת מפי הרב שעור כדי לכבד את הרב, ואז נדפמן לך לראות באחד מבתי המדרשות במינאמי איך אחד מרבני המקום מוסר שעור ב"משנה ברוכה" לפני כ-20 אנשים מבגרים, בני ששים עד שמונים שנה, וראית שבמהלך השעור נשאל הרב על ידי משתתפי השעור שאלות פשוטות ביותר אשר אפילו ילד בן תשע יודע, ולא היה הרב משיב לשאלותיהם, באומר "שאלה פזאת צריך לשאול את ר' משה פינגוטיין", וכך ארע פעם אחר פעם, שהיה דוחה את השואלים בתשובה מעין זו (כי הרב היה עם הארץ גדול, וזאת הייתה התשובה הטובה ביותר עבורו...). וכך ראית בעוד כמה בתי מדרשות, שישנם הרבה רבנים מגידי שעור אשר פשוט אינם יודעים כלום. חפשת עצה לדבר הנה. והחלטת שצריך ליסוד שעורים בדין היומי (וכך יוכל כל אחד ללמד את כל היסודות שצריך לדעת ולא יהיו עמי הארץ) ובכדי שיוכלו הרבנים להכין את השעורים, לפי צו קלטות על מסכתות הדין היומי, ויפרסמו לכל הרבנים שנתן להזמין קלטות על מסכתות הש"ס, וישלחו אותם לכל מגידי השעור. לצורך כך ביקשתי ממנה תלמידי חכמים שיכינו שעורים ויקליטו אותם בסדר דף אחרי דף. והחלטתם לקנות קלטות ומכונה להקליט את השעור, ואף הוכן מחסן מיוחד לשם כך.

והנה באותה העת ארע דבר פלא, באשר הזמנת מונית לנסע הביתה,

הַנְּשִׂמָה:

הצילו! אני מבקש רחמים, כל הפגנות שלי היו לשם שמים וטהורות.

בית דין:

הדור הולך ופוחת, אתה בדור של עקבתא דמשיחא, וככל שהחולה אנוש יותר נדרש רופא גדול יותר, רופא הנשמות הגדול קוראים לו רבי שמעון בר יוחאי שכתב את ספר הזוהר, זו היא תורתו של משיח, הזוהר הקדוש!

התקון היחידי שלא תצטרך לסבל על כל מליון היהודים שלומדים דף היומי הוא שפכם ילמדו 3 דקות את דף הזוהר הש"ס היומי.

הַנְּשִׂמָה:

אני מבטיח להפך את הפשע שחטאתי לשפע גדול, אני יעשה תשובה גדולה, את כל פשעי שגמרתי בחזקת הגשמיית והיציגיות העולם על ידי למוד דף יומי של גמרא של כל יהודי, אעשה שהכל יתהפך לשפע גדול על ידי שפך יהודי ילמדו 3 דקות זוהר הקדוש ביום והשפע ישטוף את כל העולם ויביא ברכה ואת הגאולה תכף ממש. אני מבטיח להפיץ את הזוהר הקדוש בכל העולם.

בית דין:

בחסדי ה' בית דין של מעלה חונן אותך, ונותן לך ארפה של זמן, אם תעמד בדבורך אתה תזכה למדרגה הכי גבוהה בגן ענן ותזכה לשבת בלישיבת הרשב"י, וכל מי שתזכה לילמדו 3 דקות זוהר ביום, יחשב לו הלמוד של כל שנותיו בגמרא כאלו למדו למוד זוהר הקדוש כל ימיו...

הַנְּשִׂמָה:

מה גברו חסדי ה' עמי, מה טוב חלקי, מה נעים גורלי

בימות המשיח במקום ללמד ולהפיץ תורתו של משיח וירומם את העולם, אתה דרדרת אותו לשפל מחתיות, - אתה הפצת והגברת את הלמוד של היציגיות וגשמייות התורה, ובכך גרמת לחזקת היציגיות וירדיפה אחרי הכלי העולם הזה, ובכך הגברת ההרס בעולם.

הַנְּשִׂמָה:

אני חף מפשע, אני לא ידעתי

בית דין:

במדרגה שלך, אי ידיעה לא פותרתו האם לא למדת תקוני זוהר וראית מה שהרשב"י קורא בקול גדול בתקון ל' בתקון מ"ג,

האם אתה לא יודע, שאתה חי בדור של משיח? ...

הַנְּשִׂמָה:

נכון! ברוך ה' זכיתי.

בית דין:

מדוע לא דאגת שילמדו תורתו של משיח?

הַנְּשִׂמָה:

אני מהדור של המשיח, אבל חנכו אותי מקטנות ללמוד ש"ס וגמרא וסיימתי בשקנת את כל הש"ס כמעט 7 פעמים, ופעלתי לפי מה שידעתי, והיום המשג של דף יומי הפך להיות נכס צאן ברזל בלמוד התורה של כל יהודי.

בית דין:

אתה לא צריך להתגאות בזה, ההפך אתה צריך היית להתפאר אם היית מפיץ דף זוהר יומי ששכל ישראל יהיה חלק בתורת הרשב"י, כי על זה כל נשמה משבעת עוד טרם שבא לעולם...

ונדמן לך נהג מונית סיני, ומתוך שיחה שנהלתם התברר שהוא עוסק ביבוא קלטות מסין לארה"ב. ושאלת אותו כמה עולה קלטת. והשיב הנהג, 12 סנט בלבד. בעוד שבערך כלל עלות כל קלטת היא בערך 40 סנט. אמרת לנהג הסיני, שישב אתך בחורה ושתיבא לו קונה. ותכף הלכת וספרת לרב אפלבויס, שה' הזמין לך זאת, ובנדאי זו השגחה נפלאה, ומטל עליכם להתחיל בעבודה. הראה לך נהג המונית דגמא, ותכף הזמנתם אצלו 5000 קלטות בפעם אחת.

התחלתם בעבודה. ופרסמתם בעתון אלגעמיינער גירנל מודעות כל שבוע. וכן פרסם בבתי מדרשות, ובמדרין לכשרות שיצא על ידכם. וכך נתוספו עוד רבנים שהשתתפו בהקלטת השעורים, עד שכל העולם התחילו ללמד דף היומי בזכותך. ומארבעה יהודים שהתחילו לארגן שעורים בדף היומי, נהיה מזה מאות ואלפים לומדי דף היומי ואתה אמרת מזמור לתודה לה' יתברך על חסדו הגדול שזכית לזה.

ובדיעבד, ראית, איך נסתרות דרכי הא"ל שגלגל אותך למקום הנמוך ביותר עלי אדמות, כמו "מיאמי" מקום של שחיתות ופריצות נוראה, שבכדי שתגיע לשם היית צריך להתנדדר למצב של סכנת חיים, שתאלץ אותך לבוא לשם להתרפא, ובזכות זה, גרמת להפך את הדף היומי לנחלה של רבים.

וכל מה שתארנו כאן זה בדיוק הפשע הגדול שלך - האם אתה מבין מה הפשע? - אתה גרמת למליון יהודים שילמדו רק תורת הנגלה, ועל זה אתה מקבל את עונשך - על כל היהודים שלומדים בכל חייהם ש"ס ולא לומדים זוהר.

קטלוג ספרים על הזוהר

שעל ידי
מפעל הזוהר העולמי
שיצאו לאור בשנים תשע-תשעג

ספריית הרשב"י ותורתו

ספריית הרשב"י היא ספרייה גדולה, הכוללת ספרי רבי שמעון בן יוחאי ע"ה, הזוהר, ופירושים על הזוהר, וספרי קבלה שיצאו לאור עולם בע"ה. - ספרי קבלה עתיקים ונדירים. הספרייה נבנתה על ידי כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א, רמת בית שמש בארץ ישראל יצ"ו.

תולדות הספרייה

האדמו"ר מהאלמין חיבר והוציא לאור אלפי ספרים בכל מקצועות התורה, וחילקם בחינם בכל העולם כולו ב-48 שנים האחרונות. הספרים התקבלו בברכה מאלפי גדולי ישראל במכתביהם. חסידות האלמין שאיפתה ומטרתה לקבץ ולהנחיל לכל אחד את תורת הרשב"י - הזוהר הקדוש. השמחה הגדולה ביותר תהיה כשכל יהודי בעולם ילמד זוהר הקדוש, כי לא ידח ממנו ידח. הספרייה העולמית היא: בדיסקים ובאתרים כ-300 אלף קבצים של ספרים, קונטרסים, קול קורא, מכתבי כתבי יד של גדולי ישראל, ועוד. בידי, עברית, אנגלית ועוד שפות. כל אחד בכל העולם יכול להוריד את הספרים מהדיסקים אתרים ולהדפיסם בחינם. לקבלת ספרים בחינם וכן למי שרוצה לתרום להדפסת מיליוני ספרים לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל בחינם נא לפנות לטלפון 052-7651911.

מפעל הזוהר העולמי

"מפעל הזוהר העולמי"

בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין

סניף בת ים

רחוב בר יהודה 50

בת ים יצ"ו ארץ ישראל

טל: 052-7651911

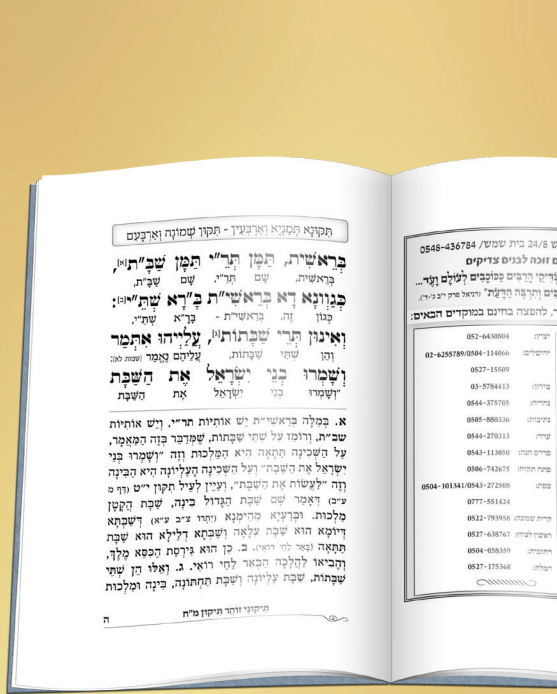
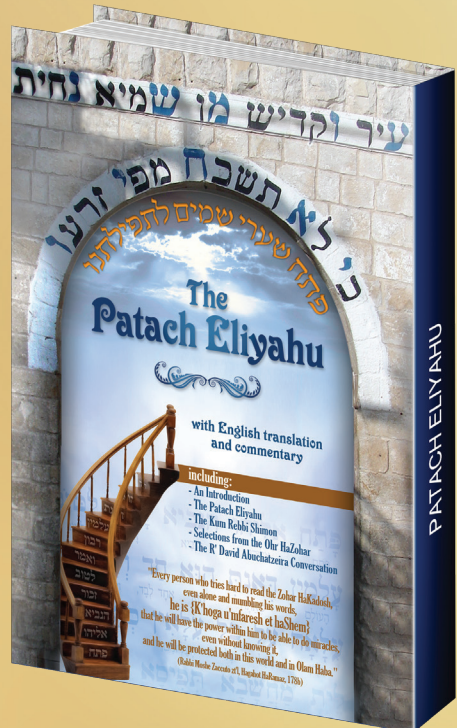
מחפשים תורמים להדפיס מאות אלפים
עד 15 מיליון של תיקוני זוהר "תיקון מג"
לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחינם.

התורמים משלמים ישר לדפוס!
ובתוך כמה ימים מקבלים הסחורה בע"ה.
האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות
הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 052-7651911

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר ורמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי עם לשון הקודש - מנוקד מִפְּסָק ומחולק לקטעים מסודר על הפרשיות

<p>10</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>9</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>8</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>7</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>6</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>5</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>4</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>3</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>2</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>1</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>
<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך א</p> <p>כח הזוהר חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מתודש אלול תש"ע עד תשע"א</p> <p>786 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ב</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>416 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ג</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>416 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ד</p> <p>תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>344 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ה</p> <p>אדרא רבא וזוטא חלק ב' עם חסדות חדשות שלא נראה כבושם הזה</p> <p>784 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ו</p> <p>אדרא רבא וזוטא חלק א' ונספחו עליו ו' ספרים תפלות ובקשות נאולת הרשב"י שירה וסוד התפלות החדשות</p> <p>554 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ז</p> <p>ההרי ח' ספרים חבל על כל רגע ונספחו הרשב"י חיים של וזרי השפעות הרשב"י רחמי הרשב"י וזרי סגן הזוהר הקדמת כח הזוהר</p> <p>416 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ח</p> <p>אורות הזוהר י"ב ספרים השבוע הרשב"י נספחות הזוהר תפלות הזוהר נאולת הרשב"י גמריצת מספלות הזוהר אור הרשב"י הזוהר והזב רב זכותא ורשב"י הזוהר</p> <p>416 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך ט</p> <p>מאורות הזוהר ט"ו ספרים סאולות הזוהר אגרות הזוהר הרמ"ל והזוהר קט לעשות לה המשיח הזוהר הצדקים והזוהר קבלתי ושיעתי אלה מפיא קודש</p> <p>416 עמודים</p>	<p>ספר</p> <p>הזוהר</p> <p>ברך י</p> <p>אור המחולק ל-354 ימות השנה גדולי ישראל והזוהר ערכה של שעה</p> <p>786 עמודים</p>

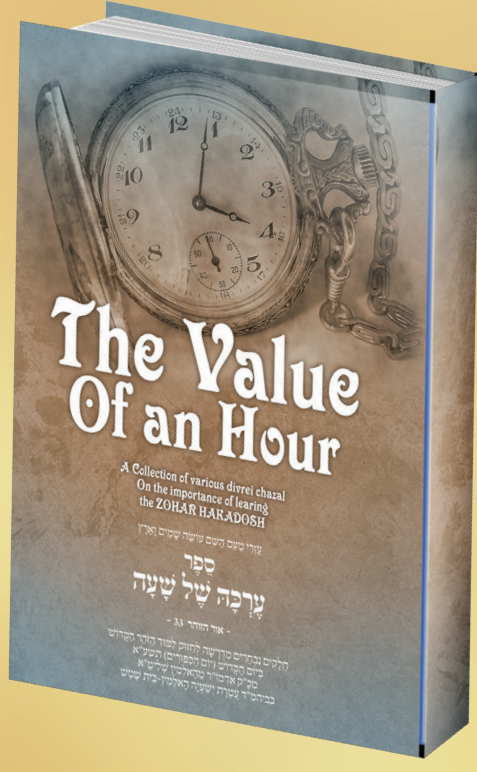

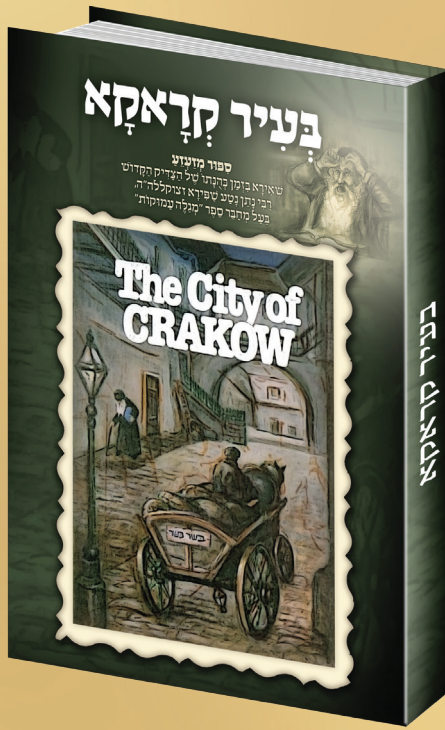

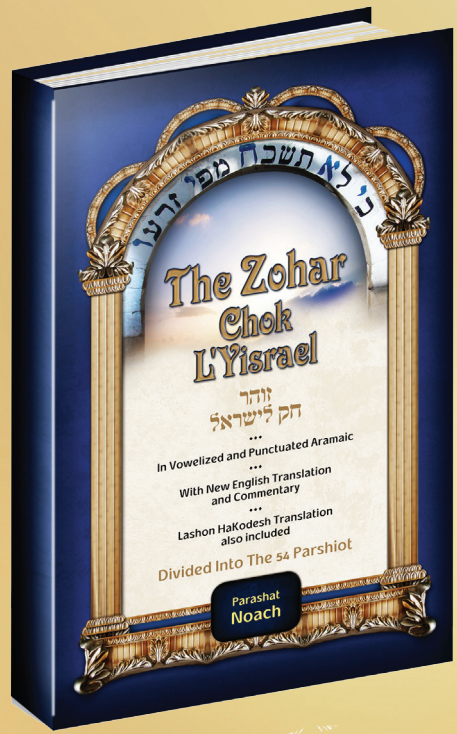

<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך יח</p> <p>✦ תקוני הזהר חלק ב'</p> <p>448 עמודים</p> <p>18</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך יז</p> <p>✦ תקוני הזהר חלק א'</p> <p>512 עמודים</p> <p>17</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך טז</p> <p>✦ זהר חדש שיר השירים רות אימה זוהר חדש</p> <p>556 עמודים</p> <p>16</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך טו</p> <p>✦ זהר חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא</p> <p>528 עמודים</p> <p>15</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך יד</p> <p>✦ זהר חדש בראשית נח-לך וירא תולדות ויצא וישב בשלה יתרו תרומה כי תשא</p> <p>592 עמודים</p> <p>14</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך יג</p> <p>✦ ואתחנן עקב שופטים כי תצא וילך האזינו</p> <p>320 עמודים</p> <p>13</p> <p>מספר העולם</p>
---	---	--	--	---	--

<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ו</p> <p>✦ שמות וארא בא בשלה</p> <p>560 עמודים</p> <p>5</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ד</p> <p>✦ מקץ ויגש ויחי</p> <p>512 עמודים</p> <p>4</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ג</p> <p>✦ חיי שרה תולדות ויצא וישלה וישב</p> <p>624 עמודים</p> <p>3</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ב</p> <p>✦ נח לך לך וירא</p> <p>544 עמודים</p> <p>2</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך א</p> <p>✦ הקדמות לתורת הזוהר הקדמת הזוהר בראשית</p> <p>640 עמודים</p> <p>1</p> <p>מספר העולם</p>
---	---	--	---	---

<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך יב</p> <p>✦ בלק פנחס מטות</p> <p>592 עמודים</p> <p>12</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך יא</p> <p>✦ במדבר נשא בהעלותך שלה קרה חוקת בלק</p> <p>592 עמודים</p> <p>11</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך י</p> <p>✦ אחרי קדושים אמור בהר בחוקותי</p> <p>528 עמודים</p> <p>10</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ט</p> <p>✦ ויקרא צו שמיני תרויע מזורע</p> <p>496 עמודים</p> <p>9</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ח</p> <p>✦ ויקהל פקודי</p> <p>640 עמודים</p> <p>8</p> <p>מספר העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר</p> <p>תרגום הזהר בלשון הקדש</p> <p>ברך ז</p> <p>✦ תרומה תצה כי תשא</p> <p>560 עמודים</p> <p>7</p> <p>מספר העולם</p>
---	--	---	--	---	--

**בזכות התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי**

**תורתו מגן לנו,
היא מאירת עינינו.**

מפי זרעו

- ממייסב גאוני מירון
- ספורי רבי שמעון בר יוחאי
- מאת הגה"צ המקובל רבי שלום יהודה גראס שליט"א
נשיא מפעל הזוהר העולמי
- מעלת לימוד הזוה"ק

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
נחל לכיש 24/8 עיר"ק בית שמש
טל: 054-8436784

נא לשכפל ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בעולם

תקליטור אוצרות הזוהר וכו'!
12.000
ספרים, דרשות לשמויעה,
קבצים ותמונות ועוד...

מזכות החכור שלך,
ספר הזוהר הקדוש,
"יצאו בני ישראל
מן הגלות
ברחמים"

"בהאי חבורא דילך
דאיחו ספר הזוהר
'פקון ביה מן גלותא
ברחמי'"

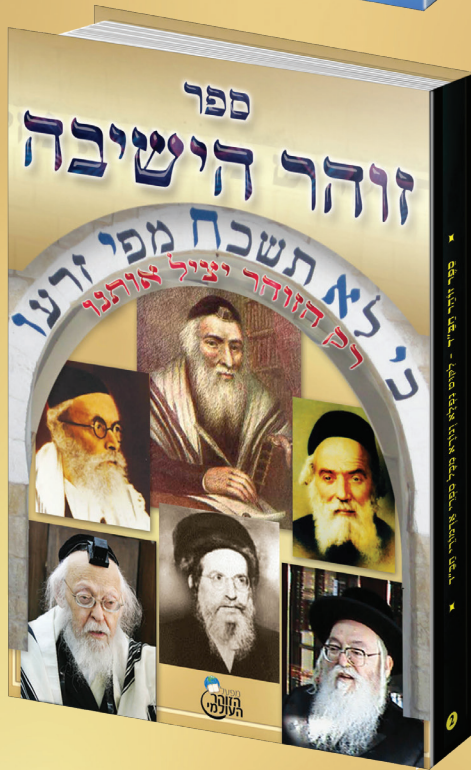
**מיאר הגדול בעולם
במניין הזוהר וכו'**

"קול הזוהר"
שיעורים
בזוהר היומי
בטלפון
0722-990044

נחל לכיש 24/8
בית שמש
054-843-6784

מפעל הזוהר העולמי

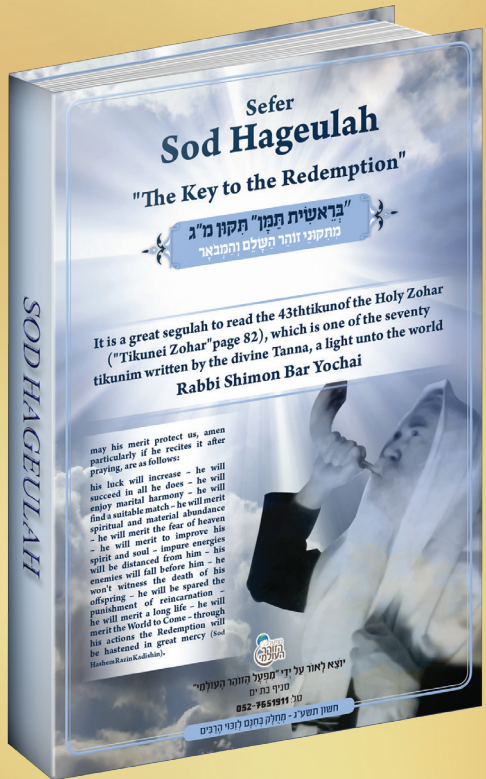

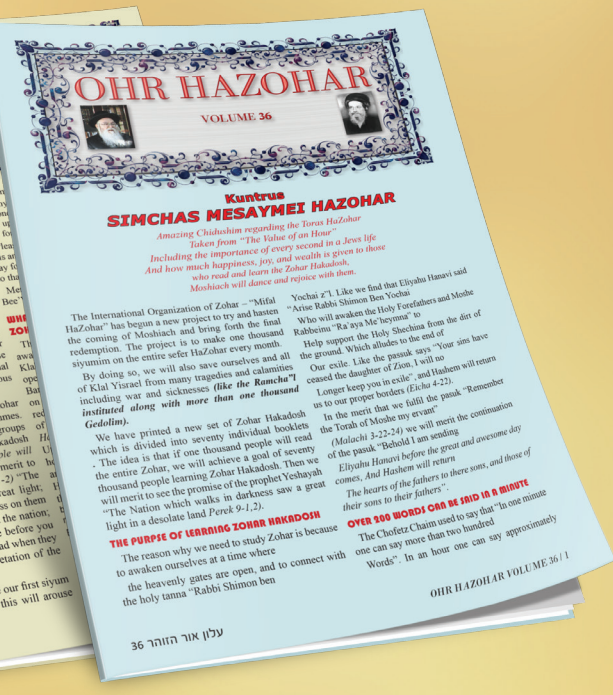
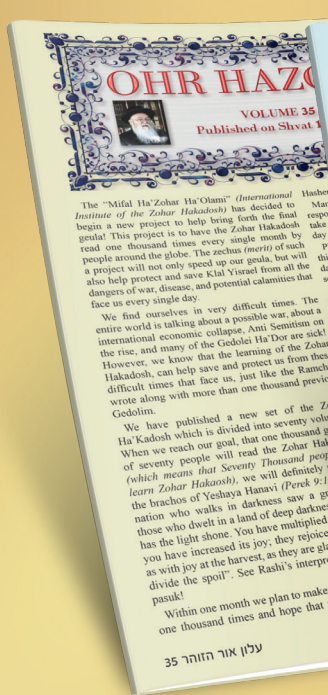
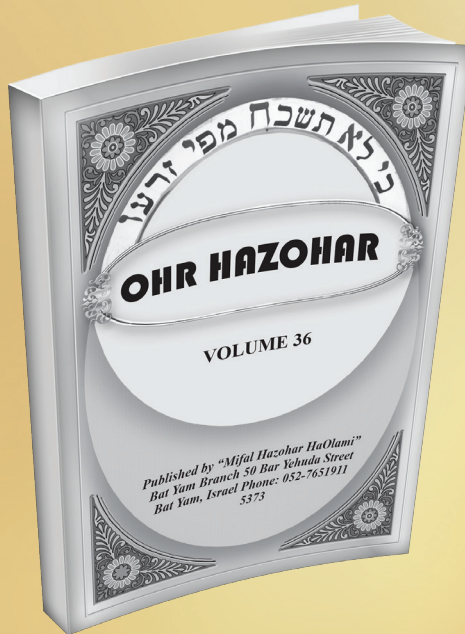
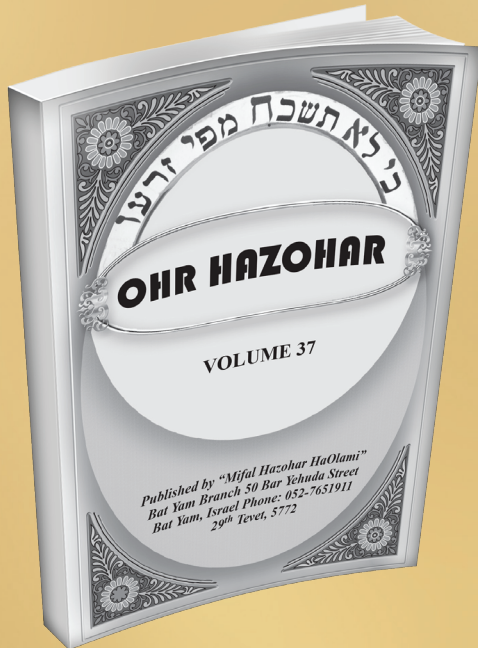

The "Mifal HaZohar HaOlamim" (International Institute of the Zohar Hakadosh) has decided to begin a new project to help bring forth the final response to the coming of Mashiach. This project is to have the Zohar Hakadosh read one thousand times every single month by people around the globe. The zechus (merit) of such a project will not only speed up our goals, but will also help protect and save Klal Yisrael from all dangers of war, disease, and potential calamities that face us every single day.

We find ourselves in very difficult times. The entire world is talking about a possible war, about an international economic collapse, Amri Semitism on the rise, and many of the Gedolim HaDor are sick! However, we know that the learning of the Zohar Hakadosh, can help save and protect us from these difficult times that face us, just like the Ramchal wrote along with more than one thousand previous Gedolim.

We have published a new set of the Zohar Hakadosh which is divided into seventy volumes. When we reach our goal, that one thousand groups of seventy people will read the Zohar Hakadosh (which means that Seventy Thousand people will learn Zohar Hakadosh), we will definitely merit to the branches of Yeshaya Hanavi (Perek 9:1-2) "The nation who dwells in a land of deep darkness on them, those who have increased its joy; they rejoice before you as with joy at the harvest, as they are glad when they divide the spoil". See Rashi's interpretation of the pasuk!

Within one month we plan to make our first siyum one thousand times and hope that this will arouse

Kuntres SIMCHAS MESAYMEI HAZOHAR
Amazing Chaioshim regarding the Torah HaZohar
 Taken from "The Value of an Hour"
 Including the importance of every second in a Jew's life
 And how much happiness, joy, and wealth is given to those who read and learn the Zohar Hakadosh.
 Moshiach will dance and rejoice with them.

The International Organization of Zohar - "Mifal HaZohar" has begun a new project to try and hasten the coming of Mashiach and bring forth the final redemption. The project is to make one thousand siyumim on the entire sefer HaZohar every month. By doing so, we will also save ourselves and all of Klal Yisrael from many tragedies and calamities including war and sicknesses (like the Ramchal instituted along with more than one thousand Gedolim).

We have printed a new set of Zohar Hakadosh which is divided into seventy individual booklets. The idea is that if one thousand people will read the entire Zohar, we will achieve a goal of seventy thousand people learning Zohar Hakadosh. Then we will merit to see the promise of the prophet Yeshayah "The Nation which walks in darkness saw a great light in a desolate land Perek 9:1,2).

THE PURPOSE OF LEARNING ZOHAR HAKADOSH
 The reason why we need to study Zohar is because to awaken ourselves at a time where the heavenly gates are open, and to connect with the holy tanna "Rabbi Shimon ben Yochai 27". Like we find that Elyahu Hanavi and "Active Rabbi Shimon Ben Yochai Who will awaken the Holy Forefathers and Moshe Rabbeinu "Ka says Me heymar" to Help support the Holy Shechina from the dirt of the ground. Which alludes to the end of Our exile. Like the pasuk says "Your sins have ceased the daughter of Zion, I will no longer keep you in exile," and Hashem will return us to our proper borders (Eitzu 4:22).

In the merit that we fulfil the pasuk "Remember the merits that we fulfil the panak" "Remember the Torah of Moshe my servant" (Malachi 3:22-24) we will merit the continuation of the pasuk "Behold I am sending Elyahu Hanavi before the great and awesome day comes, And Hashem will return The hearts of the fathers to their sons, and those of their sons to their fathers".

OVER 100 WORDS CAN BE SAID IN A MINUTE
 The Chofetz Chaim used to say that "In one minute one can say more than two hundred Words". In an hour one can say approximately

עלון אור הזוהר 35

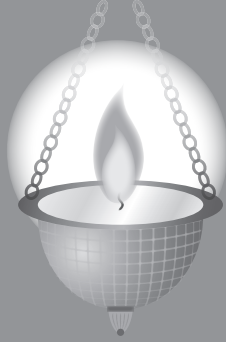
עלון אור הזוהר 36

OHR HAZOHAR VOLUME 36 / 1

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:

מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל

סעדה בת אסתר ז"ל

מאמא אסתר בת חוה ז"ל

לונה בת סעדה ז"ל

סמי בן סעדה ז"ל

אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל

רבקה בת רוחמה ז"ל

רוחמה בת חוה ז"ל

מאמא סוליקה ז"ל

מאמא שבזי ז"ל

איישה כהנת בת חוה ז"ל

מרדכי בן אליה ז"ל

משה בן סעדה ז"ל

אברהם בן סעדה ז"ל

חנניה בן רבקה ז"ל

שמעון בן אסתר ז"ל

מרדכי בן אסתר ז"ל

עמרם בן אסתר ז"ל

אליהו בן חוה ז"ל

מזמן אליהו בן חוה ז"ל

מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל

יצחק הלוי בן חוה ז"ל

אברהם סנגס בן רחל ז"ל

